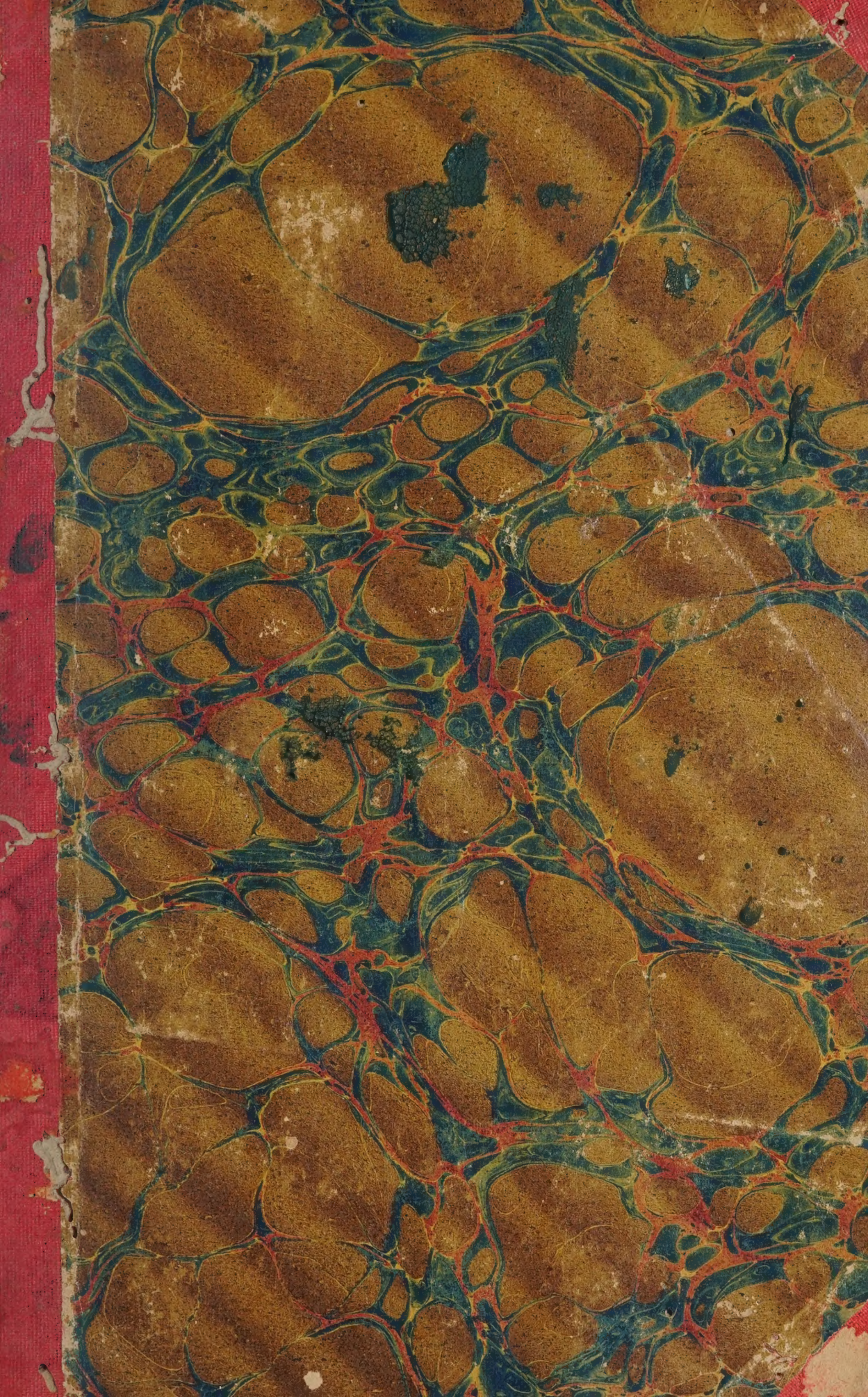

- 1 முனைவிடுநாதினி
- 2 கல்வி
- 3 உயரத்தியாயா

This book is given
to the library of the
Madras School Book and Vernacular Literature Society
JANAVINODINI.

ஜநவிநோதிநி.

இல. 3.]

மார்ச்சுமீ 1877.

[புஸ்த. VIII.]

CONTENTS.

அட்டவணை.

View near Ispahan	55	இஸ்பெஹான் நகரத்துக் காட்சி ...	55
The Dignity of Labor.....	58	உழைப்பின் சிறப்பு	58
Town Life and Country Life	60	நகரவாசமும் நாட்டுவாசமும்.....	60
Old Deccan Days-(How three clever		தக்காணத்துப்பூர்வகதைகள் (மூன்று	
men outwitted the demons)	64	வல்லவர்கள் வேதாளங்களை வெ	
Objectors (Contd.)	68	ன்ற கதை—தொடர்ச்சி.)	64
Muscles:-their use and constituents.	70	வீண்வாதஞ்செய்பவர் (தொடர்ச்சி.)	68
Loss of Jewels	72	தசைகளின் உறுப்பும் உபயோகமும்.	70
The Child's Corner	74	ஆபரணமிழத்தல்	72
News	80	சிறுவர்க்கான கதை—(3)	74
		சமாசாரம்	80

MADRAS:

Published by the

MADRAS SCHOOL BOOK AND VERNACULAR LITERATURE SOCIETY,
AND SOLD AT THEIR DEPOSITORY, OLD COLLEGE.

1877.

NOTICE TO OUR READERS.

A new series of interesting Tales from “*Old Deccan Days*” hitherto unknown to the Tamil country is now appearing in *Janavinodini*.

Also

A “CHILD’S CORNER”

HAS BEEN OPENED

Giving a new tale each month written expressly for Little Folks.

We shall be thankful if our Readers will shew a few Numbers of *Janavinodini* to their relatives and friends in the country. We are anxious to have a larger circulation in the Tamil Districts.

இதுவரையில் நமது நாட்டில் வழங்காத

தக்காணத்துப் பூர்வகதைகள்

என்னும் விநோதமான புதியகதைகள்

இப்பத்திரிகையின்

பிரதிமாசச் சஞ்சிகையில் சிற்சிலவாய்ப்பு

பிரசுரஞ்செய்யலாகும்.

இப்படியே

“சிறுவர்க்கான கதை”

என்று

சில நூதன கதைகள்

மாதம் ஒவ்வொன்றாகப் பிரசுரமாகிவருகின்றன.

இந்த ஜனவினோதினியை வாசிக்கும் நாட்டுக்கையொப்பக்காரர்கள் தங்கள் பந்துமித்திரர்களுக்கும் சில ஸஞ்சிகைகளைக் காட்டிப் படிக்கச்செய்யும்படி வேண்டுகிறோம். நாட்டுக்கையொப்பக்காரர் அதிகரிப்பது இந்தப் பத்திரிகையின் பிரயோஜனமாக இருக்கும்.

ஐந வி நோதிநி.

இல. 3.]

மார்ச்சுமீ 1877.

[புஸ்த. VIII.

இஸ்பெஹான் நகரத்துச் சமீபக்காட்சி.

முற்காலத்தில் இவ்வாசியாகண்டத்தில் மாட்சிமைதங்கி விளங்கிய பல நாடுகளில் பாரலீகம் அல்லது பெர்ஷியாதேசமும் ஒன்று. பாரலீகதேசம் சாதாரணமாய் மேட்டுத்தாக்குகளும், குன்றுகளும், மலைகளும், மணல்வெளிகளும், பாலைவனங்களும் நிறைந்து அநேகவிடங்களில் பயன்படாமலிருந்தபோதிலும், அதில் நீர்வளமும் நிலவளமும் பெற்றுச் செழித்த சில தாக்குகளுமுண்டு. முன் பாரலீகதேசத்திற்குப் பிரதான நகரமாயிருந்த இஸ்பெஹான் பட்டணத்தையடுத்த பிரதேசங்களுக்குச் சமானமாய் அழகும் செழிப்புமுள்ள தேசம் வேறெங்குமில்லை. முதல்முதல் கொஞ்சந்தூரத்திலிருந்து பார்க்கும்போது சாலைகளும் சோலைகளும் தோப்புகளும் தோட்டங்களும் மாய் அதன் காட்சி வெகு மேம்பட்டிருக்கும். முன் ஒருகால் அந்தப் பட்டணம் அத்தேசத்திற்குப் பிரதானநகரமாய் இருந்ததென்பதற்கு அடையாளமான இடிந்த கிலமாய்ப்போன கட்டடங்களெல்லாம் சோலைகளால் மறைபட்டு, தூரத்திலிருந்து பார்ப்பவர்கண்ணுக்குத் தென்படமாட்டா. அந்தப் பட்டணத்திற்குச் சமீபமாய்ப் போகப்போக இந்தக் காட்சி மாறி உள்ளது உள்ளபடியே தோன்றும்.

அதன் அரண்மனைமுதலிய பழைய கட்டடங்களெல்லாம் கிலமாயிருந்தபோதிலும், அவைகளின் அழகும் மேன்மையும் அழிந்துபோகவில்லை. பருத்த வெள்ளிக்கதவுகள் நாட்டிய வித்

தியாசாலைகளும், அழகான பெரிய பாலங்களும், பலவித காராஞ்சிகளும், வளைவுவைத்து விநோதமாய்க் கட்டிய கடைத்தெருவுகளும், ஸ்நானகட்டடங்களும் படித்துறைகளும் அமைத்திருக்கிற சீர்மையை இவ்வளவென்று நாம் சொல்லமுடியாது. ஜின்டோட் என்கிற நதி அங்கே மிகவும் பேர்பெற்றது. அவ்வாற்றின் இருகரையிலும் செழித்தோங்கிய மரங்களடர்ந்த தோப்புகளால் தரையில் சூரியகிரணமென்பதே தோன்றாமல் எங்கும் எரிந்துபோகிற கோடைகாலத்திலும் அவ்விடமெல்லாம் மேகமண்டலம்போல் இருண்டு குளிர்ந்திருக்கும். அவ்விடமெல்லாம் ஸமசீதோஷ்ண பூமியில் உண்டாகிற பலவித மலர்களும் மலர்ந்து குழுகுழுவென்று மணக்கவும், பழங்கள் பழுத்துக் குலுங்கவும் மிகவும் மனோகரமாயிருக்கும். அப்படிப்பட்ட இஸ்பெஹான் பட்டணத்தின் சமீபக்காட்சியை இத்தேசத்தார் ஒருவாறு கண்டு களிக்கும்படி அக்காட்சிப்படத்தை இச்சஞ்சிகையுடன் சேர்த்து அனுப்பியிருக்கிறோம்.

இஸ்பெஹான் நகரத்தில் ஏறக்குறைய இரண்டிலக்ஷம் குடிகளுண்டு. இவர்கள் விவேகமும் சுருசுருப்பும் உள்ளவர்கள். அவர்களுடைய குடியிருப்பும் உடையும் உணவும் சிறந்தவைகளல்ல. அத்தேசத்தாருக்கெல்லாம் தமக்கு அவசியமான காரியங்களிலேதான் நோக்கம் அதிகம். அவர்கள் வியவஹாரவிஷயங்களிலே வெகு தைரியமாய்ப் பேசுவார்கள். அவர்கள் எப்போதும் சிரிப்பும் சந்தோஷமுமாயிருப்பவர்களென்றே காணப்படுகிறது. ஆடுகள், பாலாடைக்கட்டி, உரோட்டி இவைதாம் அவர்களுக்கு முதன்மையான உணவு. சிறுகிராமங்களில் வேளாண்மைசெய்கிற குடிகளுக்கு மாமிசபோஜனம் கிடைப்பதரிது. அவ்விடத்து ஜனங்களுக்கு வெகுவாய்க் கல்விப்பயிற்சியே கிடைக்காது.

பிரதான நகரங்களில் வாசஞ்செய்கிற ஜனங்களுடைய நடையுடைபாவனைகள் இத்தன்மையானவையல்ல. அவர்கள் சிறந்த ஆடைகள் அணிந்து நல்ல உணவுகளும் உண்பார்கள். அவர்களைப் பார்க்கும்போதே சுகமாய் ஜீவிப்பவர்களென்று நன்றாய்த் தோன்றும். அப்படிப்பட்ட பெரியவிடங்களில் பல பாடசாலைகளும் குறைந்தது ஒரு வித்தியாசாலையும் உண்டு. இஸ்பெஹான் நகரத்து ஜனங்கள் சாதாரணமாய் எழுதவும் படிக்கவும் தெரிந்தவர்களே.

இஸ்பெஹான் நகரத்து ஜனங்களெல்லாம் உழைப்பும் சுருசுருப்பும் உடையவர்களாயிருப்பதுந்தவிர கைத்தொழிலில் நன்றாய்த் தேர்ந்தவர்கள்; ஆயினும் தைரியமாய் நின்று எதிரிகளை எதிர்க்கத்தக்க போர்வீரர்களல்ல. அந்த நகரம் விசேஷமாய்

வர்த்தகர்கள் போக்குவரவுசெய்வதற்கு இடமாயிருக்கின்றது. அவ்விடத்து வர்த்தகர்களுடைய நடக்கை ஒருவகையானது. அவர்களுள் அநேகர் தங்களுக்குள்ள ஆஸ்தியை உயிர்போனாலும் வெளியிடுவதில்லை. எவ்வளவு தனிகர்களாயிருந்தாலும் அநேகர்க்கு மென்மேலும் பொருள் தேடுவதில் கருத்தேயன்றி அணுவளவும் செலவுசெய்ய மனதுகிடையாது. வயதேற வயதேற அவர்களுக்கு இத்தன்மையான குணமும் விருத்தியாகும். இதற்குத் திருஷ்டாந்தமாய் அத்தேசத்துக் கதையொன்று சொல்லக் கேட்டிருக்கிறோம்.

இஸ்பெஹான் நகரத்தில் கொஞ்சநாளேக்குமுன் இறந்துபோன தனிகனான ஒரு வர்த்தகன், தான் தன் வயிற்றுக்கு ஒருவகை கேடுகெட்ட ரொட்டிதவிர மற்றொன்றும் தின்னாமலிருந்ததுமன்றி, ஒன்றுமறியாப் பாலான தன் சிறுகுழந்தையையும் அவ்வாறே நடத்திவந்தான். இப்படியிருக்க ஒருநாள், தன் உயிர்த்தோழ னொருவன் நெடுநேரம் ஒரு பாலாடைக்கட்டியைப் புகழ்ந்துபேசியதனால் அதை வாங்கும்படி நேரிட்டது. வாங்கிக்கொண்டு வீடு வந்தவுடன், தன்னைப்போல் வீண்செலவுசெய்பவன் ஒருவனு மில்லையென்று பலதரம் தன்னைத்தானே நிந்தனையாய்ப் பேசி வெறுத்துக்கொண்டு, அதைத் தொடாமலே ஒரு புட்டியில் போட்டு அடைத்துவிட்டு அவ்வளவோடு திருப்தியடைந்தான். தன் மகனையும், அவன் புஜிக்கிற உணவைப் பாலாடைக்கட்டிவைத்திருக்கிற புட்டியின்மேல் ஒத்திக்கொண்டு, புஜிக்கும்படி கட்டளையிட்டான்.

ஒருநாள் அவன் வெளியேபோய்க் கொஞ்சநேரம் கழித்து வருகையில் தன் மகன் உரொட்டியைக் கதவில் தேய்த்துத்தேய்த்துத் தின்னுகொண்டிருக்கக்கண்டு அடா! மதிகெட்டவனே! என்னகாரியஞ்செய்கிறாய்? என்று கேட்க; அதற்கு அந்தப்பிள்ளை, சாப்பாட்டுவேளையாய்விட்டதே; நீங்கள் திறவுகோலைக் கையாடுகொண்டுபோய்விட்டபடியால் கதவைத்திறந்து புட்டியை எடுக்கமாட்டாமல் கதவிலேதேய்த்துத் தின்னுகிறேன் என்றான். அதைக் கேட்டு வர்த்தகன் கோபம்விஞ்சி அந்தக் கோபாவேசம் உள்ள டங்காமல் அந்தப் பிள்ளையைத் தலையிலிடித்து: அட மடப்பயலே! உனக்கென்ன இவ்வளவு பெருந்திண்டி? ஒருநாளேக்குப் பாலாடைக்கட்டியில்லாமல் தின்னக்கூடவில்லையா? இவ்வளவு நாணயமானால் நீ என்னைக்குத் தனிகனாய் விருத்தியடைவாய் என்று அதட்டிப் புடைத்தானாம்.

உழைப்பின் சிறப்பு.

உழைப்பு எவ்வளவு சிறப்புள்ளது! அது என்னென்ன அருமையான காரியங்களைச் செய்கிறது பார்! அது தன் உத்தேசத்தை நிறைவேற்றுவதில் எவ்வளவு வருத்தமிருந்தாலும் அஞ்சுகிறதில்லை; எவ்வளவு முயற்சி வேண்டுவதாயிருந்தாலும் தளருகிறதில்லை; எவ்வளவு இடிக்கண்வந்தாலும் மின்வாங்குகிறதில்லை; மனிதருடைய நல்லவாழ்க்கையை வளர்ப்பதில் ஆரவாரத்தோடு அருணேதயமாகிய பொற்கதவைக் கைகளால் தள்ளிக்கொண்டுபோய் எப்போதும் ஊற்றமுள்ளதாய் ஒரு நிமிஷங்கூட வீண்போகவொட்டாமல் எப்போது விடியப்போகிறது விடியப்போகிறது என்று காத்திருந்து, வேலைக்கு ஆரம்பித்து நாள்தோறும் நவநவமான மகோபகாரங்களைச் செய்துகொண்டே வருகின்றது.

காட்டை அழித்து, சதுப்புநிலத்தைச் சீர்ப்படுத்தி, பார்க்கப் பயங்கரமான வெட்டவெளியைக் கண்ணுக்கு இனிப்பாகத் தளிக்கச் செய்வது எது? ஏர் உழுது, நிலத்தைக் கொழுமையாக்கி, பயிர்செய்து, தாறிப்பழுத்த பின் அறுப்பறுத்து, உணவுக்கு உபயோகப்படும்படியாகப் பக்குவம் பண்ணி, இவ்வுலகத்திலுள்ள கோடாகோடி ஜனங்களையும் போஷிக்கிறது எது? செங்கல் சூளைபோட்டு, சுரங்கத்திலிருந்து கல்வெட்டியெடுத்து, அரசர்கள் வசிக்கத்தகுந்த சிங்காரமான அரண்மனைகளையும், அடியில் பருத்து துனியில் சிறுத்து அழகாய் விளங்கும் கோபுரங்களையும், விந்தையான பற்பல கட்டடங்களையும் கட்டுவதும், பூமியின்கீழ்க் கிடக்கும் பாறைகளைப் பரிசோதித்து, பொன் வெள்ளி பித்தளை தகரம் இரும்புமுதலிய உலோகங்களை எடுப்பதும், இரும்பை உருக்கி பெரியஸ்தம்பம்முதல் சிறிய ஊசியீராகவும், கனமான நங்கூரமுதல் லேசான கம்பியீராகவும், புகையந்தி ரத்தை இயக்கும் சக்கரம்முதல் மெல்லிய வளையமீராகவும் உள்ள பற்பல வித சாமான்களாகச் செய்வதும் எது?

காட்டிலுள்ள மரத்தை வெட்டிக் கப்பல்செய்து, அகாதமான சமுத்திரத்தின்வழியாய் அலைகளை லட்சியம்பண்ணுமலும் புயலுக்குப் பயப்படாமலும் நாலு திக்குகளிலுமுள்ள தேசங்களெல்லாம் சுற்றி அங்கங்கே அகப்படும் நல்ல பொருள்களைப் பிறதேசங்களுக்குக் கொண்டுபோய், பிறதேசங்களிலுள்ள சிறந்த பொருள்களை அவைகளுக்கு மாறாகக் கொடுத்து, இப்படியே ஒவ்வொரு நாட்டிலும், ஒவ்வொரு நகரத்திலும், ஒவ்வொரு ஊரிலும் அவரவர்கள் இனிதுவாழ்வதற்கு வேண்டிய சகல சாமான்களையும் நிரப்பி, இவ்வுலகத்தின்கணுள்ள யாவரும் ஒரேதன்மையாய்ச் செளக்கியம் பெறுவதற்குக் காரணமாக நிற்கின்ற வர்த்தகத்தை நன்றாய்த் தழைத்துச் செழித்தோங்கும்படி செய்வது எது?

மந்தமான பாறைகளினின்றும் பற்பலவகைக் கண்ணாடிகள்செய்து அவைகளைத் தகுந்தவிதமாய் ஒன்றோடொன்று சேர்த்து, கண்ணுக்குச் சம்பவிக்கும் பார்வைதோஷங்களைப் போக்கடித்து, தூரத்தினால் கண்ணுக்குத் தெரியாமலிருந்த அண்டங்கள் இவ்வளவு அளவுள்ளவை இவ்வளவு நிறையுள்ளவை என்று சரியாகச் சொல்லும்படி அவ்வளவு சமீபத்தில் இருக்கிறதுபோல் கண்ணுக்குக்காட்டி, மிகவும் துட்பமாய்ப் பார்வைக்

குப் புலப்படாமலிருந்த அணுக்களும் இப்படிப்பட்ட அதிசயமான காட்சியா என்று வியக்கும்படிசெய்வது எது?

அல்பலோகங்களைப் பொன்கை மாற்றுவதற்கு ஒரு இரகசியமான உபாயம் உண்டென்கிறார்கள்; அதைவிட விசேஷ மகிமையுள்ள உபாயத்தை உடைத்தானதாய், ஒன்றுக்கும் உபயோகமில்லையென்று தள்ளப்படும் பொருள்களை, மிகவும் உயர்ந்த பதார்த்தங்களாகமாற்றி, தனாலிலும் தண்ணீரிலும் உண்டாகும் குப்பைகோதுகளினின்று ரசாயனசாஸ்திரவிதிகளின்படி வாசனையுள்ள திராவகங்களையும் ஆரோக்கியமான மருந்துகளையும் இன்னும் இவைபோன்ற மேலான பல பதார்த்தங்களையும் எடுக்கிறது எது?

அசாத்தியமாகவும் பிரயாசமாகவும் காணப்படும் செய்கைகளை எவ்வளவும் லட்சியம்பண்ணாமல், பெரிய பிரவாகமாக ஓடும் நதிகளை அளவிட்டு, உளைவிடும் சதுப்புநிலத்தின்மேல் செவ்வையான பாறைகளை உண்டிபண்ணி, ஆழமான காணாறுகளின்மேல் அந்தரத்தில் தொங்குவது போல் வாரதிகள்கட்டி, பாறைகளைத் துளைத்து மலையின்கீழாகக் குகை போல் வழிபண்ணுவது எது? பள்ளம் மேடாம், மேடு பள்ளமாம் என்னும் பழமொழியின் கருத்தை இப்பூமியிலுள்ள எல்லாத் தேசத்தாரும் ஒத்து வாழும்படி கூட்டிவைப்பதனால் நிறைவேற்றுவதுமல்லாமல், அந்தச் சொற்களுக்குப் பதப்பொருள் எப்படிகையாகின்றதோ, அதையும் உண்மையாக்குவது எது?

ஒரு நகரத்திலிருந்து மற்றொருநகரத்திற்கும், ஒரு தேசத்திலிருந்து மற்றொரு தேசத்திற்கும், மலைகளின் வழியாகவும், சமுத்திரத்தின்வழியாகவும் மெல்லியதாய் இருப்புக்கம்பியை இழுத்து அதன்வழியாய் வாயுவேகமும் மனோவேகமும் இணையென்று சொல்லலாகாத வேகத்துடன் சமரசாரம் தெரிவித்து, ஒருவரும் கனவினாலும் நினைக்கவொண்ணாத இந்த அதிசயத்தைச் செய்வது எது?

புத்திமான்களிடத்தினின்று உதிக்கிற விஷயங்களையும், சாஸ்திரபாரங்கதருடைய கொள்கைகளையும், பெரியோர்களுடைய புத்திமதிகளையும் எல்லாரும் எக்காலத்திலும் அறிந்துகொள்ளும்படி வெற்றுக்கடிதாசியில் அச்சிட்டு, அதற்குக் கற்பிக்கும் திறமையைக் கொடுப்பது எது?

பளிங்குக்கல்லினால் கட்டி, சூரியகாந்தியில் தளதளவென்று பிரகாசிக்கிற வில்வளைவான மண்டபங்களோடு கூடி, வெற்றிஸ்தம்பங்களும் மற்ற ஜயக்குறிகளும் நிறைந்து அலங்காரமுள்ளவைகளாய் கட்டடங்கள் கட்டி கண்ணுக்கு இன்பத்தைக் கொடுப்பது எது?

நிர்மானுஷியமான பிறதேசத்துக்குள் பிரவேசித்து, ஜாலவித்தைக்காரன் தன் கையிலேந்திய மந்திரக்கோலைச் சுழற்றி விநோதத்தைக் காட்டுவதுபோல், சுத்தசூன்னியமான பள்ளத்தாக்குகளில் நவதானியங்களும் செழித்துப் பயிராகவும்; வெறுங்கல்மலைகளிலெல்லாம் பசுமையான மரங்களடர்ந்த சோலைகள் நிறையவும்; உலக்கடம் முதலான கைத்தொழிற் சாலைகள் விளங்கவும்; உலோகங்கள் முதலானவைகளை அடிக்கும் நாதங்களும், பல சக்கரங்கள் சுழலும் யந்திரசாலைகளின் ஒலிகளும் ஒங்கவும்; வாணிபங்கள் வேருன்றிச்செழிக்கும் அடைக்கலஸ்தானமாயும், சகல சாஸ்திரங்கள் முழங்கும் விலாசமண்டபமாயும், சமயசித்தார்த்தங்கள் ஒங்கி வளருகிற திவ்வியாலயமாயும், கோபுரம் முதலாகிய மேலான கட்டடங்கள் உயர்ந்து காட்சிதருவதான நகரம் தோன்றவும்,

காரணமாயிருப்பது எது? பிறதேசத்துச் சாமான்கள் கப்பல் கப்பலாய் வந்திறங்குவதும், இவ்விடத்துப் பொருள்கள் அவ்விடங்களுக்கெல்லாம் போவதுமாக வர்த்தகத்தை விருத்திசெய்து, சாஸ்திர நியாயங்களால் பஞ்சபூதங்களையும் மன்னுயிர்க்கு உதவியாகும்படி ஸ்வர்தீனப்படுத்தி, கைத்தொழில்களை உண்டுபண்ணி, அவ்வேலைகளுக்கு அழகைக்கொடுக்கச் சிற்பவித்தைகளைக் கற்பித்து, இவைகளெல்லாம் அழியாமல் என்றென்றைக்கும் விளங்குவதற்குச் சாதனமாகக் காவ்வியங்களைப் பெருக்கி, நாகரிகம்பரவச்செய்து, ஜனங்கள் சுகலக்ஷணங்களையும் பெற்று சந்துஷ்டியையும் அனுபவிக்கும்படி அனுகூலித்து நல்லொழுக்கமும் தெய்வபக்தியும் மேன்மேலும் விருத்தியாகும்படி வகைதேடுவது எது?

இப்படியாக நாற்புறங்களிலும் விளங்கும் எண்ணிறந்த அதிசயமான ஞாரியங்களைச் சாதிப்பது உழைப்பல்லவா? அப்படியானால் உழைப்புக்குச் சிறப்பு இல்லையென்று யார்தான் சொல்வார்கள்?

நகரவாசமும் நாட்டுவாசமும்.

நகரவாசத்திற்கும் நாட்டுவாசத்திற்கும் உள்ள குணகுணங்களை நுட்பமாய் விசாரிக்கப்புகுந்தால் ஒரு பெரிய புத்தகம் எழுதலாம். ஒவ்வொன்றிலும் அததற்குரிய சில நன்மைகளும் சில தீமைகளும் உண்டு. ஆகையால் இதுதான் நல்லது, இதுதான் கெட்டது என்று தீர்மானிப்பது கூடாது. எவர்களுக்கு எது மனதுக்குப் பிடிக்கிறதோ அதைத்தான் அவர்கள் நல்லது என்று சொல்லுவார்கள். ஆகிலும் அவ்விரண்டிற்கும் உள்ள பேதங்களில் முக்கியமான சிலவற்றை அடியில் ஒருவாறு குறிக்கக்கருதுகிறோம்.

முதலில் நகரத்தைப்பற்றிப் பேசுவோம். உலகத்தில் மனிதனாய்ப் பிறப்பது சோம்பேறியாக வீண்பொழுதுபோக்கித்திரியாமல், பிறருடன் கலந்துவாழ்ந்து தன்னுலியன்றமட்டும் நல்லகாரியங்களைச் செய்துகொண்டு, அவர்களால் தனக்குக் கிடைப்பதைப் பெற்று, கண்ணாலே பார்க்கவேண்டியவைகளைப்பார்த்து, காதாலே கேட்கவேண்டியவைகளைக் கேட்டு, உலகத்திலுள்ள பலபல மாதிரிகளையும் அறிந்து இப்படியாகவுள்ள பற்பல சந்தோஷங்களை அனுபவிப்பதற்காகவாதலால், இவ்விதமாக வாழ்நாளைக் கழிக்க விருப்பமுடையவர்கள் நகரத்தில் வசிப்பதே நலம். போகங்களை அனுபவிக்கவேண்டும் என்கிறவர்களுக்கு நாட்டில் ஒன்று இருந்தால் இங்கே நூறு இருக்கும். லோகோபகாரமாயும் நியாயமாயும் உள்ள காரியங்களுக்காகப் போராடுவதற்கு ஏற்ற இடமும் இதுவே. கோடாகோடி ஜனங்களும் ஒன்றுகூடி பாடுபடுவதற்கான நகரவாழ்க்கையில் சேர்ந்தமாத் திரத்தில் அநேகருக்கு

ஆனந்தமுண்டாகும். நாகரிகஜனங்கள் அநேகமாய் நகரவாசத்திலேயே பிரியமுள்ளவர்களாயிருப்பார்கள். விளக்குகளில்லாமல் கேடுகெட்டபாதைகளும், வேலையறியாத சேவகர்களும், அருவருப்பான கட்டைவண்டிகளும், வாயில்வைக்கவழங்காத சோறும் ஆகிய இவைகளைக்கொண்டு சீர்திருத்தமில்லாத நாட்டுஜனங்கள் திருப்தியடைவார்கள். இத்தன்மையான குறைவுகள் நகரத்தில் விசேஷமாய் இருக்கமாட்டா. இந்த விஷயங்களில் அதிகமாய்க் கவனம் வைக்காமலிருந்தால் மாத்திரந்தான் புத்தியைப் பெருக்குவதற்கொத்த மேலான விஷயங்களில் மனதைச் செலுத்த இலகுவாயிருக்கும். ஒழுங்கு, கவுரவம், வணக்கம், மரியாதைமுதலிய நல்லொழுக்கங்கள் படிவதற்கு நகரமே தகுந்தவிடம். நாட்டுப்புறத்திலிருந்தால் ஒன்றையும் பாராமல் யதேச்சையாயிருக்கலாமென்று நினைப்பதுண்டு. அரையில் கந்தைத்துணியோடு திரிந்தாலும் திரியலாம் என்பது ஒன்றேதவிர மற்றப்படி யதேச்சையாயிருப்பதற்கு இடமில்லை. நாடுகளில்தான் வேலையற்ற அண்டையயலார்கள் அவன் அப்படி இவன் இப்படியென்று குற்றஞ்சொல்லுவதில் கண்ணாயிருப்பார்கள்; பட்டணங்களிலோ அவரவர்களுக்குத் தங்கள் தங்கள் வேலைகளைச் செய்து முடிக்கவே பொழுது போதாமல் இருக்கின்றமையால், அடுத்த வீட்டுக்காரன்பெயரை விசாரிக்கவும் அவகாசம் இல்லை; தெருவில் போகிறவன் இன்னொருவன் தெரிந்துகொள்ள நேரமுமில்லை. நாட்டுப்புறத்தில் யாராவது புத்திமான் ஒருவனிருந்தால் அவனும் மூடர்களோடு சேர்ந்து மடையனாவான்; நகரத்திலுள்ள மூடர்கள் வல்லவருடைய சகவாசத்தினால் சமர்த்தராகிறார்கள். கிரமப்பட்டு ஜீவனம் சம்பாதிக்கவேண்டும் என்கிறதில்லாமல் சகல சம்பத்துகளும் நிறைந்திருப்பவர்கள் நாட்டுப்புறத்திலிருந்தால் பொழுது போகாமல் அவஸ்தைப்படுவார்கள்; சரீரத்தில் வியாதி ஒன்றும் இல்லாதிருந்தாலும் இன்னது செய்வதென்று தெரியாமல் மந்தமாயிருப்பதே பெரும்வியாதி; பொழுதுபோக்குவதற்கு நகரத்தில் பல வழிகளிருப்பதால் அது இந்த வியாதிக்கு மருந்துபோலாகும். வீட்டில் தாகம் எடுத்தால் உடனே தண்ணீர்குடிக்கலாம், காட்டில் நாவரண்டாலும் தண்ணீர்கிடைக்கமாட்டாது; அப்படிப்போலத்தான் நகரத்திலிருப்பவன் பொழுதுபோகாமலிருந்தால் ஏதாவது ஒரு விநோதத்தில் மனதைச் செலுத்தலாம்; நாட்டுப்புறத்திலிருப்பவனுக்குப் பொழுதுபோக்க ஒன்றுமில்லாவிட்டால் அது துன்பமாகவே தோன்றும்.

நகரவாசத்தில் இத்தன்மையான மேன்மைகள் பலவுண்டு; இனி நாட்டுவாசத்தில் என்னமகிமை இருக்கிறதென்று சற்றுப் பார்ப்போம். கற்படுத்தபாதையில் நடந்துநடந்து நகரத்தானுக்கு அவயவங்கள் வரவர விறைந்துபோக, மலையின்மேலும் அலட்

சியமாய் ஏறும் துணியும் வலியும் நாட்டுப்புறத்தானுக்கு முதுமைக்காலபரியந்தமிருக்கும். காதைச் செவிடாக்கும் சத்தங்களும், அருவருப்பான நாற்றங்களும், வேலைக்குப் பாதகமான அவசரங்களும் இடையூறுகளும் இவைபோன்ற பல நிர்ப்பந்தங்களும் நகரத்திலுண்டு; நாட்டில் இப்படிப்பட்ட தொந்தரவுகள் ஒன்றுங்கிடையாது. நகரத்தில் ஆனந்தத்தைக் கொடுக்கக்கூடிய இன்பங்கள் அநேகம் உண்டென்றாலும் அவைகளை அனுபவிப்பதற்குச் சாவகாசமெங்கே? புகைவண்டி இன்னும் இரண்டுமூன்று நிமிஷத்தில் புறப்படப்போகிறதென்கிறபோது நின்றபடியே சாப்பிட்டதும் சாப்பிடாததுமாய் ஓடுகிற நகரத்தானுக்கு சாப்பாடு எவ்வளவு திவ்யமாய் சமைத்திருந்தால்தான் என்ன? நகரத்தார் இன்பங்களை ருசிபார்க்கிறார்கள்; நாட்டாரோ தங்களுக்குக் கிடைக்கும் இரண்டோர் இன்பத்தை நன்றாய்த் தின்றுவிடுகிறார்கள். கிடைப்பதற்குமுன்னமே கிடைக்கும் கிடைக்கும் என்று ஆவலுடன் எதிர்பார்த்திருந்து கிடைத்தபிறகு அனுபவித்து, அனுபவித்தபிறகு ஆடுமாடுகள் அசைபோடுகிறதுபோல் அதைப்பற்றிப் பேசிக்கொண்டிருப்பார்கள்; இவ்விதமாய் அனுபவிக்கும் இன்பம் மனிதனுக்குச் சந்தோஷத்தைக் கொடுக்குமேயல்லாது நகரத்தானுடைய இன்பம் இன்பமல்ல. நாட்டினிடத்திலுள்ள குணங்கள் மனிதனுடைய இயல்புக்கு மிகவும் அடுத்தவை; நகரம் கேவலம் உற்சாகத்தைமாத்திரம் கொடுக்கும். ஏழு எட்டு மாதகாலம் நகரத்தில் வாசம்பண்ணுகிறவன் நாட்டுப்புறத்துக்குப் போய் சிலநாளிருக்கவேண்டுமென்று அபேட்சைகொள்ளுகிறான்; அதேனெனில் சகலமும் சம்பூரணமாயிருக்கிற நகரத்தில் மனிதனுக்கு முதன்மையாய் வேண்டிய சுத்தமான தண்ணீரும் நல்லகாற்றும் கிடைப்பது அரிது. அன்றியும் அதிக ஜோலிக்குப் போகாமல் சாந்தமாய்க் காலத்தைப் போக்குவதற்கு நாட்டுப்புறமே நல்லது. நாட்டில் வேலை ஒன்றும் இல்லையென்பது பிசகு; கடைகடையாய்த் திரிந்து அங்கே என்ன இருக்கிறது இங்கே என்ன இருக்கிறது என்று பார்க்கிறதும், தெருவில்போகிற சண்டைகளில் கலக்கிறதும், ஒருவனையொருவன் பரிகாசம்செய்கிறதுமாய் வீண்பொழுதுபோக்கும் நகரத்தானுடைய வேலைகளைக்காட்டிலும் நாட்டிலிருந்து நிலத்தை உழுது சாகுபடிசெய்து லாபம்சம்பாதிக்கத் தேடும் உபாயங்கள் குறைந்தனவோ? ஆகையால் சுத்த மூடனாயிருப்பவன் நாட்டுப்புறத்தில் வேலையில்லை என்பானேதவிர, மற்றப்பேருக்கு நாட்டுவேலையே சிறந்தது.

மேலேகூறிய பேதங்கள் வெளிப்படையாகத் தோன்றும் சில முக்கியமான பேதங்கள்; முன்னமே சொன்னபடி தீர்க்கமாய் ஆராயத்தொடங்கினால் நுட்பமான பேதங்கள் அனந்தமிருக்கும். இவ்விரண்டில் எது உயர்ந்தது, எது தாழ்ந்தது என்று சொல்

லுவது எளிதன்றாகிலும், முக்கியமாய் கவனிக்கவேண்டிய விஷயம் ஒன்றுண்டு. மனிதனுக்கு தேகசௌக்கியந்தான் முதன்மையாய்ப் பார்க்கவேண்டியது; ஆகையால் அதற்கு எந்த இடம் அனுகூலமாயிருக்குமோ அதைத்தான் சிறந்ததென்று சொல்லவேண்டும். இரண்டிற்கும் உள்ள தாரதம்மியங்களையும் பேதங்களையும் நிதானமாய் யோசித்து, இதுதான் சிரேஷ்டம் என்று தீர்மானிப்பது புத்திமான்களுடைய கடமை.

இதுபற்றி இங்கு இவ்விஷயத்தை ஒருவகையாய் தீர்மானிக்கலானோம். நகரவாசமே சவுக்கியகரம் என்பதற்கும், நாட்டுவாசமே சவுக்கியகரம் என்பதற்கும் அவரவருடைய புத்தியின் போக்கும் மனதின் நிலையுமே காரணமாயிருக்கின்றன. எப்படியென்றால், சந்தடிகள் வேண்டாமல் ஏகாந்தமாயிருப்பதே இயற்கையான இதயமும், மாங்கள் காடுகள் மலைகள் முதலான இயற்கைப்பொருள்களைக் கண்டு, அவைகளின் தன்மையான அழகையே விசாரிக்கிற புத்தியும் உள்ளவர்களுக்கு நாட்டில் வசிப்பதே இனிப்பாயிருக்கும்.

இப்படியல்லாமல் நாலுபேர் கூடுமிடங்களிலே செல்வதும் அங்கங்கே நடக்கும் செய்திகளையும் அவரவர் பேசுவது நடப்பது முதலான காரியங்களையும் அறிய விரும்புகிறவர்களுக்கும், புலவர் கூட்டதைக் காணவும் அவர்கள் பிரசங்கத்தைக் கேட்கவும் பிரியமுள்ளவர்களுக்கும், நாநாதேச விருத்தார்த்தங்களையும், நாநாதேச வஸ்துக்களையும், நாநாதேச ஜனங்களையும் காண அபேக்ஷகொண்டவர்களுக்கும், பலவகைப்பட்ட கல்விப்பயிற்சியையும், பற்பல விதமான சித்திர சिल्பகீதவாத்திய விநோதங்களையும் கண்டு களிக்க மனமுள்ளவர்களுக்கும் நகரவாசமே பிரியமாயிருக்கும். ஆனாலும் இவ்விரண்டிலும் எது விசேஷமானதென்று யோசித்தால் மனிதன் ஜந்மமெடுத்ததற்குப் பயன் ராஜகாரியங்களிற் பிரவேசித்து தேசோபகாரமான மேன்மைகளைச் செய்து கீர்த்திபெறுவதும், பல விநோதங்களைப் பார்த்தும் அவற்றின் காரியங்களை ஆராய்ந்தும் ஆநந்தத்தையடைவதுமேயாதலால் இப்பேறு நகரவாசிகளுக்கன்றி நாட்டிலுள்ளோருக்குக் கிடைப்பது அருமையாயிருக்கும். அன்றியும் எவ்வகையான சச்சரவுகளால் நேரிடும் கோபதாபங்களும், இஷ்டஜனங்களுடைய வெறுப்பு பிரிவு முதலான காரணங்களால் விளையும் துக்கங்களும் சீக்கிரத்தில் மழுங்கி மறக்கப்படுவதற்கு நாட்டைவிட பலவகைக் காட்சிகளுடைய நகரமே உசிதமான இடம். ஆனதுபற்றி நகரவாசிகள் வீட்டில் என்ன அமார்க்களங்கண்டாலும் வீதியில் அமைதியைக்கண்டு நாட்டிலுள்ளவரைவிட சுகமுற்று வாழ்கின்றனர்.

தக்காணத்துப் பூர்வகதைகள்.

மூன்று வல்லவர்கள் வேதாளங்களை வென்ற கதை (தொடர்ச்சி.)

குறிவைத்து பாணம் போட்டு அடிப்பதில் மகா சமர்த்தனான ஒருவன், தனக்குச் சமானம் ஒருவருமில்லையென்று கருவங்கொண்டு, நாள் தப்பாமல் வேடிக்கையாய்த் தன் மனையாள் மூக்குத்தி முத்துக்களை அவளுக்குச் சிறிதும் காயம்படாமல் குறிபார்த்து அடித்துவந்தான். அவன், தன் புருஷன் போடுகிற பாணம் என்றைய தினம் தன்மேல் படுமோவென்று விசனமடைந்து, ஒருநாள் தன் புருஷனைப்பார்த்து: உம்மைவிடச் சமர்த்தர்கள் எத்தனையோபேர்களுண்டென்று இகழ்ந்துபேசவே, அவன்: ஆனால் அதைப் பார்த்தவரவேண்டுமென்று தேசயாத்திரையாய்ப் புறப்பட்டான். வழியிலே தன்னைப்போலவே ஒரு மல்லனும், பண்டிதனும் தங்களை விட வல்லவர்கள் எங்கேயிருக்கிறார்களோ பார்த்தவரவேண்டுமென்று தேசசஞ் சாரமாய் வந்துகொண்டிருக்கக்கண்டு, தானும் அவர்களுடன் சேர்ந்து, மூவரும் ஒரே கருத்துடையவர்களாதலால் சகோதரர்கள்போல் பாலித்து, அவர்களோடு பண்டிதனுடைய வீட்டுக்குப்போய்ச் சேர்ந்தான். ஒருநாள் அதிக புத்திசாலியான பண்டிதன் நல்ல விருந்து உண்பதற்காக ஆட்டுமந்தையிலிருந்து கொழுத்த ஓர் ஆட்டைப் பிடித்துவரும்படி, மிக்கபலிஷ்டனான மல்லனோடு சொல்ல, அவன் அப்படியே போய்த் தேடி, இவர்களை மோசஞ்செய்யும்படி ஆடாக மாறுவேஷம் பூண்டிவந்த, ஒரு வேதாளத்தைப் பிடித்துக்கொண்டு வீடுவந்து சேர்ந்தான். பண்டிதன் அதின் நிலைமையைக்கண்டு வேதாளமென்று அறிந்து அதைத் தான் தின்றுவிடுவதாய்ப் பயமுறுத்தவே, அந்த வேதாளம் நடுநடுங்கித் தன்னுயிரைக் காப்பாற்றிக்கொள்வதற்காக அவர்களுக்கு அளவற்ற பொருள் கொண்டுவிந்து கொடுத்தது என்று சென்ற சஞ்சிகையிற் சொன்னோமே:

அந்தப் பொருள்களை எடுத்துக்கொண்டு வேதாளம் திரும்பிப் பண்டிதன் வீடுவந்துசேர மூன்றுநாளாயிற்று. அதைப் பார்க்கவே பண்டிதன், மிகவும் கோபங்கொண்டவன்போல் கண்சிவந்து, நீ திரும்பிவருவதற்கு ஏன் இத்தனைநாள்? கூடிய சீக்கிரத்தில் வருவதாய்ச் சொல்லிப்போனாயல்லவா? என்று கேட்க, அது: ஸ்வாமி! நான் என்னசெய்வேன்; என் உடனாளிகள் நான் இப்பொருள்களை வாரிக்கொண்டு வருவதைக்கண்டு வெகுதூரம் தார்க்கம்பேசி வழிவிடவேமாட்டோமென்று வெகுநேரம் மறுத்தார்கள்; உங்களைப்பற்றி நான் என்னசொல்லியும் அவர்கள் நம்பவில்லை; வெகுதூரம் அவர்களோடு போராடித் தப்பித்துக்கொண்டுவந்தேன்; இதுவுமல்லாமல் மறுபடி நான் போய்ச் சேர்ந்தவுடன் உங்களுக்குப் பணிவிடை செய்வதைப்பற்றி விசாரணை நடக்கப்போகிறது என்று வணக்கத்துடன் விண்ணப்பஞ்செய்தது. அதுகேட்டுப் பண்டிதன்: உங்கள் ராஜசபை எங்கே? என்றான். அந்த வேதாளம்: அது இவ்விடத்திலில்லை; வெகுதூரத்தில் ஒரு பெருங்காட்டுமத்தியில் இருக்கிறதென்று சொல்லவே, அவன்: நாங்கள் அந்த விடத்தையும், உங்கள் ராஜாவையும், அவன் சபையையும் பார்க்கவேண்டும்; உங்கள் ராஜாவுக்குக்கூட நாங்கள்தாம் மேல் அதி

காரிகள்; ஆதலால் நீ போம்போது எங்கனையும் அவ்விடத்திற் கு அழைத்துக்கொண்டு போகவேண்டும்; இல்லாவிட்டால் நீங்கள் எங்கள் கோபத்திற்குப் பாத்திரமாவீர்கள் என்றான். அவன் வெகு துணிச்சலாய்ப் பேசுகிற பேச்சுகளைக் கேட்டு வேதாளம் பயந்து, நல்லது, இதோ தங்கள் கட்டளைப்படியே காத்திருக்கிறேன்; என் தோள்மேல் ஏறிக்கொண்டால் உங்களை அவ்விடம் கொண்டுசேர்ப்பேன் என்றது.

வேதாளங்கள் சபைகூடுகிற விநோதத்தைப் பார்த்தாவரும் படி பண்டிதன், மல்லன், முத்துக்குறியடிப்போன் ஆகிய மூவரும் அதின் தோளில் ஏறிக்கொண்டார்கள். வேதாளம் அவர்களைத் தூக்கிக்கொண்டு வெகு வேகத்துடன் ஆகாயமார்க்கமாய்ப் பறந்து, தாங்கள் சபைகூடுமிடத்திற்குப்போய், வேதாளராஜனுடைய சிங்காதனத்திற்கு நேரே உயர ஒரு மாக்கினையில் விட்டது. கொஞ்சநேரத்தில் கலகலவென்று ஒரு இரைச்சலுண்டாயிற்று. உடனே அநேகமாயிரம் வேதாளங்கள் அந்தச் சிங்காதனத்தைச் சுற்றிவந்து கண்ணுக்கெட்டினதூரம் நெருங்கிப்போயின. மரத்தின்மேல் மனிதர்கள் வந்து உட்காந்திருப்பதை ஒன்றாவது கவனிக்கவில்லை.

சபைகூடினவுடனே வேதாள சக்கரவர்த்தி சிங்காதனத்தில் வந்து உட்காந்து, தமது பொருளை மனிதருக்குக் கொண்டு போய்க் கொடுத்த குற்றவாளியைச் சபைமுன்னே பிடித்துவரச்சொல்லிக் கட்டளையிட்டது. அக்கட்டளைப்படியே மற்றவையெல்லாம் அந்த வேதாளத்தைப் பிடித்துக்கொண்டுபோய்ச் சபைமுன்னே நிறுத்திவைத்தன. விசாரணைசெய்ததில் அது செய்தது குற்றமேயென்று நிரூபணமாயிற்று. ஆயினும் அந்த வேதாளம் வெகு தைரியமாய், எங்கள் மகாராஜனே! ஒரு விண்ணப்பமுண்டு. திரவியங்கொண்டுவரும்படி என்னை நிர்ப்பந்தஞ்செய்தவர்கள் சாதாரணமான மனிதர்களல்ல; மிகவும் வல்லவர்கள்; முவுலகத்தையும் பயமுறுத்தத்தக்கவர்கள்; அவர்கள் வேதாளங்களைத் தின்பார்களாம்; நீங்கள் எங்களை ஆளுவதுபோல், உங்களையும் ஸ்வதந்திராதிகாரமாய் அவர்கள் ஆள்கிறார்களாம்; என்னைப் பிடித்துக்கொண்டு விடவேமாட்டோம் என்றார்கள். அவர்களுள் ஒருவர் நாஸ்தோறும் பனிரண்டு வேதாளம் தின்பாராம். அவர் மனைவி மூன்று தின்பாளாம்; அவர் பிள்ளைகள் ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு வேதாளம் தின்பார்களாம்; ஆதலால் அவர்க

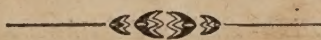
ளுக்கு நான் ஊழியஞ்செய்யும்படியாயிற்று; என்மேல் சிறிதும் குற்றமில்லை என்றது.

அதைக்கேட்டு, வேதாளசக்கரவர்த்தி: “அப்படியாயின் அவர்களை நாங்கள் பார்க்கவேண்டும்; பார்த்தபிறகுதான் எங்களுக்கு உண்மைப்படும்; ஆயின்—” என்று பேசுந்தருணத்தில் அம் மூவரும் உட்காந்திருந்த மாக்களை ஒடிந்து அவர்கள் ஒருவர் பின் ஒருவராய்க் குண்டாங்கரணம் போட்டுக்கொண்டு வேதாள ராஜனுடைய தலைமேல் விழுந்தார்கள். ஆகாயத்திலிருந்துதான் குதித்தார்களோவென்று அங்கிருந்த பூதங்களெல்லாம் நடுநடுங்கிப்போகவே, இதுதான் தருணமென்று முதலில் வீழ்ந்த மல்லன் தன் வலிமையெல்லாங்கொண்டு அந்த வேதாளராஜனைக் குத்தி இடித்துக் கட்டி நசுக்கினான். அவன் பின்னே வீழ்ந்த முத்துக்குறியடிப்போனும் அப்படியே செய்தான். அதுகண்டு அப்போது வீழ்ந்துகொண்டிருந்த பண்டிதன்: “ஆம் அப்படித்தான்; ஆம் அப்படித்தான்; முதலில் இதைத் தின்றுபோட்டால் மற்ற வேதாளங்களைப் பிறகு தின்னலாம் என்றான். அதைக்கேட்கவே அங்கிருந்தவையெல்லாம் பயந்து ஒன்று தப்பாமல் ஒடிப்போயின. அவைகளின் ராஜாமாத்திரம் தனியே அகப்பட்டுக்கொள்ளவே, அது ஒ மகாப்பிரபுக்களே! என் உயிர்மாத் திரம் தப்பவிடுங்கள்! என்னைப் பிழைப்பூட்டுங்கள்! நான் கேள்விப்பட்டதெல்லாம் உண்மையே; உண்மையே; உங்களுக்கு எது வேண்டுமானாலும் தருவேன் என்று கூவி முறையிட்டது. பண்டிதன், மாளாது; மாளாது; நேசர்களே! நீங்களேன் சும்மா விருக்கிறீர்கள், உங்கள் வேலையைப் பாருங்கள் என்றான். அவர்கள் முன்னிலும் பலமாய் அதை இடிக்கத் தலைப்பட்டார்கள். தன் உயிர்மாத் திரம் தப்புவிற்கும்படி வேதாளம் எவ்வளவு வேண்டியும் அவர்கள், மாட்டோம் என்று தங்களுக்குக் கைகால் ஓய்ந்துபோய் அந்த வேதாளமும் ஒன்றுந்தோன்றாமல் பிரமித்துப்போமளவும் அதைத் தண்டித்துக்கொண்டிருந்தார்கள். அந்த வேதாளம் சர்வசத்தும் ஒடுங்கி ஒன்றுந் தோன்றாமல் கருத்தழிந்துபோனது கண்டு அந்தப் பண்டிதன்: உன்னை எப்படி விட்டுவிடுகிறது? இக்காட்டில் பொருளிருப்பதனால் எங்களுக்கு என்னபயன்? இவைகளையெல்லாம் எங்கள் வீட்டில் கொண்டு சேர்ப்பாயானால் உன்னைத் தின்னாமல் விட்டுவிடுவோம். இப்போது நாங்கள் மிகவும் பசித்திருப்பதனால் எங்களுக்கு வேறுஉணவாவது கொடுக்கவேண்டும் என்று சொன்னான்.

அந்த வார்த்தையைக் கேட்கவே, வேதாளம் வெகு சந்தோஷமடைந்து அப்படியே ஆகட்டும், இதோ காத்திருக்கிறேன் என்று ஓடிப்போன தன் பரிவாரங்களை அழைத்து, அந்த மூன்று பலிஷ்டர்களுக்கும் எடுத்துக்கொண்டு வேண்டுமளவு தங்கள் நிதிகளையும் வாரிக்கொண்டு அவர்களைப் பின்தொடர்ந்துபோம்படி கட்டளை யிட்டது. சகலமான வேதாளகணங்களும் நான் முன்னே நான் முன்னேயென்று அந்த மூன்று வல்லவர்களுக்கு ஒத்தாசைசெய்ய ஆவலோடு மேல்விழுந்து ஓடிவந்தன. அவ்வளவிலும் பண்டிதன் அந்த வேதாளராஜனை நோக்கி: நீ இப்போதே போய்விடலாமென்று நினைக்கிறையோ? இந்த வேலையெல்லாம் நிறைவேற்றி யாகிறவரையில் உன்னை நாங்கள் விடமாட்டோமென்றான்.

அந்தக் கட்டளைப்படியே வேதாளகணங்களெல்லாம் ஓடிவந்து, அந்த மூன்று வல்லவர்களையும் பண்டிதன் வீட்டிற் கொண்டுசேர்த்து, அந்த வீட்டில் சகலவித சம்பத்துக்களையும் கொண்டுபோய்க் கொட்டி நிறைத்துவிட்டு அவர்களிடத்தில் விடைபெற்றுக்கொண்டு பறந்துபோயின. இவ்வாறு மகா தைரியசாலியும் மேதாவியுமான அந்தப் பண்டிதன் தான் அந்த வேதாளத்திற்குச் சிறிதும்பயப்படாதவன்போல் பாவித்து, வேதாளத்தின் கையில் அகப்பட்டுக்கொள்ளாமல் தன் குடும்பத்தையெல்லாம் காத்ததுமன்றி, பூதகணங்களையெல்லாம் தனக்குக் கீழ்ப்படுத்தி, தன் வீட்டுக்கு அபாரமான சம்பத்துக்களும் கொண்டுசேர்த்தான். பின்பு அந்தப் பண்டிதன் அந்த விலையில்லாப் பொருள்களை மூன்று பங்காகப் பிரித்து தானொன்று எடுத்துக்கொண்டு, தன் தோழர்களுள் ஒவ்வொருவருக்கு ஒவ்வொருபங்கு கொடுத்து அவர்களை அனுப்ப மனமில்லாமலே மிகவும் பரிவோடு அவரவர் தேசத்திற்கு அனுப்பினான்.

முத்துக்குறியடிப்போன் அளவற்ற ஐசவரியத்தோடு மிகவும் சந்தோஷமாய் அவ்விடம்விட்டுப் புறப்பட்டுத் தன் வீட்டுக்கு வந்து, தான் கொண்டுவந்த பொருள்களையெல்லாம் தன் மனைவிகையில் கொடுத்து, தான் யாத்திரைபோன செய்திகளையெல்லாம் ஒன்றுவிடாமல் சொல்லி, நீ சொன்னது உண்மைதான்; என்னை விடச் சமர்த்தர்கள் எத்தனையோபேர்கள் உண்டு; மல்லனும் பண்டிதனும் இல்லாவிட்டால் இந்தப் பொருள்களைக் கொண்டுவர என்னால் ஒருநாளும் முடியாது என்றான். அன்றுமுதல் அவன் தன் மனைவியின் நாசியிலிருக்கிற முத்தைக் குறிவைத்து அடிப்பதை விட்டுவிட்டான். அதனால் அவன் மனைவி சந்தோஷமடைந்தாள். இருவரும் நெடுநாள் சுகமாய் வாழ்ந்திருந்தார்கள்.

வீண்வாதஞ்செய்பவர்.

(தொடர்ச்சி.)

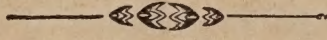
இதுவரையிலும் பகிரங்கமான சபைகளில் எடுத்ததற்கெல்லாம் ஆக்ஷேபம் செய்து குதர்க்கம்செய்பவர்களைப்பற்றிப் பேசினோம். இனித் தத்தம் இடங்களிலிருந்து வந்தவர்களிடத்திலெல்லாம் வீண்வாதம் செய்பவர்களுடைய குணகுணங்களைக் கவனிக்கவேண்டும். வெளியில்வாராமல் குதர்க்கம்செய்து திரிபவர்களுக்குக் கணக்கில்லை. அவர்கள் விசேஷமாகப் படித்தவர்களல்லர். சாஸ்திர விசாரம்செய்து தெளிந்தவர்களும் அல்லர். உலகத்திலுள்ள பற்பல தேசங்களின் பூர்வீக நிலைமையையாவது தற்கால ஸ்திதியையாவது சரித்திரமூலமாய் வசுதித்தவர்களும் அல்லர். அவர்கள் திறமை இவ்வாறாக இருக்கத் தேசாபிவிருத்திமுதலான பெரியகாரியங்களில் தாமும் தலையிட்டுக்கொண்டு தெரிந்தவர்களைப்போல் நடப்பது வெட்கமான காரியம். இங்கிலாந்துதேசத்தில் பெற்றோர் யாவரும் தங்கள் பிள்ளைகளுக்கு அம்மை குத்துவிக்கவேண்டுமென்றும், அப்படிச் செய்யாவிடில் தண்டிக்கப்படுவார்களென்றும் துரைத்தனத்தார் உத்தரவுசெய்திருக்கிறார்கள். அதை நிராகரித்தபேர்கள் அனுதினம் நியாயஸ்தலத்தில் தண்டிக்கப்படுகிறார்கள். அவர்களுள் பெரும்பாலார் யார்க்கு என்னும் மாகாணத்தில் இருக்கிறவர்கள். அம்மைகுத்துவதால் தேகத்துக்குப் பிரதிகூலமேயன்றி எள்ளளவும் அனுகூலம் இல்லையென்றும், ஆதலால் தம்முடைய பிள்ளைகளுக்கு அம்மைகுத்துவிக்கச் சம்மதமில்லையென்றும் அவர்கள் வாதிக்கிறார்கள். அவர்களுடைய அவிவேகத்தையும் துர்ஆக்ஷேபத்தையும் கேட்க ஜீவகாருணியமுடைய யாவருக்கும் மனவருத்தமுண்டாகின்றது. அம்மாகாணத்தார் வைசூரியைப்பற்றிப் பிறந்திருக்கிற புஸ்தகங்களைப் பொறுமையோடு ஆராய்ந்துபார்ப்பாரானால் உண்மை இன்னதென்றும், தாங்கள் பிதற்றுவதெல்லாம் மதியினத்தால் உண்டான வீண்வாதமென்றும் நன்றாய்த் தெரியவரும். அப்புஸ்தகங்களை வாசித்தறியுமட்டும் யார் சொன்னபோதிலும் மனதில் ஏறுது. ஆயினும் கூடியமட்டும் சிறிது சொல்லிப்பார்ப்போம்.

வைசூரியென்பது பெருவாரியாக வருகிற ஒருவிதமான தொத்துவியாதி. அதை ஒட்டுவாரொட்டியென்றும் சொல்லுவார்கள். யாவருக்கும் வரத்தகுந்ததாயினும் சிறுவயதிலேயே மிகுதியாய்ப் பீடிக்கும். ஆரம்பத்தில் தேகமெங்கும் கொப்பளங்காணும். முகம்வீங்கி உருமாறிவிடும். கண்மயங்கிப்போகும். தேகமோ பார்க்கப்பிடியாது. வைசூரிவந்தவர்கள் பிழைப்பது அரிது. தப்பிப் பிழைப்பவர்களுக்கு உடல்முழுதும் வடுவும் புள்ளியுமாயிருக்கும். அநேகம்பேருக்குக் கண் அடியோடு கெட்டுப்போகின்றது. எழுபது, எண்பது, வருஷத்துக்குமுன் சீர்மையில் வைசூரியால் உருமாறி விகாரமடைந்தவர்களை ஊரெங்கும் மிகுதியாய்க் காணலாம். உருவிழந்த பெண்கள் அநேகர். கண்ணிழந்த வறியோர் தெருக்களில் நாயைப்பிடித்துக்கொண்டு பிச்சையெடுக்கப்போவார்கள். இன்னும் பலவாறாகப் பீடிக்கப்பட்டு நிர்ப்பாக்கியர்களான ஜனங்களை அக்காலத்தில் சீர்மையெங்கும் காணலாம். துற்றைம்பது வருஷத்துக்குமுன் சீர்மையில் வை

சூரியால் உண்டான சேதத்தைக் கேட்கப்பிடியாது. அக்காலத்தில்தான் அம்மைகுத்தம் வழக்கம் முதல்முதல் உண்டாயிற்று. வைசூரிவந்தவர்களுடைய தேகத்திலிருக்கும் கொப்பளத்தை உடைத்து அதிலிருக்கிற பாலையெடுத்து வைசூரிவராதவர்களின் புயங்களில் கத்தியால் கீறி அதை வைத்தால் அவர்களுக்கு உடனே வைசூரி மிதமாக உண்டாகுமென்றும், பின்னிட்டு வருவது அருமையென்றும், வந்தபோதிலும் குற்றமில்லையென்றும் அனுபோகத்தால் தெரியவந்தது. அவ்வாறு செய்வதில் ஒரு பிசகு காணப்பட்டது. அதென்னவெனில், அம்மைகுத்தின உடனே உண்டாகிற மிதமானவைசூரியினால் அக்கம்பக்கத்திலுள்ள ஜனங்களுக்கெல்லாம் அதுவே பெருவாரியாக ஆரம்பித்துப் பீடிக்கிறதுண்டு. வைசூரியைத் தொலைக்கும்பொருட்டுச் செய்த பரிகாரமே அவ்வைசூரியை எழுப்புவதற்குக் காரணமாகக் கிணறுவெட்டப் பூதம்புறப்பட்ட கதைபோல் முடிந்தது. இக்கெடுதியை விலக்கும்பொருட்டு வேறொரு உபாயம் தேடினார்கள். எழுபத்தாறுவருஷத்துக்குமுன்பாக ஜென்னர் என்ற ஒரு வைத்தியர் இருந்தார். அவர் ஹண்டர் என்னும் பேர்பெற்ற வைத்தியரிடத்தில் படித்தவர். ஒரு கிராமத்தில் ஜென்னர் வைத்தியஞ்செய்துவரும்போது ஒருநாள் ஒரு கிழவி அவரைப் பார்க்கிறதற்கு வந்தாள். அவளோடு வார்த்தையாடும்போது வைசூரியைப்பற்றிப் பேசினார். அதைக்கேட்டுக் கிழவி தனக்குக் கோமாரிவந்திருப்பதால் வைசூரியினால் பயமில்லையென்று சொல்லிச் சந்தோஷித்தாள். கோமாரிவந்தவர்களுக்கு வைசூரி வருவதில்லையென்கிற சங்கதி அப்போதுதான் ஜென்னருக்குத் தெரிந்தது. உடனே அதைத் தீரவிசாரித்தபோது நாட்டிலுள்ள பசுக்களுக்குச் சிலகாலத்தில் அம்மைவருகிறதாகவும், அந்தச் சமயத்தில் பசுவின் மடியைப்பிடித்துப் பால்கறக்கிற பெண்களுக்கும் அந்த நோய் தொடருவதாகவும் பின்னிட்டு அவர்களுக்கு வைசூரிவருவதில்லையென்றும் ஜனங்கள் சொன்னார்கள். அதனால் திருத்தியடையாமல் சாஸ்திரமுறையாகப் பலவாறு சோதனைசெய்து ஜனங்களுடைய வாய்மொழி உண்மையென்று கண்டுணர்ந்து பசுவின் மடியிலிருந்து அம்மைப்பால் எடுத்துக் குத்துவதால் வைசூரிவராமல் நின்றுவிடுமென்பதாகப் புஸ்தகம் எழுதி வெளியிட்டார். அவர் சொன்னதையுங்கூடப் பாமரர்களும் சில பண்டிதர்களும் வழக்கம்போல ஆக்ஷேபித்தார்கள். பசுவின் மடியிலிருக்கிற கொப்பளத்திலிருந்து பாலெடுத்துப் பிள்ளைகளுக்குக் குத்தினால் அவர்களுக்கு அறிவில்லாத மிருகசேஷ்டைகள் உண்டாகுமென்று சிலர் வாதித்தார்கள். வீண்வாதமெல்லாம் நொடிப்பொழுதில் மறைந்துபோயிற்று. அம்மைகுத்திய பிள்ளைகள் வைசூரியிலிருந்து விலகிறிப்பதை யாவரும் பிரத்தியக்ஷமாகக் கண்டார்கள். ஜென்னருடைய கீர்த்தி நாலுதிக்கிலும் பரவிப் பிரகாசித்தது. அவர்காலத்திலேயே புறத்தேசமெல்லாம் அம்மைகுத்துவதற்கு ஆரம்பஞ்செய்தார்கள்.

சிலகாலமானபின்பு அம்மைகுத்துவதால் வைசூரி நீங்கி வேறுநோய்கள் உண்டாவதாக ஆக்ஷேபம் பிறந்தது. அதற்கு யாதொரு ஆதாரமும் இல்லை. பசுவினுடைய அம்மைப்பால் பரிசுத்தமானதாயிருந்தால் யாதொரு கெடுதியும் சம்பவிக்கமாட்டாது. ஒரே பசுவிருந்தாவது ஒரே பிள்ளையினிடத்திலிருந்தாவது நெடுநாள்க்குப் பால் எடுப்பது பிசகு. பாலெடுக்கிற தேகம் பரிசுத்தமாயிருக்கவேண்டும். இவ்விஷயங்களைக் கவனித்து அம்மைகுத்தினால் வைசூரி நின்றுபோ

வதுமாத்திரமல்ல, வேறெந்த நோயும் அணுகாது. அம்மைகுத்தாமல் ஒரு பிள்ளை மாத்திரம் இறந்துபோவது பெரிதல்ல. அந்தப் பிள்ளைக்கு வைசுரிவரும்போது ஊர்முழுதும் பரவி ஆயிரக்கணக்காய்ப் பிள்ளைகள் மாண்டுபோவார்கள். ஆதலால் அம்மைகுத்தாதவர்களைத் தண்டிப்பது நியாயமே. அவர்கள் சொல்லுவதெல்லாம் வீண் ஆக்சேபம் என்பதற்கு ஐயமில்லை. வீண்வாதஞ் செய்வது நமக்குள்ள துர்க்குணங்களில் ஒன்று. அதை முனையிலேயே நிவிர்த்திசெய்ய முயலவேண்டும். முற்றின பருவத்தில் பரிகரிப்பது அருமை.

தசைகளின் உறுப்பும் உபயோகமும்.

யாவரும் உயிரோடு இருக்கும்போது நோய் நிமிர்ந்துநிற்பது வெகு எளிதாக இருக்கிறது. உயிர்போன உடலை ஒரு நிமிஷமாகிலும் நோய் நிற்கவைக்கக்கூடவில்லை. இதனால் நமது தேகத்திற்குள் இருக்கிற யாதோ ஒரு ஜீவசத்தியாலேதான் நாம் நிற்கக்கூடுகிறதென்று நமக்கு நன்றாய்த் தெரிகின்றதல்லவா? அந்த ஜீவசத்தி நமது தேஹத்தின் தசைகளிலிருக்கின்றது. நமது தேஹத்தில் தசைகளிராவிட்டால் நாம் நிற்கவாவது, நடக்கவாவது, கைகால்முதலிய உறுப்புகளை நமது இஷ்டப்படி அசைக்கவாவது கூடாது. தசைகளெல்லாம் எலும்புகளோடு ஒட்டிக்கொண்டிருக்கின்றன.

ஒரு ஜீவஜந்துவின் தசையான மாமிசகண்டத்தைப் பார்த்தால் சிறுசிறு சிவந்த நார்களும் ஜவ்வும் ஒன்றாய்ச் சேர்ந்து தசையாயிருப்பது நமக்கு நன்றாய்த் தெரியவரும். ஆட்டின் கால் கணுவைப்பார்த்தால் தசையின் இயற்கையான உருவம் நன்றாய்த் தெரியும். மத்தியில் தடித்து நுனியில் குறுகிய பல மெல்லிய தசை நார்கள் ஒன்றாய்க் கூடித்தான் அப்படியாகின்றது. அந்தக் கணுவுக்கு இருபக்கத்திலுமிருக்கிற இரண்டு எலும்புகளோடு அதன் நுனிகள் ஒட்டிக்கொண்டிருக்கின்றன.

இவ்வகையான தசைநார்கள் இஷ்டப்படி சுருங்கத்தக்க சத்தியுடையவைகளாயிருக்கின்றன. இப்போது கையை மடக்கி வாயண்டைகொண்டுபோகவேண்டுமென்று நமக்கு விருப்பமுண்டானால், அந்த விருப்பம் உடனே முனையிலிருந்து தோள்க்கும் நுனிக்கைக்கும் நடுவில் தோள்பூட்டுக்குக் கீழேயிருக்கிற கைத்த

சையினிடத்திற்கு வருகின்றது. கை நீண்டிருக்கும்போது இந்தத் தசை பனிரண்டு அங்குலம் நீளமுள்ளதாயிருக்கும். கையை வணக்கும்படி நாம் கருதியவுடனே அந்தத் தசை நான்கு அங்குலம் சுருங்கி அதனால் தோள்பூட்டும் மடிவதனால் கையை வாயண்டைகொண்டுபோகச் சுலபமாகின்றது. ஒரு மனிததேகத்தில் சுமார் நானூறு தசைகளுண்டு. தசைகள் நமது தேகத்தின் எல்லாப் பகுதிகளையும் நன்றாய்க் கவர்ந்து உறுதியாய்க் கட்டிக் கொண்டிருக்கின்றன. அவை மிகவும் உறுதிப்பட்டுச் சுருங்குகிற தன்மையுள்ளவைகளாயிருப்பதால், சரீரத்தின் உறுப்புகள் வேண்டியபடி ஆடவும், மறுபடியும் தன்னிலையில்வந்து நிற்கவும், வல்லமையுடையவைகளாயிருக்கின்றன. பல தசைகளும் சேர்ந்து ஒன்றுக்கொன்று வலிமைகுறையாமல் சரியாய்ப் பலப்பட்டு நெருங்குவதனாலேதான் நாம் நிமிர்ந்து நிற்கக்கூடுகிறது.

தசைகளுக்கு இவ்வாறு சுருங்கும்படியான வல்லமை எதனால் உண்டாகின்றது என்று கேட்கிறீர்களோ? அது நமக்குத் தெரியாது. தசைகள் முழுதும் நரம்புகளும் ரத்தநாடிகளும் நிறைந்திருக்கின்றனவென்பதுமாத்திரம் நன்றாய்த் தெரியும். அவைகளிலே இந்தச் சத்தி தங்கியிருப்பதாய்த் தெரியவருகிறது.

நார்போன்ற ஒருவகைப் பொருளும் தண்ணீருந்தான் தசையுண்டாவதற்கு முதற்காரணம். அந்த நார்களே தசைநார் என்னப்படும். மற்ற உறுப்புகளைவிடத் தசைகளில் ரத்தநாடிகளும் நரம்புகளும் அதிகமாயிருக்கின்றன. தசைக்கு முதற்காரணமான தசைநார் வெண்கருபோலவே இருக்கும். அது சாம்பல்நிறமுள்ளதாயும், உறுதியாயும், *ஸ்திதஸ்தாபககுணமுள்ளதாயுமிருக்கிறது. ஒரு இறைச்சித்துண்டிலிருக்கிற ரத்தமெல்லாம் சுண்டிப்போன பிறகு பார்த்தால் அது நன்றாய்த் தெரியவரும். நல்லவயதுள்ள புருஷன் சரீரத்தில் தசை சுமார் அறுபத்தெட்டுபவுண்டு நிறையுள்ளதாயிருக்கும்.

* ஸ்திதஸ்தாபககுணம்.—நாம் எவ்வளவு இழுத்துப் பிரித்துவிட்டாலும் மறுபடியும் தன்னிலையில்போய் நிற்கத்தக்க குணம். இது சாதாரணமாய் ஓலைப்பாய் எப்பர்முதலியவைகளில் இருக்கின்றது.

ஆபரணமிழத்தல்.

சிறந்த பல ஆபரணங்களும் அவைபோன்ற வேறு பலவினையிலாப் பொருள்களும், முதலில் காணாமல்போனதாகவும், அவற்றுள் சில, சிலநாள்க்குப்பின் யாவரும் ஆச்சரியப்படத்தக்க வழியாய் அகப்பட்டதாகவும், சில ஒருநாளும் அகப்படாமலே போய்விட்டதாகவும் பலவித விநோதக்கதைகள் சொல்வதுண்டு. நமது புத்தகத்தைப் படிப்பவர்களுடைய மனவெழுச்சிக்காக அவற்றுள் சில கதைகளை மாதம் ஒவ்வொன்றாகச் சுருக்கியெழுதுகிறோம்.

வெகுநாள்க்குமுன் ஒருதேசத்தில் கனவான் ஒருவன் இருந்தான். அவன் அத்தேசமெங்கும் மிகவும் பெருமைபெற்றவன். அவன் நாள்தோறும் நகரத்துக்கு வெளியே தனிப்புறமாயிருக்கும் தனது சிங்காரத்தோட்டத்திற்குச் சென்று, அங்கேயே தன் நேசர்களோடு விநோதமாய்ப் பகற்போசனம் புசித்து, சிறிதுநேரம் உல்லாசமாய் இருந்து பின்பு வீட்டுக்கு வருவது வழக்கம். அவன் வெளியில் எங்கேபோனாலும் தன் கலியாணகாலத்தில் தனக்குச் சிறப்பாய் அளித்த சிறந்த ஒரு பட்டாடையை மேலே போர்த்துக்கொண்டேபோவான். ஒவ்வொருகாலங்களில் வெயில் உக்கிரமாயிருந்தால், வேர்வைபட்டு அழுக்காய்விடும் என்று பட்டாடையைப் போர்த்துக்கொள்ளாமல் அழகாய்க் கையில் எடுத்துக்கொண்டுபோவதுமுண்டு.

ஒருநாள் சிங்காரவனத்துக்குப் புறப்படும்போது வெகு தாபமாயிருந்ததனால், அந்த கனவான் பட்டாடையை மேலே போர்த்துக்கொள்ளாமலேபோயினான். அங்கே போய்க் கொஞ்சநேரம் உல்லாசமாய் உலாத்திப் பிறகு விநோதமாய் விருந்துண்டு உட்காந்திருக்கையில் அவன், தன் வேலைக்காரனைக் கூவி, என் பட்டாடை எங்கே? எடுத்துக்கொண்டு ஓடிவா என்று சொல்ல, அது கேட்டு அந்த வேலைக்காரன்: அதென்ன, பட்டாடையென்று கேட்கிறீர்களே; எனக்கு என்னதெரியும் என்றான். அவன் மறுபடியும், நீ நான் போர்த்துக்கொள்ளுகிற பட்டாடையை அறியமாட்டாயா? நான் போஜனம் பண்ணவிடத்திலேயோ, தோட்டத்தில் நான் உட்காந்திருந்த மரத்தின் அடிவாரத்திலேயோ எங்கே வைத்தேனோ பார்த்து எடுத்துக்கொண்டுவாவென்றான். வேலைக்காரன் முழுதும் தேடிப்பார்த்துவிட்டுவந்து, அது எங்கும் காணப்படவில்லையென்று சொன்னான். அதுகேட்டு எஜமானன்: காணாமல் எங்கே ஓடிப்போம்; ஒருவேளை மறந்துபோய் வண்டியிலேயே வைத்து விட்டு வந்திருப்பேன்; வண்டிக்காரன் பார்த்து எடுத்துவைப்பான் என்று சொல்லி அதைக் கவனியாமலே கொஞ்சநேரம் தோழர்க

னோடு வினையாடி மாலைப்பொழுதானபின்பு தோட்டத்திலுள்ள பல சிங்காரக்காட்சிகளைக் கண்குளிரச் சுற்றிப்பார்த்துக்கொண்டிருந்தான்.

இந்த அதிசயத்தைப்பாருங்கள்: வண்டிக்காரன் வண்டியை ஒட்டிக்கொண்டு இருப்பிடம்போய்ச் சேர்ந்தான். அப்போது அந்தப் பட்டாடை உடனே வேண்டுமென்கிற அவசரமில்லாமையால் உடனே ஓடி வண்டியில் தேடிப்பார்ப்பதற்கு இடமில்லாமற்போயிற்று. வண்டிக்காரனண்டை பட்டாடையிருக்குமென்று எஜமானன் தைரியமாயிருந்தான். அந்தப் பட்டாடையை வண்டிக்காரன் அறியவே அறியான். மேலும் அதிகாரி வண்டியை விட்டு இறங்கினவுடன் அதைப் பரிசோதிக்கவேண்டிய நிமித்தம் ஒன்றுமில்லாமையால் வண்டியின் உட்புறத்தை அவன் ஆராய்ந்து பார்க்கவுமில்லை. பார்த்தால்தான் என்ன? வண்டியில் வைத்திருந்தால்லவோ அகப்படும். அந்த வண்டிக்காரனும் வேலைக்காரனும் நெடுநாளாய் அந்த எஜமானனிடத்திலேயே ஊழியஞ்செய்துகொண்டிருப்பவர்கள். இதுவரையில் வெகு பிராமானிகர்களாய் நடந்துவந்தார்கள். ஆதலால் அவர்களிடத்தில் எஜமானன் யாதொரு சந்தேகமுங்கொள்வதற்கும் இடமில்லை.

அந்த கனவான் உத்தியானவனத்தில் உல்லாசமாய் உலாத்திக்கொண்டிருக்கையில், வீட்டுக்குப் போகவேண்டிய வேளையாகவே, தோட்டத்து வாயிலண்டை வண்டி வந்துநின்றது. அதைப் பார்த்து வேலைக்காரன் வண்டியண்டையோடி வண்டிக்காரனைப் பார்த்து: நம்முடைய அதிகாரி வண்டியில் பட்டாடையை வைத்து மறந்துவந்தாராம்; நீ பார்த்து எடுத்துவைத்திருந்தால் வாங்கிவரச் சொன்னார் என்று சொல்லவே, அவன் திடுக்கிட்டு: நான் ஒன்றும் அறியேனே என்றுசொல்லி வண்டிமுழுதுந்தேடினான்; அது அகப்படவில்லை. அதுதெரிந்து எஜமானன், வீட்டைவிட்டுப் புறப்படும்போது நினைவில்லாமல் வீட்டிலேயே வைத்துவிட்டு வந்திருக்கலாமென்று எண்ணி வீட்டுக்குப்போய் அங்கே ஓரிடந்தப்பாமல் பலபேர்களோடுகூடிச் சுற்றிச்சுற்றிப்பார்த்தும் அகப்படாமையால், யாரோ திருடிக்கொண்டுபோயிருக்கவேண்டுமென்று நினைத்து, அதைக் கண்டுபிடித்துக் கொடுப்பவர்க்கு தூறுருபாய் இனங்கொடுப்பதாய்ச் சமாசாரபத்திரிகைகளில் பிரசித்தப்படுத்தினான்.

அதை எவனாவது கண்டுபிடித்துக்கொண்டுவருவானோவென்று இரண்டொரு வாரம்வரையில் எதிர்பார்த்திருந்தான். அதைப்பற்றி ஒரு செய்தியும் அகப்படவில்லை. அது உண்மையாய்த் திருடுபோனதுதான் என்று நிச்சயப்பட்டுப்போகவே அதன்மேலிருந்த விருப்பத்தினால் எப்படியாவது அதன் வரலாற்றை அறியவேண்டுமென்று ஆவல்கொண்டு, அதைக் கொண்டுவந்து கொடுப்பவர்க்கு தூற்றைம்பதுருபாய் இனங்கொடுப்பதாகப் புதிதாய் ஒரு விளும்

பரஞ்செய்தான். அதுவும் முன்செய்த விளம்பரம்போலவே வீணாய்விட்டது. பெரிய ஆசைகாட்டித் திருடர்களை வெளிக்கு இழக்கமுயலுவது நல்ல சாதுரியமான காரியந்தான். ஆயினும் அதன்மேல் ஆசைகொண்டு திருடன் 'வெளியேவருவானானால், அவன் திருட்டுத்தனம் இரட்டிக்குமல்லவா?

இப்படியே பலவாரங்கள் கழிந்தன; பலமாதங்கள் கழிந்தன; பல ஆண்டுகள் கழிந்தன; அவன் பட்டாடையை மறுபடியும் கண்ணால் காணவில்லை. வெகுநாள்வரையில் அந்த ஆசைமாத்திரம் அவனைவிட்டு நீங்கவேவில்லை. எத்தனைகாலந்தான் வீணாசைப் பட்டுக்கொண்டிருக்கலாம்? கடைசியில் நிராசையாய் ஒழித்துவிட்டான். அந்தப் பட்டாடை எங்கேபோயிற்றோ, எவன் திருட்டுக்கொண்டுபோனானோ கடவுளுக்குத்தான் தெரியவேண்டும்!

சிறுவர்க்கான கதை.

ஆறு அன்னப்பறவைகள்.

பூர்வகாலத்தில் ஒரு தேசத்தில் ஒரு ராஜா ராஜ்யபாலனஞ் செய்துகொண்டிருந்தான். வேட்டையாடுவதில் இருந்த பேராவலினால் அவன் ஒருநாள், தன்னுடன் வந்த பரிஜனங்களைக்கூடப் பாராமல், தனியே வேட்டையாடிக்கொண்டுபோனான். போய்க் கொண்டிருக்கையில் பொழுதுபோய்விடவே, அவ்வரசன் நாலு பக்கமும் சுற்றிப்பார்த்தான். ஒருவருமில்லாமல் தான்மாத்திரம் தனியே நடுக்காட்டில் அகப்பட்டுக்கொண்டது கண்டு, அக்காட்டைவிட்டு வெளியேபோக வழிதேடினான். எந்தப் பக்கத்திலும் வழியகப்படவில்லை. இப்படி நடுக்காட்டில் அல்லாடித் தவிக்கையில், தலைநடுங்கக் கைகால் தள்ளாட ஒரு கிழப்பெண்பிள்ளை அவ்வழியே வரக்கண்டான். அவள் ஒரு சூனியக்காரி.

அவளண்டைபோய், அரசன்: அம்மா! இக்காட்டினின்றும் வெளியேபோக எனக்கு ஒரு வழிகாட்டி என்னைக் காப்பாற்றவேண்டும் என்றுன். அவள்: அப்படியே காட்டுகிறேன்; ஆனால் நீர் எனக்கு ஒரு காரியஞ்செய்யவேண்டும்; எனக்கு ஒரு மகள் இருக்கிறாள்; அவளைப்போல் அழகுள்ள பெண்ணை நீர் எங்கும் கண்டிருக்கமாட்டீர்; அவளைக் கலியாணஞ்செய்வதாய் வாக்குத்தத்தஞ்செய்தால்தான் உமக்கு வழிகாட்டுவேன்; இல்லாவிட்டால் வெளியேபோக வழியகப்படாமல் நீர் இங்கேயே பசியால் வருந்திச் சாகவேண்டுவதுதான் என்று சொன்னாள். அரசன், எப்படியானாலும் ஆகட்டும்; வழியகப்பட்டால் போதுமென்று நிச்சயித்து அவள் சொன்னபடியே அங்கீகரித்தான்.

தான் சொன்னதை அவன் சம்மதிக்கவே, அந்தக் கிழவி அவனைத் தன் வீட்டுக்கு அழைத்துக்கொண்டுபோனாள். அங்கே நெருப்பண்டை குளிர்காய்ந்துகொண்டிருந்த அவள் மகள், நெடுநாளாய் அவன் வரவை எதிர்பார்த்திருந்தவள் போல் அவனைக் கண்டவுடனே எதிர்கொண்டுவந்து அழைத்துக்கொண்டுபோய் உபசரித்தாள். அப்பெண்ணின் அழகைப் பார்க்கவே அரசன் ஆச்சரியப்பட்டு, அவளைத் தன் சூதாமேலேற்றி வைத்துக்கொண்டான். உடனே அந்தக் கிழவி வழிகாட்டவே, அரசன் திரும்பித் தன் அரண்மனைபோய்ச் சேர்ந்து வெகு சம்பிரமமாய் அவளைக் கலியாணஞ்செய்துகொண்டான்.

அந்த ராஜாவுக்கு மூத்தமனையாளிடத்தில் ஏழுமக்கள் பிறந்திருந்தார்கள். அவர்களுள் ஆறுபேர் ஆண்பிள்ளைகள்; ஒருத்தி பெண்பிள்ளை. அவ்வரசனுக்கு அம்மக்களிடத்திலிருந்த அன்பு வேறெங்குமில்லை. அதனால் அவன்: அந்தக் குழந்தைகளை மாற்றாதாயார் ஆதரவாய்ப் போஷிக்கமாட்டான்; ஒருவேளை அவர்களுக்குத் திங்குரினைத்தாலும் நினைப்பான் என்று அவர்களை அங்கே விட்டுவைக்க மனமில்லாமல், ஒரு பெருங்காட்டு நடுவே ஒருவருக்குத் தெரியாமலிருந்த ஒரு மாளிகையில் கொண்டுபோய்வைத்தான். அவ்விடத்திற்குப்போக வழி ஒருவருக்குந்தெரியாது. முன் அந்தச் சூனியப்பெண் கொடுத்த மந்திரநூலுண்டை ஒன்று தன்னிடத்திலிராவிட்டால் அவ்வழி அவனுக்குக்கூடத் தெரியாதுதான். அந்த நூலுண்டையைக் கீழேபோட்டவுடனே, அது தானே பிரிந்துகொண்டு அவனுக்கு வழிகாட்டிக்கொண்டிருந்தது. அவன் நிமிஷங்கூட வீட்டில் நிற்காமலே அடிக்கடி தன் மக்களண்டைபோய்விடவே, அவன் மனையாள் இதென்ன? இவர் ஒருபோதும் வீட்டில் நிற்குதில்லையே, எங்கேபோகிறாரோ கண்டறியவேண்டுமென்று பேராவல்கொண்டு, ராஜாவினுடைய அந்தரங்கச் சேவகர்களை அழைத்து அவர்களுக்கு அளவற்ற பொருள்கொடுத்து: நமது மகாராஜா அடிக்கடி தனியே எங்கேபோகிறாரென்று கேட்டான். அவர்கள் அந்த ரகசியத்தை வெளியிட்டதுமன்றி, நூலுண்டைதான் அதற்கு வழியென்பதையும் அறிவித்தார்கள். அதைக் கேட்கவே, அந்த நூலுண்டையைக் கண்டுபிடிக்கிறவரையில், அவளுக்கு மனது ஒரு நிமிஷங்கூட ஒரு இருப்பிலிருக்கவில்லை. அந்த நூலுண்டை அகப்பட்டபின்பு அவள், தன் தாயிடத்திலிருந்து சூதுகற்றவளாதலால், வெண்பட்டினால் மந்திரக்கச்சைகள் தைத்து எடுத்துக்கொண்டு, ஒருநாள் தன் புருஷன் வேட்டைமார்க்கமாய்ப் போயிருக்கிற தருணம்பார்த்து, அந்த நூலுண்டை காட்டினவழியே காட்டுக்குப் புறப்பட்டுப்போனாள்.

அங்கே விளையாடிக்கொண்டிருந்த ஆறுபிள்ளைகளும் வெகு தூரத்தில் இவள் வருவதைக்கண்டு, தங்கள் அருமைத் தந்தைதான்

வருகிறார் என்று கோலாகலமாய் ஓடிவந்தார்கள். கிட்ட நெருங்கி வந்தவுடன், அந்த ராணி தான் கொண்டுவந்த கச்சைகளை ஆளுக் கொன்றாகப் போட்டாள். அது மேலேபட்டவுடனே அந்த ஆறு பேரும் அன்னப்பறவைகளாக மாறி அந்தக் காட்டின் நடுவே பறந்து ஓடிப்போனார்கள். அவளும் தான் தன் சக்களத்தி மக்களையெல்லாம் ஓட்டிவிட்டதாய் நினைத்து மனம்பூரித்து வீடுபோய்ச்சேர்ந்தாள். ஆனால் ஒரு சிறு பெண்மாத்திரம் தன் சகோதரர்களோடு வெளியேவராமையால் இந்த ராணியால் ஓட்டப்படவில்லை. அப்பெண் இருக்கிற செய்தி அந்த ராணிக்கும் தெரியாது.

மறுநாள் அரசன் தன் குழந்தைகளைப் பார்க்கச் சந்தோஷமாய் வருகையில் அந்தச் சிறுபெண் தவிர்மற்றொருவரும் அவன் கண்ணில் தென்படாமையால் அந்தப் பெண்ணைக்கண்டு, உன் சகோதரர்கள் எங்கே? என்று கேட்டான். அதற்கு அவள்: என் அருமைத் தந்தையே! அவர்கள் எல்லாரும் என்னைத் தனியே விட்டுவிட்டு வெளியே விளையாடப்போனார்கள். நான் பலகணிவாயிலின் வழியாய்ப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கையில், கொஞ்சநேரத்துக்கெல்லாம் அவர்கள் அன்னப்பகையாக மாறி ஆகாயமார்க்கமாய்ப் பறந்தோடிப்போனார்கள். இதோ கீழே உதிர்ந்த இறகுகளைக்கூடப் பாருங்கள் என்று தான் கண்டதையெல்லாம் சொன்னாள்.

அதைக்கேட்கவே அரசனுக்கு மிகவும் துக்கமுண்டாயிற்று. ஆயினும் இந்தத் தீச்செயல் தன் ராணிசெய்திருப்பாள் என்று அவன் கனவிலும் நினைக்கவில்லை. இந்த ஒரு பெண்ணைக்கூட மறுபடியும் யாராவது வந்து மோசஞ்செய்யப்போகிறார்களே என்று அவனைத் தன்னுடன் வரும்படி வேண்டினான். அந்தப் பெண் தன் மாற்றாந்தாயாருக்குப் பயந்து இன்றையதினம்மாத்திரம் இங்கேயே இருந்து நாளையதினம் வருகிறேன் என்றாள். அங்கே ஒரு நிமிஷங்கூட அப்பெண்ணுக்கு இருக்கப் பிடிக்கவில்லை. எப்படியாவது தன் சகோதரர்களைப் போய்க் கண்டுபிடிக்க வேண்டுமென்று தீர்மானித்திருந்தாள்.

அன்றையதினம் பொழுதுபட்டவுடன் அந்தச் சிறுபெண் அவ்விடம்விட்டுப் புறப்பட்டு அக்காட்டிலே துழைந்து எங்கும் நிற்காமல் போய்க்கொண்டே இருந்தாள். மறுநாள் சாயங்காலம் வரையில் ஓயாமல் நடக்கவே, அவள் மிகவும் அயர்ந்துபோய் அங்கே சமீபத்தில் தென்பட்ட ஒரு சிறுவீட்டில் துழைந்தாள். அந்த வீட்டுக்குள் ஒரு அறையில் ஆறு கட்டில்கள்போட்டிருந்தன. அவள் அவையொன்றிலும் படுக்கத்துணியாமல் அவைகளின்கீழே தரையில் போய்ப்படுத்தி அன்று ராத்திரியை அங்கேயே கழிக்கும்படி எண்ணங்கொண்டிருந்தாள்.

அவள் அங்கேபோய்ப் படுத்த கொஞ்சநேரத்துக்கெல்லாம் ஆறு அன்னப்பறவை பலகணிவாயிலின் வழியாய் உள்ளே பறந்

துவந்து உட்காந்து, ஒன்றோடொன்று சிறகடித்துக்கொண்டு இறகுகளையெல்லாம் உதிர்த்து அன்னப்போர்வையை வாங்கி ராஜகுமாரர்களாயின. அந்தப்பெண் அவர்களை நிதானித்துப்பார்த்துத் தன் சகோதரர்களென்று அறிந்துகொண்டு ஆநந்தம் பூரித்து மெல்ல மெல்ல வெளியேவந்தாள். இவளைப்பார்க்கவே அவர்களும் மகிழ்ச்சியடைந்தார்கள். ஆயினும் அவர்களுடைய சந்தோஷம் நெடுநேரமிருக்கவில்லை. அவர்கள் அப்பெண்ணைப்பார்த்து, நீ இங்கே நிற்கக்கூடாது, இது திருடர்களின் வீடு; அவர்கள் உன்னைக் கண்டார்களானால் உடனே கொன்றுபோடுவார்கள்; இது அவர்கள் வருகிறசமயந்தான் என்று சொன்னார்கள். அவர்களுடைய உடன்பிறந்தாள் அந்த வார்த்தையைக்கேட்டு நீங்கள் என்னைக் காக்கமாட்டீர்களா? என்று வருந்திக்கேட்க, அதற்கு அவர்கள்: அது மாளாது; நாங்கள் தினந்தோறும் மாலையில் அநாநாழிகைதான் அன்னப்போர்வையைவாங்கி வாஸ்தவ ரூபத்தோடு இருப்போம்; மறுபடி ஹம்ஸங்களாகிவிடுவோம் என்று சொல்லவே, மறுபடியும் அந்தப்பெண்: உங்களுக்கு இந்தச் சாபம் விடுதலையாகமாட்டாதா? என்று கேட்டாள், அதற்கு அவர்கள்: விடுதலையாகமாட்டாது; அதற்கு இருக்கிற ஏற்பாடுகள் மிகவும் அசாத்தியமானது, ஆறுவருடகாலம் நீ பேசாமலும் சிரியாமலும் இருந்து, எங்களுக்காக ஆறு விநோதமான அங்கி தைக்கவேண்டும்; நீ தைத்துக்கொண்டிருக்கையில், யாரோடாயினும் ஒரு பேச்சு பேசுவையானால் நீ அவ்வளவுகாலஞ் செய்த காரியமெல்லாம் வீணாய்ப்போம்;—என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கையில், அநாநாழிகையாய்விடவே, அவர்களெல்லாம் அன்னமாய்ப்போய்ப் பறந்துபோனார்கள்.

தன் சகோதரர்கள் போய்விடவே அவள் விசனமடைந்து தன் உயிர்போனாலும் போகட்டும்; அவர்களை விடுவிக்கிறதே காரியம் என்று தீர்மானம்பண்ணி, அந்த வீட்டைவிட்டு வெளியே காட்டிற் சென்று ஒரு மரத்தின்மேல் ஏறிக்கொண்டு, அன்று இரவெல்லாம் அங்கேயே கழித்துவிட்டு மறுநாள் காலையில் எழுந்து காட்டில் திரிந்து கச்சைதைக்கவேண்டிய நார்முதலியவைகளையெல்லாம் சேகரித்துக்கொண்டு, இனி ஒருவரோடும் பேசவும் சிரிக்கவும் கூடாதென்று சபதஞ்செய்துகொண்டு அங்கேயே இருந்து கச்சை தைக்கத்தொடங்கினாள்.

அப்படியே சிலநாள் சென்றன. இப்படியிருக்கையில், ஒருநாள் அந்தத் தேசத்து ராஜா வேட்டையாடிக்கொண்டிருக்கையில், அவன் வேட்டைக்காரர்கள் அம்மரத்தண்டைவந்து அவளைப்பார்த்துக் கூவி: நீ யார்? என்று கேட்டார்கள். அவள் வாயையே திறக்கவில்லை. அதைப்பார்த்து அவர்கள், அவள் பயந்துபோனதாய் நினைத்து, நீ கீழே இறங்கிவா; நாங்கள் உனக்கு யாதொரு தீங்கும் செய்யவில்லை என்று வேண்ட, அதற்கும் அவள் பேசா

மலே தலையசைக்கினாள். அவர்கள் தன்னைவிடாமல் அடிக்கடி செய்திகேட்கவே, எப்படியாவது அவர்கள் போய்விட்டால் போதுமென்று அந்தச் சிறுபெண் தன்னுடைய கண்டசரத்தைக் கழற்றிப்போட்டாள். மறுபடியும் அவர்கள் தொந்தராசெய்யத் தொடங்கினார்கள். அதன்மேல் தன் கடகத்தைக் கழற்றி எறிந்து பார்த்தாள்; அதுவும் பயன்படவில்லை. தன்னிடத்திலிருக்கிற பொருள்கள் எல்லாவற்றையும் இப்படியே ஒவ்வொன்றாகப் போட்டுப்பார்த்தாள். அவள் எதைத்தான் போட்டாலென்ன? அவர்கள் பொருளை நாடிவந்தவர்களல்லவே. தாங்கள் எவ்வளவு வேண்டி அழைத்தும் அவள் வாயைத் திறவாமலிருக்கவே, இதென்ன புதுமையென்று அவர்கள் மரத்தின்மேலேறி அவளைக் கீழே இறக்கித் தங்கள் அரசன் முன்னிலையில் கொண்டுபோய் நிறுத்தினார்கள்.

அந்த ராஜா அந்தக் கன்னிகையைப்பார்த்து: நீ யார்? அந்த மரத்தின்மேல் என்னசெய்துகொண்டிருக்கிறாய் என்று கேட்டான். அவள் அதற்கு உத்தரம்சொல்லாமலிருக்கவே அவன் தனக்குத் தெரிந்த புல பாஷைகளாலும் கேட்டான். அப்போதும் அவள் ஊமையாயேயிருந்தாள். ஆயினும் ராஜா அவள் அழகைக் கண்டு அவளிடத்தில் விருப்பங்கொண்டதினால் அவளுக்குத் தன் அங்கியைப்போட்டுக் குதிராமேலேற்றி வைத்துக்கொண்டு பட்டணம்போய்ச்சேர்ந்து, அவ்வழகிக்காக சிறந்த ஆடை ஆபரணங்களைல்லாம் செய்வித்துக்கொடுத்து, அவளை எப்போதும் தன் அருகிலேயே வைத்து விசேஷமாய் ஆதரித்துக்கொண்டிருந்தான். அவளுடன் பழகப்பழக, அரசன் அவளுடைய நற்குண நன்னடக்கைகளை நன்றாய்க் கண்டறிந்துகொண்டு, அவள்தவிர மற்றெவரையும் தான் கலியாணஞ் செய்துகொள்வதில்லையென்று உறுதிசெய்து சிலநாள் கழிந்தபின் தான் தீர்மானித்தபடியே கலியாணத்தை நிறைவேற்றினான்.

அந்த ராஜாவுக்குத் தாய் ஒருத்தியுண்டு. அவள் மிகவும் கேடுகெட்ட குணமுள்ளவள். ராஜா இந்தப் பெண்ணைக் கலியாணஞ் செய்துகொண்டது அவளுக்குச் சிறிதும் இஷ்டமில்லை. அதனால் அந்தப் பெண்ணிடத்தில் அடிக்கடி குற்றஞ்சார்த்தத்தலைப்பட்டான். பெண்வரும்வழியும் பொன்வரும்வழியும் யாருக்குத் தெரியும். இந்த ஊமைப்பெண்ணை நமது குழந்தைக்கு வந்துவாய்த்தது என்று இப்படி பலவிதமாய் அடிக்கடி குற்றஞ்சொல்லிக் கொண்டேயிருந்தாள்.

சிலகாலத்திற்குப்பிறகு அந்த ராணிக்கு முதற்குமாரன் பிறந்தான். அதுதெரிந்து அந்தக் கேடுகெட்ட கிழவி அந்தக் குழந்தையைக் கொண்டுபோய் ஒளித்துவிட்டுத் தன் மருமகள் தூங்குகையில் கொஞ்சம் ரத்தத்தை அவள் வாயிலே பூசிவிட்டு, இதெ

ன்ன இந்தப் பெண் பெற்றபிள்ளையைப் புசிக்கிறாளே! என்று தன் பிள்ளையண்டை வந்து பழிகூறினாள். அவன் அதைக் காது கொடுத்துக்கேளாமலே, இனி அந்தப் பெண்ணை ஒருவரும் போகவேண்டுவதில்லை என்று கட்டளையிட்டான். அந்த அழகி தான் ஒன்றையும் கவனியாமல் தன் தையலிலேயே கண்ணா யிருந்தாள்.

மறுபடியும் கொஞ்சநாள் கழித்தபிறகு அவளுக்கு இரண்டாங் குமாரன் பிறந்தான். அப்போதும் அந்தக் கிழவி முன்போலவே நடத்திவிட்டு அரசனண்டைபோய்க் குற்றஞ்சொன்னாள். அப் போதும் அரசன் அவள் வார்த்தையை நம்பவில்லை. இந்தப் பெண் மிகவும் பரிசுத்தமானவள்; இத்தன்மையான கொடியசெய்கை இவள் ஒருபோதும் செய்திருக்கமாட்டாள்; அவள் வாயிருந்துபே சினாலன்றோ அவளுடைய நற்குணமெல்லாம் வெளியாகும் என்று சொன்னாள். மூன்றாம் பிள்ளை பிறந்தபோதும் அந்தக் கிழவி அப்படியே செய்துவிட்டு அவள்மேல் குற்றங்கூறினாள். அரசன் எவ்வளவுதூரந்தான் அவளைத் தாங்கமாட்டுவான்! இனிமேல் அவ னால் மாளவில்லை. அதைப்பற்றி விசாரிக்கும்படி நேரிட்டது. நியாயசபைக்கு அப்பெண்மணியை வரவழைத்து விசாரணைசெய் ததில் அவளை நெருப்பிலே தள்ளி நீரூக்கும்படி தீர்மானமாயிற்று.

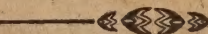
அவளுக்குச் சினைசெய்யும்படி ஏற்பட்ட நாள்தான் அவள் விரதங்கொண்ட ஆறாவது வருஷத்தின் கடைசிதினம். அன்றைய தினம் அவள் பேசவாவது சிரிக்கவாவது கூடுமா? அவள் தன் அரு மைச்சகோதரர்களை விடுவிப்பதற்காக ஆறு அங்கியும் தைத்துமுடி த்தாயிற்று; ஆனால் ஒரு அங்கியில் இடதுகைமாத்திரம் குறைவு. தண்டனைசெய்யும்படி தீர்மானமாகவே அவளைச் சினை நிறை வேற்றுகிற ஸ்தலத்திற்குக் கொண்டுபோய் நிறுத்தினார்கள். அப் போதும் அவள் தான் தைத்த அங்கிகள் ஆறையும் கையிலேயே வைத்துக்கொண்டு கழுமாத்திலேறிநின்றாள். எதிரே தீ வெகு உக்கிரமாய்க் கொழுந்துவிட்டு சொலித்துக்கொண்டிருந்தது. அவ ளொன்றும் வாயைத் திறந்து சொல்லமாட்டாமல் நான்கு பக்கமும் சுற்றிச்சுற்றிப் பார்த்துக்கொண்டேயிருந்தாள். இப்படியிருக்கிற சமயத்தில் ஆகாயமார்க்கமாய் ஆறு அன்னப்பறவைகள் பறந்தோடி வந்தன. அவைகளைப் பார்க்கவே தனக்கு விடுதலையாகிறகாலம் வந் துவிட்டதென்று அவள் மனம் சந்தோஷத்தால் பொங்கிப்பூரித்தது.

அந்த ஆறுபறவைகளும் ஆகாயத்தினின்றும் இறங்கி அவள் கைக்கு எட்டும்படியான தூரத்தில்வந்து நின்றன. உடனே அவள் தான் இத்தனைநாளாய் எவ்வளவோ வருத்தங்களை அனுபவித்துத் தைத்த கச்சைகளை அவைகளின்மேல் போட்டாள். இந்தக் கச் சைகள் அப்பகடிகளின்மேல் பட்டதக்ஷணமே அவைகளின்மேலி ருந்த அன்னப்போர்வைகளெல்லாம் உதிர்ந்துபோய் அவளு

டைய சகோதரர்களாய் இதிரேவந்து நின்றார்கள். அவர்களெல்லாரும் நல்ல வலிமையும் சாமர்த்தியமும் அழகும் நிறைந்த நல்ல வயது புருஷர்களாயிருந்தார்கள். அவர்களுள் கடைசி பிள்ளைக்குமாத்திரம் இடதுகையில்லாமல் அதற்குப் பதிலாய் அந்தப் பக்கத்தில் பக்கிரைக்கை உதிராமலே நின்றது.

அவர்களெல்லாரும் தமது தங்கையைக் கட்டி முத்தமிட்டுக் கொண்டார்கள். அதன்பின்பு அந்த ராணி அரசனைநோக்கி: என் அருமைப் பிராணநாதரே! இனி நான் உம்முடன் பேச யாதொரு தடையுமில்லை; நான் ஒன்றுமறியாமல் நிரபராதியாயிருந்தும் வீணாய்ப் பழிக்காளானேன்; அந்தக் கிழவி என் மூன்று பிள்ளைகளையும் கொண்டுபோய் மறைத்துவிட்டு என்மேல் வீண்குற்றஞ்சார்த்தினாள் என்று எல்லாச் செய்திகளையும் உள்ளபடியே சொன்னாள்.

அதைக்கேட்டு அரசன் அந்தக் கிழவியை அழைத்து விசாரிக்க, அவள் தான் இத்தனைநாளாய் மறைத்துவைத்த குழந்தைகளையெல்லாம் கொண்டுவந்து கொடுத்தாள். அரசன் அவர்களைச் சந்தோஷமாய் வாங்கிக்கொண்டு, அந்தக் கிழவிசெய்த பெரும்பிழைக்காக அவளைக் கழுமரத்திலேற்றி தீயில்தள்ளி எரித்துச் சாம்பலாக்கிவிட்டு, தன் அருமைநாயகியோடும் அவள் சகோதரர்களோடும் தன் மக்களோடும் சுகமாக நெடுநாள் வாழ்ந்துகொண்டிருந்தான்.

ச ம ா ச ர ம் .

சுதேசனா விவில உத்தியோக வகுப்பில் சேர்த்துக்கொள்ளுதல்.—இந்திய ராஜபிரதிநிதியாகிய லீற்றன் பிரபு கல்கத்தா சர்வகலாசபையின் வருஷோற்சவகாலத்தில் செய்த உபநியாசத்தில் சுதேசனா பெரிய விவில உத்தியோக வகுப்புகளில் சேர்த்துக்கொள்வதைப்பற்றி அடியிற்கண்ட மொழிகளைச்சொன்னார்:—

இத்தேசத்தில் ஐரோப்பியர்மாத்திரம் நிர்வகிக்கத்தக்க சர்க்கார் உத்தியோக பதவிகள் சில உண்டு. இதற்கு வழக்கில்லை ஆனாலும், சர்க்காருக்கு அனுகூலமாகவும், தமது பெயருக்குப் புகழ்ச்சியாகவும் சுதேசிகள் நிர்வகிக்கத்தக்க உத்தியோகங்களும் அநேகம் உண்டென்று மனநெர்மையும் சாமர்த்தியமுமுள்ள யாவருக்கும் தோன்றவேண்டும்; பிறர் அபிப்பிராயம் எப்படியிருப்பினும் நமது அபிப்பிராயம் இதே. ஆனதுபற்றி, இத்தாற்பரியத்தை நமது தீர்ஷ்டியில் வைத்துக்கொண்டு, இதற்கு ஒப்ப நாம் முதல்முதல் சர்க்கார் உத்தியோகங்களுக்கு தான தரக் கிரமம் ஏற்படுத்தவேண்டும். தேசக்ஷேமத்திற்கும் பிரஜாவிர்த்திக்கும் அனுகூலமாக ஐரோப்பியரால்மாத்திரம் நிரந்தரமாய் நிர்வகித்துவரவேண்டிய பிரதான அரசாட்சி உத்தியோகங்கள் இன்னின்னவென்று தீர்க்கமும் உறுதியுமாய் வரையறை செய்யவேண்டும். மற்ற உத்தியோக பதவிகள் பலவாய் உண்டு. அவைகள் கௌரவத்தில் குறைந்தவைகளல்ல, பிரதானம் குன்றியவைகளும்ல்ல. அவைகளில் எவ்வெவ்வுத்தியோகங்களைத் தடையற நிறைவேற்றும் சாமர்த்தியம் சுதேசருக்கு இருக்கின்றதோ, அவ்வுத்தியோகங்களைச் சுதேசர் தப்பாயல் எளிதிற்பெறத்தக்க வழி திறக்கவேண்டும்.

க ல் வி .

வட்டுக்கோட்டைச் சைவசமயிகளே!

எங்களுடைய வட்டுக்கோட்டை கல்வி என்னும் விஷயத்தில் இருக்கும் நிலை இதுவென்பதையும், அதைக்குறித்து நம்மவர்களாகிய நீங்கள் செய்யவேண்டியது இதுவென்பதையுஞ் சுட்டி நாம் இங்கே சிலவற்றைச் சுருக்கி எழுதுகின்றோம். அவற்றை நீங்களெல்லாரும் சிந்தித்துக்கொள்ளுங்கள். முதலாவது எவ்வாறு உங்கள் கருத்திற்கு ஒத்தனவோ ஒவ்வாதனவோ என்று சீர்தூக்கிப்பார்த்து, அன்பர்களே, ஒத்தனவாயிற்செய்யுங்கள்: ஒவ்வாதனவாயின் ஒழியுங்கள். இதுவே நாம் உங்களை வேண்டிப் பெறும்பேறு. எப்படியென்ற சொல்வோம்.

சைவசமயிகளே! யாழ்ப்பாணத்திலே அறிவு ஒழுக்கம் புகழ் செல்வம் அஞ்சாமை கௌரவம் உயர்குடிப்பிறப்பு முதலியவற்றாலே சிறப்புற்றிருப்பார்கள் வாழ்முடிகளில் இவ்வட்டுக்கோட்டை ஒன்றாயிருப்பதன் கருத்து? இவ்வூரில் தமிழிலே கருவிநூல்களையும் முதனூல்களையும் கற்றவல்லவர்கள் பலர் முன்னிருந்தவர்களன்றோ? அவர்களால் இவ்வூரில்தமிழ்நூற்கல்வி அறிவு விருத்திபெற்றிருந்ததன்றோ? இவ்வூரினியலபு இதுவே பாகவும், இப்பொழுது சிலகாலமாக இவ்வூரில் தமிழ்நூலுணர்ச்சி மிகமிகக் குறைந்துவருதலை நாம் காண்கின்றோம். எதனாலென்னில், இப்பொழுது தமிழிலே கருவிநூல்களையும் முதனூல்களையும் கற்றவல்லவர்கள் பலர் இல்லாமைமாலும், உள்ளசிலரும் தாம் கற்ற நூல்களைப் பலருக்குக் கற்பித்துக் கல்வியை விருத்திபெறச் செய்பாடையாலும், அவர்கள் கற்பித்தற்குத்தான் உங்கள் பிள்ளைகள் தமிழ் நூல்களைக் கற்றலில் வீருப்பமும் ஊக்கமும் உடையவர்களாயிருத்தல் வேண்டுமென்றே அப்படி இல்லாமைமாலும், வீருப்பமும் ஊக்கமும் உடையபிள்ளைகள் சிலரிருப்பினும் அவர்கள் தாம் வீரும்பிய நூல்களை எளிதிற கிரமமாகக் கற்றுக் கொள்வதற்குத் தகுந்த வத்தியாசாலை இருத்தல்வேண்டுமென்றே அப்படி இல்லாமைமாலும், நீங்களும் இவைகளையெல்லாம் அறிந்திருந்தும் அறிபாதவர்கள்போல உங்கள் பிள்ளைகள் தமிழ்நூல்களைக் கற்றுக்கொள்வதற்குரிய முயற்சிகளைச் செய்யவல்லவர்களாயிருந்தும் செய்யாதிருத்தலாலும், உங்கள்பிள்ளைகள் தமிழ்நூல் கல்வி அறிவுசிறிதும் இல்லாதவர்களாகின்றார்கள்; அதனாலென்க. அன்பர்களே, இப்படியே தமிழ்நூல்களைக்கற்பவர்களுங் கற்பிப்பவர்களும் இவ்விருதித்தாருக்கும் வேண்டிய உதவிகளைச் செய்து துணைநிற்பவர்களும் இல்லாமைமாலும் நமது வட்டுக்கோட்டை மற்றைக்காரியங்கள் பலவற்றுனுஞ் சிறந்திருந்தும் யாவரும் பழிக்கத்தக்க நிலையில் வந்துவிடுகின்றது. யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள எத்தனையோ ஊர்கள் சிலகாலத்திற்குமுன்னே கல்வியறிவும் ஒழுக்கமும் நாகரிகமும் இல்லாதனவாயிருந்தும், அந்த அந்த ஊர்களிலுள்ள சைவசமயிகள் தங்கள் தங்கள் ஊர்களைத் திருத்தல்வேண்டுமென்று முயன்ற அவ்வவ்வூர்களிற்சைவவித்திசாலைகள் தாபித்துத்தகுந்த உபாத்தியாய

ர்களை சீயோகித்தத் தங்கள் பிள்ளைகளை அவ்வித்தியாசங்களிலே விடு
த்தக் கருவிநூல்களையும் முதனூல்களையுங் கற்கச் செய்தபடியால், அ
ந்த அந்த ஊர்களிலே தமிழ் நூறகல்வியறிவும் ஒழுக்கமும் நாகரிகமும்
பிறவுந்தலைப்பட்டு மேன்மேலும் ஓங்குகளாகின்றன. அதனால் அவ்வூர்
களெல்லாம் மிகஉயர்ந்த நிலையில் வந்துவிட்டன. இப்படியே மற்ற
ய ஊர்களெல்லாம் திருத்தமடைந்தமைய நீங்கள் நனுகு உற்ந்தி
ருந்தும், அன்புர்களே, நீங்கள் பரபுககளாய்ருந்தும், செல்வர்களாய்
யிருந்தும், உத்தமோகத்தர்களாய்ருந்தும், சைவசமயிகளாய்ருந்தும், சி
வபத்தியான்களாய்ருந்தும் எங்களுட்பிள்ளைகள் திருத்தமடைதல்து
ம் எங்களுராகிய உட்டுக்கோட்டை சிறப்படைதல்தும் நீங்கள் பிந்த
யில்லாதவர்கள்போல அவைகளுக்குரிய முயற்சிகளைச் செய்யாமல் வா
ளாஇருந்து காலநகழிக்கலாமா! தக்கம்! தக்கம்!! அப்படியானால் அ
ன்புர்களே, உங்கள் பிரபுத்துவம் என்கே! செல்வம் என்கே! உத்த
மோகத்தலைமை என்கே! சைவசமயாபிமானம் என்கே! சிவபத்தி என
கே! உங்கள் பிள்ளைகள் பொருட்கு இப்படிப்பட்ட நன்முயற்சிகளைச்
செய்யாதொழிவீர்களாயின், உங்களுக்கு அச்சிறப்புக்களெல்லாம் துரு
தம் பெற்ற பிரயோசனம் என்னை! சைவசமயிகளே, “தமபொருளென்
தம் மக்களவாபொரு - டந்தம்வினைவான்வருபு,, என்று திருவள்ளு
ராமனார் தருளிச் செய்தபடியால், உங்களை பிள்ளைகள் உங்கள் பெரு
ளகலன்றோ? உங்கள் பிள்ளைகளுக்கு வரும் நன்மைகளெல்லாம் உங்
களுக்கேவரும் நன்மைகளன்றோ? உங்கள் பிள்ளைகளுக்குவருகக்கே
ளெல்லாம் உங்களுக்கேருங்கேடுகளன்றோ? அடப்பிள்ளைகள் அவ்வி
தவல்லாத மூடர்களாய்க் கொச்சைமக்களாய்க் கொடும்பொவார்த
ளாயின், “கொச்சை உக்களைப்பெறுதலினக்குடி - எச்சபந்தேமாந்திருத்த
ல நடை,, என்று பெரியோர்க்கு உபதேய அபடிப்பட்ட பிள்ளைகளை
ப் பெற்றுவளர்த்து வாழ்தல்தும் பிள்ளைப்பேறில்லாதவர்களாய் விடுத
ல் சிறப்பன்றோ?

சிலர் தங்கள் பிள்ளைகள் பொருட்டுப் பொருள் ஈட்டிவைத்தலே க
ரிடமென்று நினைந்து அவர்களை ஜளமையிற் கல்விகற்கச் செய்தலைப்
தக்கணித்தொழிக்கின்றார்கள். அப்பிள்ளைகளோடெனில், ஜளமையின
தங்கள் நூலகளைக் கல்லாடையாலும், கற்றறிந்தவர்களாடு டழகாயை
யாலும் தங்களொருங்களைத் தாங்கள் அனுபவியாமலும் பிறருக்கு
கொடும்மலும் வீணிலேபுகைத்ததுவைக்கிற லோபிகளாய் வருவார்கள்,
ல்லது தங்களொருளே தங்களுக்கு மாண்பரிடந்தம் அசமயுமென்ற
னைந்து பொருண்முயற்சிகளென்றும் பழகாது தூர் செய்கைகளே பழ
கித்தங்கள் தாக்கட்டங்களோ கலந்து உள்ளபொருள்களையெல்லாம்
ணைச்செலவுசெய்த உற்பவர்களாய்த் தொழில்செய்த சீவனஞ்செய்
ச உத்தியிலலாதவர்களாய் வருவார்கள். இவ்விரண்டு திறத்தாடும் வந்த
விடாமல் தமக்குக்கிடைத்த பொருட்செலவத்தை நயாயமாக உபயோ
கப்படுத்தி அதன் பிரயோசனத்தைப் பெறுவத கல்வியறிவுடையோ
ளாலன்றி மற்றையோர்களால் முடியாது. அதனாலன்றோ திருவள்ளு
ராமனார் கல்வியறிவிலலாதவர்கள் பொருளுடையராய்விட்டதும் அ
வர்களைக் கெடுத்தவென்பதும் கல்வியறிவுடையவர்கள் பொரு
ல்லாதவர்களாய்விட்டதும் அவர்களுக்கு அதனாலாவதோர் கேடி
லென்றும் பொருளடட, “கல்லாகப்பட்ட வறுமையினின்றுதே
ல்லார்கட்டப்பட்டதரு,, என்றருளிச் செய்த கல்லாமையிழிவை
அவத்தார, இதனாலே பிள்ளைகளை ஜளமையிலே கலவகற்கச்

பாடல் அவர்கள் பொருட்டிப் பொருளிட வைத்தலென்றே செய்யி
ந், அது அவர்கள் கெடுதற்குக் காரணம் ய் முடியுமென்பது நிச்சயமா
யிற்று. இதுகொண்டு பொருளிட்டி வைக்கவேண்டாமென்று நாம் சொ
ல்லவில்லை. பிள்ளைகள் கல்வியறிவுடையவர்களாயிருந்தமற்றான் தங்க
ள் பொருட்டித் தங்களை முன்னோரீட்டி வைத்த பொருளை நியாயமாக உ
பயோகப்படுத்தி அதனாலாகிய பிரயோசனத்தைப் பெறுவார்கள். அல்
லாவியின், 'இவனிடத்துவாய்த்த செல்வம் குடங்கின்னைகப்பட்ட மாலை
புலவும் சேற்றநிலத்திற கவிழ்ந்த பால்போலவும் டடனற்றதாய் அழி
யின்றதே' என்ற பிறரெல்லாங்கண்டு துன்புறம்வண்ணம் அப்பிள்ளைகள்
கைக்குவாய்த்த அரியசெல்வத்தைத் தம்மறிவின்மையால் உபயோகிக்கு
ம் முறையறிந்து உபயோகியாமற் கெடுத்திவிடுவார்கள்.

இது, "ஏதிலாராத் தமர்-சிப்பர்பேதை- பெருஞ்செல்வ முற்றக்க
தட,, எனவும், "மையலொருவன் களித்தற்றும் பேதைதன் கைகொ
ன்றுடைமைபெறின்,, எனவும், "ஏதம் பெருஞ்செல்வந் தான் துவ்வான்
கக்கார்க்கொன் - நீதலியல்பிலாதான்,, எனவும் வருந்திருக்குறள்களா
வும் பிறவாற்றாலும் அறிக. இதனால் பிள்ளைகள் பொருட்டிச் செய்யவே
ண்டியது இளையயிற் கல்வி கற்பித்தலே என்பதே நாம் சொல்லியது.
கைப்புழிக் கோட்டடாவாய்த்தீ பிற் கேடிலை. மிக்கசிறப்பினரசர் செ
யின்வவ்வார்-எச்சமெனவொருவன் மக்கட்குச் செய்வன - விச்சைமற்
ல்லபிற,, என்னும் நாலடியார் வெண்பாவிலும் இக்கருத்தே பேசப்பட்ட
து. திருவள்ளுவநாயனார் தகப்பன் பிள்ளைக்குச் செய்யவேண்டிய உ
தவி அப்பிள்ளையைக் கல்வி அறிவுடையனாக்கி விடுதலே என்றும், அப்
படிப்பட்ட தகப்பனுக்குப் பிள்ளை செய்யவேண்டிய கைம்மாறு தன் க
ல்வியறிவைக் கண்டவர்கள் "இவனைப் பிள்ளையாகப் பெறுதற்கு இவனு
டைய தகப்பன் என்னதவஞ் செய்தானோ,, என்று சொல்லப்பண்ணுத
லே என்றும், "தந்தைமகற் காற்று நன்றி யவையத்து' முந்தியிருப்பச்
செயல்,, மகன் தந்தைக்காற்று முதலி யிவன்றந்தை யென்னோற்றான்
கொல்லெனுஞ்சொல்" என்னுந்திருக்குறள்களால் அருளிச் செய்தார்.
இப்படியே உலகியல்புணர்ந்த பெரியோர்கள் சொல்லியிருத்தலாலும்
அவர்கள் சொல்லியது மெய்யே என்பதை, நம்மவர்களே, நீங்களும்
தன்குணர்ந்தவர்களாயிருத்தலாலும் உங்கள் பிள்ளைகளை இளமையிலே
கல்விகற்கச் செய்யுங்கள். அப்பிள்ளைகள் கற்றுவல்லவர்களாய் வ
ருவார்களாயின் அந்தக்கல்விபினுலே தாங்கள் பெறும்பொருளும் நீந்
தன் ஈட்டிவைத்த பொருளுமாகப் பெரும் பொருட்செல்வமுமுடைய
வர்களாய்ப் பலரும்போற்ற அறிவொழக்கமுடைய மேன்மக்களாய்
யிளங்குவார்களே. அல்லதூஉம், பிள்ளைகள் பொருட்டிப் பொருளிட
வைத்தல் ஒன்றே செய்யின், அப்பொருளானது அவர்களை 'இன்ன இ
ன்ன வழிகள் நல்லவழிகள்; அவைகளிற செல்லுங்கள்: இன்ன இ
ன்ன வழிகள் தீயவழிகள்; அவைகளிற செல்லாதாழியுங்கள்: இன்ன
இன்ன முறையால் என்னை உபயோகப்படுத்துங்கள், என்றிவைபோல
யவைந்மைச் சொல்லி நடத்தவல்லதா? இல்லை, இல்லை. இன்னும
இளையயிற் பிள்ளைகளைக் கல்வியறிவுடையவர்களாக்கல் வேண்டுமென்
பது யாவர்க்குங் கடனாயிற்று. இதனறிதம் இன்னும் விரிப்பிற் பெருகும்.
அன்பர்களே, சிலர் பின்விளைவதறியாமல் வியபிசாரஞ்செய்து கோய்
களாற் பிடிக்கப்பட்டுச் சரீராவோக்கிய மிழந்து பொருளுமிழந்து பிற
தவறாதிப்பும் பெற்றுக் கெட்டுப்போகின்றார்கள். சிலர் சண்டைக்கார
ராய்க் கோயில்களிலே சந்தைகளிலே பிறவிடங்களிலே கலகஞ்செய்து

கோட்டுவழக்குக்களிலே காலம்போக்கிப் பொருளுமிழந்து கெட்டுப்போகின்றார்கள். சிலர் ஒன்றைப்பெறலாமென்று கருகிப்புகுதுற்றை யிழப்பிக்குந் தன்மையுடைய சூதாடுதலிற் பொழுதுபோக்கி இராப்பகல் ஊறுறக்கமின்றிப் பொருளையிழந்து வறிபவர்களாகின்றார்கள். சிலர் உள்ளு முதலியவற்றைக் குடித்து வெறித்தக் களித்து அதன்பொருட்டு விற்குதலாடுவைத்துக்கடன்வாங்கியாகுதல் ஆதனங்களையிழந்து யாவராலு மிழிக்கப்படுகின்றார்கள். சிலர் திருவிழாக்கழிலே அந்தணர்களைக்கொண்டு வேதபாராயணமும் ஓதுவார்களைக்கொண்டு சாரங்கியிசையோடும் கைத்தாளவொலியோடும் தேவாரபாராயணமும் சைவப்பிரசாரகர்களைக்கொண்டு சைவப்பிரசங்கமுஞ் செய்வித்துச் சிவபத்தியை வளர்விக்க அறியாமல், நடனசங்கீதம் வாணவீளையாட்டுமுதலியனவற்றை விவருதிரவியச் செலவினாலே செய்வித்துக் காமங் கோபம் முதலியனவற்றை வளர்விக்கின்றார்கள். சிலர் தங்கள் பொருளைத் தங்கள் அறுபவத்தின் பொருட்டேனுந் தருமத்தின்பொருட்டேனும் செலவுசெய்யாது வீணாகப் புதைத்துவைக்கின்றார்கள்; அது அவர்களுக்குப் பிற்காலத்தினும் நல்வழியிற் செலுத்தப்பெறுது, “ஈயார்தேட்டைத்தீயார்கொள்வர், என்றபடியாய் முடிகின்றது. சிலர் தங்கள் பொருளைச் சிலகாலத்தினுள்ளே வேண்டிய அளவுகடந்து உண்டுஉடுத்தக் களித்தலிலேயே முழுதுஞ் செலவுசெய்து பின் வறுமையடைந்து முன் அனுபவித்த சுகத்தை நினைந்து நினைந்து அதுகிடையாமையாற் பெருமூச்செறிந்து வருந்துகின்றார்கள். இப்படியே பலரும் பலவழியாலங் கெட்டுப்போதலை, அன்பர்களே நாமெல்லாம் காண்கின்றோமன்றோ? இக்கேடுகளெல்லாம் எதனுல் வீளைந்தன? சைவசமயிகளே, ஆராயுங்கள். நீதி நூல்களையுஞ் சமயநூல்களையும் அவற்றிற்கு முன்னரே இலக்கணம் கணிதம் முதலிய கருவிநூல்களையும் இளமையிற்றானே தருந்த உபாத்தியாயரிடத்திற் கற்றுக்கொண்ட கல்வியறிவில்லாமையாலன்றோ? இந்த உண்மை உங்குளெல்லாருக்கும் நன்றாக விளங்குமே. இப்படியிருத்தலால் அன்பர்களே, எம்மூர்ப்பிள்ளைகளும் இப்படியே கெட்டுப்போகாமல் அவர்கள் இளமையிலே மேற்சொல்லிய நூல்களைக் கற்கும்படிசெய்தல் உங்கள் எல்லார் மேலும் பொறுத்தகடனாமன்றோ?

இனி, சைவசமயிகளே, நீங்கள் உங்கள் பிள்ளைகளைப் படிப்பிக்கிறோம் படிப்பிக்கிறோம் என்று சொல்லி இளமையிற்றானே இங்கிலிஷு பள்ளிக்கூடங்களுக்கு அனுப்பிவிடுகின்றீர்கள். இக்காலத்தில் அரசு பாவையையிருத்தலாலும், சீவனோபாபத்தின்பொருட்டு வேண்டப்படுதலாலும், பிறவாற்றாலும் எம்மூர்ப்பிள்ளைகள் இங்கிலிஷு கற்கவேண்டுமென்பது அவசியமே. அதை யாவார்தாம் மறுக்கவல்லவர். ஆதலால் இங்கிலிஷுச் சிலகாலத்தினுள்ளே தெளிவாகக் கற்றுக்கொள்வதற்கும், அதுமாத்திரமோ, தமிழ்நூல்களையும் அவ்வாறு கற்றுக்கொள்வதற்கும் உரிய சிலவார்த்தைகள் சொல்வோம், கேண்மின். நீங்கள் உங்கள் பிள்ளைகளை ஐந்துவயசு ஆறுவயசு அளவில் எம்மூர்த்தமிழ்ப்பள்ளிக்கூடங்களிலே வித்தியாரம்பஞ்செய்வித்து அப்பிள்ளைகள் கெடுங்கணக்குப் பழகி வாசனைபழகும் பருவம்வந்து சேரத் தடையின்றி வாசிக்கத்தானும் பழகவிடாமல் திருப்பி இங்கிலிஷு பள்ளிக்கூடங்களுக்கு எட்டுவயசு ஒன்பதுவயசு வரையில் அனுப்பிவிட, அவர்கள் அங்கே அறிவு விரியப்பெறுத இளமைப்பருவத்தினராதலால், அப்பருவத்திலே தாம்முன்னொருகாலும் பயிலாத அந்நியபாஷையாகிய; இங்கிலிஷிலுள்ளபாடங்களை வாசித்தலிலும், பொருள் விளக்கலிலும் மன்னம் பண்ணுதலிலும்

ம், நெட்டுருப்பண்ணுதலிலும், சிந்தைய இறக்குதலும், இறக்கி முன்சொ
ன்னபடியே இங்கிலிஷ் டாடங்களை அவ்வவற்றிற்கு நியமித்த காலங்க
ளிலே கற்றுமுடித்தவன் கூடாதாம். ஆகவே, இங்கிலிஷ் தாம் அவ்வ
ளவுகற்கவேண்டுமோ அவ்வளவையே, அதன்பொருட்டு எவ்வளவுகாலம்கே
ண்டப்படுமோ அவ்வளவு காலத்தினுள்ளே கற்றுமுடித்தல்லையாம். ஆ
கவே, அந்தோ! அன்பர்களே, உங்கள் பிள்ளைகள் காலத்தல் எவ்வள
வோ வீணுய்க்கழிகின்றதே. இதை விவேகிகளாகிய நீங்கள் உய்த்தண
ர்தலாகாதா? நீங்கள் இங்கிலிஷ் படிக்கவென்று இளமையிற்றொட்டு
ங்களை பிள்ளைகளை விடுத்துப் போக்குவிக்கின்ற காலத்தினுள்ளே கற்கவே
ண்டிய தமிழ்நூல்களுங் கற்று விரும்பிய இங்கிலிசும் கற்றுக்கொள்
ளலாமே. அப்படியானால் சர்க்கரைப்பந்தரில் தேன்மாரி பொழிந்தாற்
போலாகுமே. எப்படியினின்; உங்கள் பிள்ளைகளை முதலில் நெடுங்க
ணக்குப் பழகச் செய்து முதற்பாலபாடமும் அதனோடுன்கற்கவேண்
டிய நூல்களும் மூன்றாம் நான்காம் பாலபாடங்களும் அவ்வவற்றோடு
உடன்கற்கவேண்டிய நூல்களும் முறையே கற்கச்செய்து, நிகண்டு கற்
து இலக்கியவாராய்ச்சி செய்து இலக்கணம் வல்லராக, நீதிநூல்களையு
ஞ் சமய நூல்களையுங் கற்கச்செய்யுங்கள். உங்கள் பிள்ளைகள் இந்நூ
ல்களையெல்லாம் கற்றுக்கொள்வார்களாயின் அவர்கள் கருவிநூலுணர்ச்சி
யும் முதலுணர்ச்சியுந் தலைப்பட்டித் தமிழை நன்குணர்ந்தவர்களா
வார்களன்றோ? உங்கள் பிள்ளைகள் இளமையிலே இப்படியே தமிழிலுள்
ள நூல்களைக் கற்றவல்லவர்களாயிருத்தலாலும், இலக்கணம் கணிதம்
தருக்கம் என்னுங் கருவிநூல்களும் பிறவும் எல்லாப்பாஷையினும் பெ
ரும்டான்மையும் ஒத்தனவே ஆதலால், ஒருபாஷையில் இந்நூல்களையே
ல்லாம் கற்றவல்லவனொருவன் மற்றொருபாஷையிலும் அவற்றைச்சுரு
ங்கிய காலத்தில் மிக எளிதில் தெளிவாகக் கற்றுக்கொள்வான் என்று
பாஷைகளினிடல்புணர்ந்தோர் சொல்லுதலாலும், அப்படியே பலருங் க
ற்றவல்லர்களாதலை நாமெல்லாம் கண்ணாக்கண்டிருத்தலாலும், அப்பி
ள்ளைகள் இங்கிலிஷ்கற்றற்கண் அவா மிக்குடையராக ஊக்கம்நிகழுமா
தலாலும், இங்கிலிஷை, தமிழ்நூலுணர்ச்சி அமையப்பெறுத சிறுவர்க
ள் கற்குங் காலத்தின் அரைக்கூறு காற்கூறு கொண்டகாலத்திலே, மிக
எளிதிற் தெளிவாகக் கற்றுமுடிப்பார்களே. இனி ஒருபாஷையில் நூ
ல்களைக்கற்ற வல்லவனொருவன் மற்றொருபாஷையில் நூல்களைச்சிறிது
காலத்திலே மிக எளிதிற் கற்றுக்கொள்வானாயின், முதலில் இங்கிலிசிலு
ள்ள நூல்களைக் கற்றுக்கொண்டு அவற்றின் வல்லராய்ப் பின் தமிழ்நூ
ல்களைக் கற்றுக்கொள்ளலாமே என்பார்கள் சிலர். நல்லது! நல்லது!!
எந்தப் பாஷைக்காரருக்கும் மிக எளிதிற் கற்கத்தகுந்த சுவடாஷையி
லுள்ள நூல்களைக் கற்றலோ அல்லது மிக அரிதிற் கற்கவேண்டிய அந்
நிய பாஷையிலுள்ள நூல்களைக் கற்றலோ எளிது என்றாயுமிடத்துச்
சுவபாஷையில் நூல்களைக்கற்றலே எளிதென்றும் அந்நிய பாஷையில்
நூல்களைக்கற்றல் அரிதென்றும் எவர்களுக்கு சொல்வார்களே. அதிலும்
இளமைப் பருவத்திலாயிற் பேசுவானேன். ஆதலால் இளமையிற் கற்
கவேண்டியது தமிழ்நூல்களையென்பதை யாவர்தாம் மறுப்பர். இள
மையிற் சுவபாஷையிலுள்ள நூல்களையே கற்றவனுக்கு அப்பாஷையி
லுள்ள நூல்களைக் கற்றவல்லதாலும், அவ்வலியினாலே அந்நிய
பாஷையிலுள்ள நூல்களை நெடுங்காலம் போக்காது சுருங்கிய காலத்தி
லே மிக எளிதிற் கற்றுமுடித்தலுமாகிய இவ்விரண்டு பிரயோசனங்களு
முளவாம். இளமையில் அந்நியபாஷையிலுள்ள நூல்களையே கற்றவனு

க்கு அவ்வினாண்டு மில்லையாம். ஆகலால் உங்கள் பிள்ளைகளும் இளமை யிற்சுவபாவையாகிய தமிழிலுள்ள நூல்களையே கற்றல்வேண்டுமென்ப தும், அப்படிச்செய்தால், தமிழ்நூலுணர்ச்சியும், அதனாலே இங்கிலிஷைக் காலம்போக்காத சருக்கிய காலத்திலே மிக எளிதற் றெளிவாகக் கற்றுக்கொள்ளுதலும் ஆகிய இரண்டு பிரயோசனங்களுளவாகும் எ ன்-தும் இளமையில் இங்கிலிஷுள்ள நூல்களையே கற்றால் தமிழ்நூ லுணர்ச்சி இன்மையும், இங்கிலிஷ் கற்றற்கென்று நெடுங்காலம் போ க்கி எளிதற் கல்லாமையும் ஆகிய இரண்டுமே யுளவாகப் பெரும்பய னின் முயற்சியாய் முடியுமென்பதும் தெளிவுபெறக் கிடக்கின்றனவன் றோ? இன்னும் இங்கிலிஷ் நூல்களையே இளமையிற்கற்றப் பின் தமிழ்நூல்களைக் கற்றுக்கொள்ளலாம் என்று தான்வைத்துக்கொள்ளுவோ ம். அப்படியானாலும் உங்கள்பிள்ளைகள் இங்கிலிஷ் நூல்களையே இளமை தெரிந்துகூறும் அதில் வல்லவர்களாய்வருங் காலத்தில் அவ்விங்கிலிஷ்நூல்கும்பொருட்பிரயோசனத்தைப் பெறுதற்குரிய முயற்சிகளிற்செல் லுவார்களன்றித் தமிழ்நூல்களைக் கிரமமாகக் கற்றற்குரியமுயற்சிகளிற் செல்லுதல் எப்படிக்கூடும் என்பதைச் சிந்தித்துப்பாருங்கள். எம்மூரி ல் அப்படியே கற்றவர்களை நீங்கள் காண்கிறீர்களா? அன்றியும் இங் கிலிஷுல் நூல்களையே கற்றவல்லவர்களாய் காலத்தில் பெரும்பான்மை யுந் தமிழ்நூல்களின் அருமை பெருமைகளை அறிதலும், அறிந்து அவை களைக் கற்றலில் அவாவுதலும், அவாவி ஊக்கமடைதலும் எல்லார்க ளும் இல்லையாம். ஆகவே ஊக்கத்தோடு தமிழ்நூல்களைக் கற்றல் அப் பொழுது எப்படிக்கூடும். இப்படியே எந்தவழியால் ஆராய்ந்தாலும்இ ள்மையில் தமிழ்நூல்களைக்கற்றலே ஆவசியகமென்றுமுடிதலால் உங்கள் பிள்ளைகள் இளமையில் அவற்றையே கற்கவேண்டுமென்பது நிச்சயமா யிற்று.

இனி இங்கிலிஷ் மாத்திரம் படித்த பிள்ளைகளைப்பற்றிச் சில பே சுவோம். அவர்கள் இளமையிற்றானே சைவசமயநூல்களைக் கல்லா மையாலும், கல்வியறிவொழுக்கமுடைய சைவசமயிகளோடு பயிலாமை யாலும், தாம் கற்கும் பள்ளிக்கூடங்களில் கிறிஸ்தவர்களோடு பழகிக் கிறிஸ்துசமய நூல்களையே கற்றுக்கொண்டமையாலும் சைவசமயத்தி ன் உயர்வும் கிறிஸ்து சமயத்தின் இழிவும் பகுத்துணரும் உணர்ச்சிவ லியில்லாதவர்களாய்க் கிறிஸ்து சமயமே மெய்ச்சமயமென்று மயங்கி க் கிறிஸ்துசமயப்பெண்களையேல் மையல்பூண்டு அவர்களை விவாகஞ்செ ய்துகொள்ள, அப்பிள்ளைகளை அப்படிச்செய்யாமல் தடுக்கும்படி தந் தைதாயர்கள் செய்யும் முயற்சிகளும் அவர்களிற்பலியாது பயனில்லா தனவாயொழிய, அதனால் தந்தைதாயர்கள் அவர்களைநீக்கிவிட, அப்பிள் னைகள் தங்களை நம்பியிருந்த தந்தைதாயர்களையுந் கைவிட்டு விடுகி ன்றார்கள். சிலகாலத்திற்குமுன்னே வட்டுக்கோட்டை இங்கிலிஷ் க ல்லூரியிலே படித்தவர் ஒருவர். அவர் தெல்லிப்பாளையில் செல்வமும் ந னகுடிப்புமுடைய நன்மரபிற்றந்தவர்.

அவர்மேற்கூய ஏதுக்களால் கிறிஸ்தவர்தோதனைக்குள் அகப்பட்டு அராலி யிலுள்ள ஓர்கிறிஸ்து சமயப்பெண்ணைவிவாகஞ்செய்யக் கருதியிருத்தலை அவருடைய தாய் கேள்வியுற்று வட்டுக்கோட்டையிற் பாதிரியார்வீட்டி ற்போயத் தேம்பித் தேம்பி அழுது 'என்பிள்ளையை நான் ஒருக்காற் க ண்ணும்காணக் காட்டுங்கள் என்று இரந்துகேட்க, அப்பொழுதுதன்தா ப்கண்ணுக்குக் காணாது பிள்ளைமறைந்திருப்ப, அந்தப்பெண் வீர்வீர் எ ன்று ஊமிட்டழுதஅழுகையோனை நித்திகேட்கப் பொழுமல உதக்கி

க்கோபிக்கப் பாதிர்யார் ஒருவர் அந்தஈழையாபே பெண்ணைப் பீடர்
பிடித்தத் தள்ள அப்பெண் தன்முற்சி டல்பாவதன்மகண்ம வீட்டுக்
குத்திரும்பிவிட்டாள். அந்தப்பிள்ளையோ தாயைமறந்து சுற்றத்தாரை
யும் விரத்துக் கிறிஸ்தவர்களோடு கலந்து வவாகஞ்செய்துவிக்காண்டார்
ஐயோ! பெற்றவயிறென்படாது!! இஃதொன்றோ, உட்டுக்கூட்ட
டையில் இங்கிலிஷ் பள்ளிக்கூடத்தில் இங்கிலிஷ்கற்ற ஆராலியற்
பிள்ளை ஒருவன் தாய்தந்தையார்கள் வருந்தி வயிறொயக் கிறிஸ்தவரூ
ய்விட அவனுக்குக் கிறிஸ்துசமயப் பெயரிடப்பட்டது. இ
ப்படியே செட்டுப்போனவர்கள் பலர். ஒருசமயப்பற்றமமின்றி உபயச
மயப்பிரவீடர்களாய்க்கெட்டோர்கள் பலர். ஏகாமும்புகண்டிமுதலியபூத
ரதேசங்களிற்போய் அங்குள்ள அல்குல் வீறமண்ணும் பொதுமகளர்
கண் வலையில் அகப்பட்டுத் தூர்ச்செய்கைகள புழகப் பலவழியாலுங்
கெட்டோர்கள் பலர். இப்படியே இவர்களெல்லாகு கெட்டுபோத்
குக் காரணம் என்னை? இளமையிலே கருவ்நூல்களையும் சைவசமீப
நூல்களையும் கல்லாமையும் கல்வியறிவொழுக்கமுடைய சைவசமீப
ளோடு பயிலாமையுன்றோ? எங்களுர்ப் பிள்ளைகளும் இப்படியேக
ட்டுப்போகாமல், சைவசமயிகளே நங்கள் செய்யவேண்டியது எது?
ஆராயுங்கள்.

இனி அன்பர்களே, நமதவட்டுக்கோட்டையில் இப்பொழுதுஉள்ளத
மிழ்ப்பள்ளிக்கூடங்களைச் சிறுநூல்களையெல்லாம் கற்றற்கு உதவும். அப்ப
ள்ளிக்கூடங்களிலே எங்கள் பிள்ளைகளை அனுப்பித் தமிழ்நூல்களைக்க
ற்கச்செய்து பின் இங்கிலிஷ் கற்கவிடுவோம் எனபீர்களோமோ. அ
ப்படியானால் அப்பள்ளிக்கூடங்கள் தாம் எப்படிப்பட்டவைகள் ஆர
ய்வோம். அங்கே எம்மூர்ப்பள்ளிகள் படிக்கும் நூல்கள் எவை? பா
லபாடங்கள் சைவவினாவிடைகள் கற்பிக்கப்படுகின்றனவா? இலக்க
ணப்பயிற்சி ஏதேனும் உண்டா? சிவபுராணங்கள் காவியங்கள் கற்
பிக்கப்படுகின்றனவா? தேவார திருவாசகங்கள் ஓதப்படுகின்றனவா?
திருவள்ளுவர் நாலடியார் முதலிய நீதிநூல்கள் கற்பிக்கப்படுகின்றன
வா? நிகண்டுதொனும் முழுதுங் கற்பிக்கப்படுகின்றதா எங்களுர்ப்ப
ள்ளிக்கூடங்களை நீங்கள் போய்ப்பார்த்ததில்லையா? பார்த்திருந்தீர்
ளாயின் இவ்வினாக்களுக்கெல்லாம் “இல்லை இல்லை,, எனறே மறுமொழி
சொல்லீர்கள். அங்கே கற்கும் உங்கள் பிள்ளைகள் உங்கள் புராணப்ப
டிப்புச் சபைகளிலே பிழையற வாசிப்பார்களா? பொருள சொல்லு
வார்களா? சொல்லப்படும்பொருள்களை விளங்குவார்களா? இல்லை இல்
லை. அப்படியாயின் எம்மூர்ப்பள்ளிக்கூடங்களிலே உங்கள் பிள்ளைகள்
கற்கும் நூல்களெவை? அவற்றற் பெறும பிரயோசனம் என்னை? கி
றிஸ்துசமயநூல்களாகிய முதற்பாலபோதம் இரண்டாம்பாலபோதம்மு
தலிய டாலபோதங்களும் முதற்புத்தகம் இரண்டாம்புத்தகம்முதலிய
வகுப்புப்புத்தகங்களும் வேதப்பொழிபுடி வேதவினாவிடை ஞானைபா
ல் குருடம்புழி முமமூர்த்திலட்சணம் சமயபரீக்ஷை துராசார விருத்தா
ந்தம் முதலிய சிவதூஷண சிவசாத்திரதூஷண சிவாசாரியதூஷண சிவ
பத்ததூஷண புத்தகங்களும், மதுபாமை வியபிசாரம் புமமைதுனம்
கொலை பொய் ஸுவ வசுவாசகாதம் சகோதரத்துராகம் பிதாவைவ
ஞ்சித்தல் பிதாமாதாவைப் பேணுமை நரடலி பனைவியை விட்டுப் பொ
ருள சம்பாதித்தல் செய்ந்நன்றிமறத்தல் என்னும் இடபாதகங்களைச்செ
ய்ய ஏவுவதும் இழிமொழிகள் அசப்பிய வசனங்கள் பொதிந்ததும்
வருத்தச்செய்ததை விதிப்பதும் ஆகிய விவிலியநூலும் என்னும் இந்த

நூல்கள் தாம், சைவசமயிகளே, உங்கள் பிள்ளைகள் கற்கும் நூல்கள். இலக்கணப் பிழை தருக்கப்பிழை முதலியவற்றைப் புனைந்து அழுக்குவசனங்களாலாகக்கப்பட்ட தூஷணபுத்தகங்களும் பிறவுமாகிய இந்நூல்கள் சிவன் கடவுளல்லவெனவும் அவர் பிரசுசெனமும் சைவநூல்கள் பொய்நூல்களென்றும் 'சைவசமயிகள் பலரைத் தெய்வமென்றுவணங்கும் அஞ்ஞானிகளென்றும் பெண் வெள்ளிமுதலியவற்றை வணங்கும் மூடர்களென்றும் இப்படியே பலவாறாக அபியாயதூஷணங்கள் பொதிந்து செய்யப்பட்டனவானால், இந்தநூல்களை இளமையில் உங்கள் பிள்ளைகள் கற்பார்களானால், ஐயகோ! சைவசமயிகளே! கெட்டாராகள்! கெட்டார்களா! இளமையிற்கற்றதே உள்ளத்திலமைவரப்பதிந்து மரணபரியந்தம் நிலைபெறுவது என்பது உங்களுள்ளார்க்குத் தெரியுமே. ஒளவையாரும் "இளமையிற்கல்,, என்றது அது பற்றியே. இத்தூஷணநூல்களையும் கிறிஸ்தமய நூல்களையும் உங்கள் பிள்ளைகள் இளமையிற் கற்பார்களானால் அதுவே அவர்களுள்ளத்தில் அமைவரப்பதிந்து மரணபரியந்தம் நிலைபெற்று அவர்களைச் சமையப்பற்றில்லாதவர்களாக்கியும். இப்படியானால் அப்பிள்ளைகள் உங்களபொருட்டி உங்களுக்குப் பிறகாலத்திற் பெயற்பாலனவாகிய அந்தியேட்டி சிரத்தம் முதலிய கடன்களைச் செய்யும்முறையறிந்து செய்வதும் அதனால், நீங்கள் ஈடேறுவதும் இல்லையே. அப்படியானால் உங்களுக்குப் பிள்ளைப்பேறு கிடைத்தும் பிரயோசன மென்னையோ? எங்களுர்ப் பள்ளிக்கூடங்களில் உங்கள் பிள்ளைகள் கற்கும் நூல்களும் அவற்றாலும் பிரயோசனமும் இவையையாமாயின் உங்கள் பிள்ளைகள் தமிழிற் கருவிநூல்களையுஞ் சமயநூல்களையுங் கிரமமாகக் கற்று வல்லவராய்த்திருத்தமடைதற்கு வழியென்னோ? ஆராயுங்கள். இனி எங்களுர்ப் பள்ளிக்கூடங்களின் உபாத்தியாயர்கள் இங்கேசுட்டிய கிறிஸ்துசமயநூல்களெல்லாம் நாம்படிப்பிக்கின்றோமா என்று நம்மேற்குறுவுவார்களபோலும்.

ஒன்றாயினும் பலவாயினும் படிப்பிக்கப்படுவன இவைகளே. கருவிநூல்களுக்குச் சமயநூல்களுக்குக் கிரமமாகப் படிப்பிக்கப்படுகின்றன. படிப்பிக்கப்படுகின்றனவெனின், அதனால் அவற்றில் வல்லவர்களாய் வந்த பிள்ளைகளை யாம் இன்னுங்காணவில்லையே. இப்படியாயின் உபாத்தியாயர்கள் நம்மேற்குறுவுவானோ? உபாத்தியாயர்களிற் குற்றஞ்சொல்வான் ஏன், அவர்களோ தங்கள் பள்ளிக்கூடங்களுக்குப் பாத்திரியமார்களே மாணேசர்களாயிருத்தலால் அவர்கள் கருத்திற்குவினோதமாகச்சைவசமயநூல்களைக் கற்பித்தால் பள்ளிக்கூடங்களாற் தங்களுக்குவரும் பொருள்வரவுக் கிடையூறாய் முடியுமென்று நினையார்களா? ஆகவே அவர்களிற் குற்றமில்லை. உங்கள் பிள்ளைகளுக்கு வரும் நயநட்டங்களைப் பற்றிய ஆராய்ச்சி உங்களிடத்தன்றோ இருததல் வேண்டும். அஃதில் லாதவர்களாய நீங்களிருந்தால் உபாத்தியாயர்களிற் குறையென்னோ? அவர்களோ தங்கள் நயத்தைப் பார்ப்பார்கள். நீங்களோ உங்கள் பிள்ளைகள் திருத்தமடைவதிற் பிரீதியுடையவர்களென்பது சத்தியமேயானால் அப்பிள்ளைகள் இளமையிலே இலக்கணம் கணிதம் தருக்கம் என்னும் கருவி நூல்களையும் திருவள்ளுவர் நாலடியார் திரிகடுகம் முதலிய நீதிநூல்களையும் உரியகாலத்தில் தீக்ஷைபெறுவித்துச் சமயநூல்களையுங் கரும்படி செய்யுங்கள், எப்படியெனில்;

எங்களுரிலே சைவசமயிகளாகிய நீங்களெல்லாரும் ஒருங்குகூடி ஒர்பொதுத்தானத்தைத் தெரிந்து அதில் ஒர் சைவவித்தியாசாலைதாபித்து அதிலே தகுந்த உபாத்தியாயரை

யோகித்து, பிள்ளைகளின் பக்குவத்திற்கேற்ப வகுப்புக்களை ஏற்படுத்தி இன்ன இன்ன வகுப்புகளுக்கு இன்ன இன்ன நூல்களென்று பாடவொழுங்கு நியமித்து அந்தந்தவகுப்புக்களிலே அததற்குப் பக்குவமுள்ள பிள்ளைகளைச் சேர்த்து மேற்சொல்லியனவும், பிறவுமாகிய தமிழ்நூல்களைக் கிரமமாகக் கற்கச்செய்யுங்கள். அவ்வித்தியாசாலையிலே காலந்தோறும் சைவப்பிரசாரகர்தனைக்கொண்டு சைவப்பிரசங்கஞ்செய்வியுங்கள். இப்படியானால் உங்கள் பிள்ளைகள் தாங்கள்கற்ற நூல்களிலும் கல்லாத நூல்களிலும் உள்ள அரியபொருள்களையெல்லாம் எளிதிற்கேட்டு விளங்கிக்கொள்வார்களே. ஊரவர்களும் அறியாதனவெல்லாம் அறிந்து கிருத்தமடைவார்களே. காலந்தோறும் சைவப்பிரசாரகர்தனையும் கல்விபறிவொழுக்கமுடைய பிறரையும் அவ்வித்தியாசாலையிலே வருவித்த உங்கள் பிள்ளைகளை அவர்கள் கற்ற நூல்களில் டீர்ச்சிப்பியுங்கள். பரீட்சைபிறிற் சித்திபெற்ற பிள்ளைகளுக்குத் தக்கபடியே பரிசுகொடுங்கள்.

இப்படிச் செய்தால் சித்திபெற்ற பிள்ளைகளுக்குச் சந்தோஷமும் மேற்கற்கும் பிள்ளைகளுக்குக் கல்விபயிலுதற்கண் ணக்கமும் சென்று கல்விபறிவு மேன்மேலும் விருத்தியாகுமே. இந்தக்கிரமமாக உங்கள் பிள்ளைகள் தமிழ்நூல்களைக் கற்பார்களானால் தமிழ்நூலுணர்ச்சி மிக்கோங்கப் பின் பிரியமுள்ள பிள்ளைகள் இங்கிலீசு கற்றுச் சிலகாலத்திலே அதினும் வல்லவர்களாவார்களே. இப்படியே கற்று வல்ல உங்கள் பிள்ளைகள் தாங்கள்கற்ற கல்வியை விருத்திசெய்தற்கும் முட்டின்றி வாழ்க்கைக்கும் பொருளின்றி யமையாதிருத்தலால் அது பெறுதற்குரிய உத்தியோகம் வேளாண்மை வியாபாரம் முதலிய தொழில்களில் பிரவேசித்து அதனால் பெரும்பொருட் செல்வமும் அதனோடு கல்விச்செல்வமும் ஒருங்குடையவர்களாய் மேன்மக்களாய் அறிவொழுக்கமுடையவர்களாய் நன்குமதிக்கற்பாடுடையவர்களாய் விளங்குவார்களன்றோ! பிரபுக்களே! செல்வர்களே! உத்தியோகத்தார்களே! சைவசமயிகளே! சிவபத்திரிகர்களே! நீங்கள் அருமையாகப்பெற்றெடுத்துச் சீராட்டிவளர்த்த பிள்ளைகள் நூப்படியே கிருத்தமடைவதில் உங்களுக்குப் பிரீதியுண்டா? அல்லது முன் சொன்னபடியே காழகர்களாய், சண்டைக்காரராய், குடிகாரராய், குதாடிகளாய், லோபிகளாய், நீண்டசெலவு செய்பவர்களாய், கிறிஸ்தவர்களாய் சமர்ப்பிரட்டர்களாய் தந்தை தாயர்கள் பொருட்டுச் செயற்பாலனவாகிய அந்தியேட்டி சிராத்தம் முதலிய கடன்களைச் செய்யாதவர்களாய்க் கெடுதலில் உங்களுக்குப் பிரீதியுண்டா? கிருத்தமடைவதில் பிரீதியுண்டெனின் முன்சொன்னபடியே ஓர் சைவவித்தியாசாலை தாபித்து அதில் உங்கள் பிள்ளைகளைக்கற்கச்செய்யுங்கள். இப்படிச்செய்யாதொழியின் உங்கள் பிள்ளைகள் கெடுதற்குத் தாய்தந்தையர்களாகிய நீங்களே காரணராகின்றீர்கள்.

இனி அன்பர்களே, சைவவித்தியாசாலை தாபித்தலாகிய இது இம்மையிலே உங்களுக்கும் உங்கள் பிள்ளைகளுக்கும் நன்மையாய் முடிதலாகிய இஃதொன்றோ! சைவவித்தியாசாலை இல்லாமையாலும் அதனாலாகும் சைவநூலுணர்ச்சி இல்லாமையாலும் விளையுங்கேடுகள் இவையென்று நுன்னே சொன்னோம். அவைகளுஞ் சொல்லப்படாதன பிறவும் ஆகியகேடுகள் வினையாமற்றடுத்தற்குக்கருவியாயிருத்தலாலும், இம்மையிலேகற்றதற்குக்கூச்சொற்குவைபொருட் சுவைகளை அனுபவித்தற்கும்புகழ்செல்வம்வழிபாடுஇவைகளைப்பெறுதற்கும்கருவியாயிருத்தலாலும் தம்மையடைந்தபிறர்க்கு அறியாதன வெல்லாமறிவித்தத்கிருத்தமடைவித்தற்குக்கருவியாயிருத்தலாலும், மறுமையிலேதாம்சொற்புண்ணியச்செயல்களாலேபுண்ணி

யலோகம் என அடைத்து இன்மையைவித்தற்குக் கருவியாய் புகுத்தலானும் இவையெல்லாக் கடந்தபிறந்திறக்கப்பெருவாழ்வாகியமோட்ச வின்பத்தைச் சிவஞானம்வாயிராகக்கொடுக்குமாதலானும் இச்சிறப்புக்களெல்லாமுடைய கல்வியே உலகத்து லீலவன் பெறும் பேறுகளுள் மிக உயர்க்கதாம். இதற்கு இப்பதும் இல்லா மிக்கதும் இல்லை. ஆதலால் இத்தனைச் சிறப்பினதாகிய கல்வியைப் பலருக்குக் கற்பித்தற்கு ஒன்றியமையாததாகிய வித்தியாசாலைதாபித்தாலாகிய இதுவே மறமெல்லாவற்றள்ளும் விசேடபுண்ணியமாயிற்று. ஆகவே இம்மை மறமை இரண்டற்கும் உறுதியாகிய இப்பரம புண்ணியத்தைச் செய்தமுடித்தலில், சைவசமயிகளே, நீங்களுள்ளாம்முன்னின்று முயலுங்கள், முயலுங்கள். நீங்கள் மிகமேலாகிய இச்சிவபுண்ணியத்தைச் செய்தமுடித்தால் மற்றைப்புண்ணியங்களெல்லாங் கூடித்தரும்பயனை இஃதொன்றே தரவல்லதாகப் பெரும்பயன் விளையுமென்றறியுங்கள்.

இனி, சைவசமயிகளே, இப்படிப்பட்ட நன்முயற்சிகளெல்லாம் எந்தத்தேசத்திலாயினும், எந்தக்காலத்திலாயினும், எந்தச்சாதியாரிலாயினும் பலருங்கூடி முயன்றால்பிறி முடிவுபெறுதல் அரிது, ஒருவாறு முடிவுபெறினும். ஒழுங்குபெற நடைபெறுதல் அரிது. ஒருவாறு நடைபெறினும், நெடுங்காலமாக நிலைபெறுதல் அரிது. ஆதலால் வித்தியாசாலைதாபித்தல் என்னும் இந்நன்முயற்சி முடிவுபெற்று நெடுங்காலம் ஒழுங்காக நடைபெற வேண்டுமெனின், அன்பர்களே, நீங்களுள்ளாரும் விசேடரோதஞ் சிறிதுயின்றி ஒருங்கு இரண்டு முயலல்வேண்டுமென்றே? என்றானும் ஒருவர்கருத்து ஒன்றாக மற்றொருவர்கருத்து மற்றொன்றாக, ஒருவர்செயல் ஒன்றாக மற்றொருவர்செயல் மற்றொன்றாக இப்படியேமாறுபட்டகருத்தும் செயலும் உடையவர்களாயின், எத்தனைபும் எளியமுயற்சியாயினும் முடிவுபெறுதல் அரிது. ஒருவர்க்குச்சென்றவழியே செல்லுங்கருத்தும் ஒருவர்செய்தவழியே செய்யுஞ் செயலும் மற்றவர்க்கும் உளவாக. இப்படியே ஒத்தகருத்தும் ஒத்தசெயலும் உடையவர்களாயின், எத்தனைபும் அரியமுயற்சியாயினும் முடிவுபெறுதல் அரிது. ஒத்தகருத்தும் ஒத்தசெயலும் உடையவையாகிய இதவே ஒற்றுமை எனப்படும். இவ்வேற்றுமை இல்லாமையால், எந்தத்தேசத்தில் எத்தனையோ எளிய முயற்சிகளெல்லாம் இடையில் முறிநசியவில்லாதனவாய்ப் போயினமையும், ஒற்றுமை உண்மையால் எத்தனையோ அரியமுயற்சிகளெல்லாம் நிலைபெற்றுப் பயன்பட்டமையும் நீங்களுள்ளாம் கண்ணாக்கண்டிருக்கிறீர்களே. இத்துணைச் சிறப்பினதாகிய ஒற்றுமையோடு வித்தியாசாலைதாபிக்குங் விஷயத்தில் முன்னின்று முயல்வீர்களாயின், அதனாலாகும் புகழ்புண்ணியம் இரண்டும் அதில் முயலும் உங்களெல்லார்க்குமே உளவாக; அவற்றை அடைந்தின்புற்று நன்குவாழ்வீர்களாக.

இனி, வேண்டுவார்வேண்டியதே ஈயும் பரமகாருண்ணிய சமுத்திரமாகிய சிவபெருமானே, நானு சைவசமயிகள முயலும் இன்னோரன்ன நன்முயற்சிகளெல்லாம் இடையயின்றி இனிது முடிவுபெற்றப்பயன்படுமாறு கிருவருள் புரிக.

இஃது வட்டுக்கோட்டைச் சைவசமயிகள் சிலர்

எழுதியது.

யாழ்ப்பாணம் இலங்கைகோசன் முத்திராகாசாலையிற் பதிக்கப்பட்டது.

பிரமாதி ௧௯௦௧ சூனி ௩ ௨௨௨.

THE VILLAGE SCHOOLMASTER.

உபாத்தியாயர்.

Vol. II.]

SEPTEMBER, 1888.

[No. 1.

RESULT GRANT EXAMINATION.

ரிசல்டு கிராண்டுபரீக்ஷை.

—

இவ்விடத்தில் ரிசல்டுகிராண்டு பாடசாலை உபாத்தியாயர்கள் தத் தம் பாடசாலைகளிலுள்ள பற்பல வகுப்புகளின் மாணாக்கர்களது வித் தியாபிவிர் த்தி விஷயமாய்க் கவனம் வைக்கும்பொருட்டுப் பற்பல ரிசல் டுஸ்டாண்டர்களுக்கு திரவியசகாய சட்டத்தில் ஏற்பட்டவிதிகளைச் சற்று பரீக்ஷித்தறிவது நமதுகோட்பாடு. சிலவிடங்களில் ஒன்றுக் கதிக மான அர்த்தங்கொடுக்கும்படியான வார்த்தைகளது அமைப்பைப்பற் றியும், அஃதன்றிப் பற்பல பரீக்ஷாதிகாரிகளது மாதிரிகளைப்பற்றியும் கவனிக்கப்படும். பற்பல எண்ணங்களுடனும், கல்வித்தேற்சி, மன இறக்கம் இவைகளில் வேறுபட்டுமுள்ள பற்பல பரீக்ஷாதிகாரிகளால் வாய்மொழியாகச் செய்யப்படும் பரீக்ஷைகள் ஒன்று போலிராவெ ன்பது யாவராலும் மறுக்கக்கூடாத காரியம். கல்வித்தேர்ச்சி இவ்வள வென்று குறிப்பிட்டும், மாணேஜரோ அல்லது உபாத்தியாயரோ அவ ரவர்களது சிரமத்திற்குத் தக்கபடி எதிர்பார்க்கவேண்டியதாயு மிருக்கி றமட்டிலும் டிபார்டுமெண்டார் பற்பல பரிசோதனாதிகாரிகளது மா றுபாடுள்ள பரீக்ஷாவிதிகள் ஒருவாறுமட்டுப் படும்படி செய்யவேண்டி யது உசிதம்.

இப்பொழுது 'வாசிப்பு,' 'எழுத்து' 'கணிதம்' இவைகளடங்கிய கட்டாய பாடங்களைகுறித்துச் சொல்வோம்.

வாசிப்பு.

பற்பல ஸ்டாண்டர்குகளில் வாசிப்பு விஷயமாயடைந்திருக்க வேண்டிய தேர்ச்சியின் விவரம்.

பாலர்வதப்பு உயிரெழுத்துகளைச் சுட்டிக்காட்டவும் உச்சரிக்கவும் தேரியவேண்டும்.

முதல்வதப்பு சிலவரிகளைப் பிழையின்றிவாசித்தல்.

2-வது வதப்பு ஐ. ஐ.

3-வது வதப்பு இலேசாகவும் பிழையன்றியும் வாசித்தல்.

4-வது வதப்பு இலேசாகவும் பிழையன்றியும் உணர்வறிவுடனும் வாசித்தல்.

5-வது வதப்பு ஐ. ஐ.

6-வது வதப்பு செய்யுளின் சிலவரிகளை வாசித்தல்.

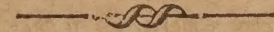
பாலர்வகுப்புக்கு வேண்டியதெல்லாம் பரீக்ஷாதிகாரியால் உச்சரிக்கப்பட்ட உயிரெழுத்துகளைச் சுட்டிக்காட்டவும், அவரால் சுட்டிக்காட்டப்பட்டவைகளை உச்சரிக்கவுந்தான்.

முதலாவது 2-வது ஸ்டாண்டர்டுகளுக்கு 'பிழையின்றி வாசிப்பது' மாதிரித்தான் ஆவசியம். அவ்வாறு வாசிக்கப் பழகும்பொருட்டு உபாத்தியாயர் பிள்ளைகளுக்கு வாசிக்கிறதற்குத் தேவையான அப்பியாசங்கள் கொடுத்து வாசிக்கும்பொழுது வார்த்தைகள் விட்டுப்போகாமலும், பிசகான வார்த்தைகள் இடையில் வராமலுமிருக்கும்பொருட்டு அவர்கள் அதிகமான கவனம் செலுத்தும்படிசெய்யவேண்டும். இச்சீர்திருத்த மடைவதற்கு வாசிக்கும் புஸ்தகங்கள் படிப்படியே கடினமுள்ளவைகளாகவும், அவ்வாறே அவைகளிலுள்ள பாடங்களுமிருக்கவேண்டியது அத்தியாவசியகம். முதலில் சிலவிடங்களில் ஒற்றைப் பதமடங்கிய வார்த்தைகளிருக்கவேண்டும். பிறகு இரண்டு பதங்களடங்கிய வார்த்தைகளும் அப்படியே படிப்படியாக மொத்தத்தில் 3-ல் ஒரு பங்குவார்த்தைகள் சாதாரணமாய் நாடோறும் உபயோகப்படும் வார்த்தைகளல்லாமலும், வரவர உச்சரிப்பதற்குக்கடினமானவைகளாயுமிருக்கவேண்டும். பிள்ளைகள் சாதாரணமாய் வாசிக்கப் பழகியபிறகு கடைசியாகத்தான் கடினமான வார்த்தைகளடங்கிய பெரியவாக்கியங்கள் வரவேண்டும். ஒவ்வொரு உபாத்தியாயரிடத்திலும், தான் பிடிவாதமாய்க் காத்துக்கொள்ளவேண்டிய ஒரு பெரிய தப்பிதமொன்றிருக்கிறது. பிள்ளைகள் புதிதான பெரியவார்த்தையைச் சாதிக்கும்பொழுது சட்டென்று நின்றுவிட்டுத்தாங்களே அதை எழுத்துப் பிரித்தும் பதம்பிரித்தும் உச்சரிப்பதற்குப் பதிலாக உபாத்தியாயரே சொல்லிக்கொடுக்கும்படி அவரைப் பார்க்கிறார்கள். இவ்விதமானவழக்கம் தடுக்கப்படாவிட்டால் அளவிறந்த கெடுதியுண்டாகுமென்பதற்குச் சந்தேகமில்லை. இவ்வாறு பிள்ளைகள் சிறுபிராயம் முதலே மற்றவர்களைச் சார்ந்திருக்கும்படி செய்வதனால் தத்தம் முயற்சிசெய்யாமலே இருந்து விடுகிறார்கள்.

கடினமான வார்த்தைகள் வரும்பொழுது உபத்தியாயர் பிள்ளைகளுக்கு உடனே கற்பித்துவிடாமல், அவர்களே மேற்படித் தப்பித்ததை எப்படித் திருத்திக்கொள்ளுகிறதென்று கற்பிக்கவேண்டும். ஒரு புதிதான வார்த்தைவந்தால் பிள்ளைகள் வாசிப்பை நிறுத்தி உபாத்தியாயரைப்பார்க்காமல் தாங்களே எழுத்தெழுத்தாகவும், பதம் பதமாகவும் உச்சரிக்கச்செய்யவேண்டும். முதலாவது பதம் பிள்ளைகளால் உச்சரிக்கப் பட்டபிறகு, உபாத்தியாயர் திருத்தவேண்டும்; பிறகு இரண்டாவது பதத்தை அவ்வாறேசெய்து அப்படியே வார்த்தைபூராகவும் சரியானபடி உச்சரிக்கச்செய்யவேண்டும். பிறகு அந்தவார்த்தையை எழுத்துக்கூட்டி உச்சரித்து எல்லாரும் உச்சரிக்கச் செய்யவேண்டும். இப்படியே பழகிவந்தால் பிள்ளைகள் புதியவார்த்தைகளை வருத்தமாக உணராமல், ஒவ்வொருவார்த்தையையும் உபாத்தியாயர் பக்கத்திலிருப்பதால் தாங்கள் உச்சரிக்கச் சந்தோஷமாய் முயலுவார்கள்.

அவ்வாறு பிழைதிருத்தமாக வாசிக்கப் பழகவிட்டபிறகு, எளிதில் வாசிக்கவந்துவிடும்.

(இன்னும்வரும்.)

BLACKBOARD.

க ரு ப் பு ப் பல கை .

ஓர்பரீட்சாதிசாரியின் வாய்மொழி.

பாடசாலைகளில் வெகுசாலமாகக் கருப்புப்பலகை உபயோகப்பட்டுவருகிறது. அதைமுதலில் யார் உபயோகப்படுத்தினாரென்பது நமக்குத்தெரியாது. அனேகமாய் ஒருவருமே அறியார்; ஆனால் சுமார் 3 நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பிறந்த காமீனியஸ் (Comenius) என்பவர் ஓர் பள்ளிக்கூடத்தைப்பற்றிச் சொல்லும்பொழுது. “அவர்களுக்கு முன்பாக ஓர் மேசையின்மேல் சுண்ணாம்புகட்டியினால் ஏதோ எழுதப்பட்டிருக்கின்றன” வென்றார்; அத்துடன் சேர்ந்த ஓர்படத்திலும் பாடசாலைச்சுவரில் ஜன்னலளவகலம் ஓர் கருப்புப்பலகையில் சுண்ணாம்பினால் ஏதோவெழுதப்பட்டதுபோலிருக்கிறது. 2 அல்லது 3 கருப்புப்பலகையாவது இல்லாத பாடசாலையில் போதுமான தட்டுமுட்டு சாமான்களிருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறதில்லை. பொதுவாகவே உபாத்தியாயர்களுக்கே அதை இவ்விதமாக உபயோகிப்பதென்பது தெரியுமோவென எமக்கேமிகச் சந்தேகமுண்டாகிறது. தலைமை உபாத்தியாயர்கள் பதிவாகவே, அவர்களிடத்தில் கற்றுக்கொள்ளும் புல வித்தியாப்பியாசிகளுக்கு இந்த விஷயத்தைப்பற்றி ஒன்றுமே தெரியவேண்டுமெனில் யென்பதாய் எண்ணுவதாக நினைக்கிறோம். சிலவைகள் நமக்கு அதிகமாகக் கற்றுக்கொடுக்கப்படாமலே தெரிந்துவிடுகின்றன.

பாலர்வகுப்பு உயிரெழுத்துகளைச் சுட்டிக்காட்டவும் உச்சரிக்கவும் தேரியவேண்டும்.

முதல்வகுப்பு சிலவரிகளைப் பிழையின்றி வாசித்தல்.

2-வது வகுப்பு ஐ. ஐ.

3-வது வகுப்பு இலேசாகவும் பிழையன்றியும் வாசித்தல்.

4-வது வகுப்பு இலேசாகவும் பிழையன்றியும் உணர்வறிவுடனும் வாசித்தல்.

5-வது வகுப்பு ஐ. ஐ.

6-வது வகுப்பு செய்யுளின் சிலவரிகளை வாசித்தல்.

பாலர்வகுப்புக்கு வேண்டியதெல்லாம் பரீக்ஷா திகாரியால் உச்சரிக்கப்பட்ட உயிரெழுத்துகளைச் சுட்டிக்காட்டவும், அவரால் சுட்டிக்காட்டப்பட்டவைகளை உச்சரிக்கவுந்தான்.

முதலாவது 2-வது ஸ்டாண்டர்டுகளுக்கு 'பிழையின்றி வாசிப்பது' மாதிரிந்தான் ஆவசியம். அவ்வாறு வாசிக்கப் பழகும்பொருட்டு உபாத்தியாயர் பிள்ளைகளுக்கு வாசிக்கிறதற்குத் தேவையான அப்பியாசங்கள் கொடுத்து வாசிக்கும்பொழுது வார்த்தைகள் விட்டுப்போகாமலும், பிசகான வார்த்தைகள் இடையில் வராமலுமிருக்கும்பொருட்டு அவர்கள் அதிகமான கவனம் செலுத்தும்படிசெய்யவேண்டும். இச்சீர்திருத்த மடைவதற்கு வாசிக்கும் புஸ்தகங்கள் படிப்படியே கடினமுள்ளவைகளாகவும், அவ்வாறே அவைகளிலுள்ள பாடங்களுமிருக்கவேண்டியது அத்தியாவசியகம். முதலில் சிலவிடங்களில் ஒற்றைப் பதமடங்கிய வார்த்தைகளிருக்கவேண்டும். பிறகு இரண்டு பதங்களடங்கிய வார்த்தைகளும் அப்படியே படிப்படியாக மொத்தத்தில் 3-ல் ஒரு பங்குவார்த்தைகள் சாதாரணமாய் நாடோறும் உபயோகப்படும் வார்த்தைகளல்லாமலும், வரவர உச்சரிப்பதற்குக்கடினமானவைகளாயுமிருக்கவேண்டும். பிள்ளைகள் சாதாரணமாய் வாசிக்கப் பழகியபிறகு கடைசியாகத்தான் கடினமான வார்த்தைகளடங்கிய பெரியவாக்கியங்கள் வரவேண்டும். ஒவ்வொரு உபாத்தியாயரிடத்திலும், தான் பிடிவாதமாய்க் காத்துக்கொள்ளவேண்டிய ஒரு பெரிய தப்பிதமொன்றிருக்கிறது. பிள்ளைகள் புதிதான பெரியவார்த்தையைச் சாதிக்கும்பொழுது சட்டென்று நின்றுவிட்டுத்தாங்களே அதை எழுத்துப் பிரித்தும் பதம்பிரித்தும் உச்சரிப்பதற்குப் பதிலாக உபாத்தியாயரே சொல்லிக்கொடுக்கும்படி அவரைப் பார்க்கிறார்கள். இவ்விதமானவழக்கம் தடுக்கப்படாவிட்டால் அளவிறந்த கெடுதியுண்டாகு மென்பதற்குச் சந்தேகமில்லை. இவ்வாறு பிள்ளைகள் சிறுபிராயம் முதலே மற்றவர்களைச் சார்ந்திருக்கும்படி செய்வதனால் தத்தம் முயற்சிசெய்யாமலே இருந்து விடுகிறார்கள்.

கடினமான வார்த்தைகள் வரும்பொழுது உபத்தியாயர் பிள்ளைகளுக்கு உடனே கற்பித்துவிடாமல், அவர்களே மேற்படித் தப்பித்தை எப்படித் திருத்திக்கொள்ளுகிறதென்று கற்பிக்கவேண்டும். ஒரு புதிதான வார்த்தைவந்தால் பிள்ளைகள் வாசிப்பை நிறுத்தி உபாத்தியாயரைப்பார்க்காமல் தாங்களே எழுத்தெழுத்தாகவும், பதம் பதமாகவும் உச்சரிக்கச்செய்யவேண்டும். முதலாவது பதம் பிள்ளைகளால் உச்சரிக்கப் பட்டபிறகு, உபாத்தியாயர் திருத்தவேண்டும்; பிறகு இரண்டாவது பதத்தை அவ்வாறேசெய்து அப்படியே வார்த்தைபூராகவும் சரியானபடி உச்சரிக்கச்செய்யவேண்டும். பிறகு அந்தவார்த்தையை எழுத்துக்கூட்டி உச்சரித்து எல்லாரும் உச்சரிக்கச் செய்யவேண்டும். இப்படியே பழகிவந்தால் பிள்ளைகள் புதியவார்த்தைகளை வருத்தமாக உணராமல், ஒவ்வொருவார்த்தையையும் உபாத்தியாயர் பக்கத்திலிருப்பதால் தாங்கள் உச்சரிக்கச் சந்தோஷமாய் முயலுவார்கள்.

அவ்வாறு பிழைதிருத்தமாக வாசிக்கப் பழகிவிட்டபிறகு, எளிதில் வாசிக்கவந்துவிடும்.

(இன்னும்வரும்.)

BLACKBOARD.

க ரு ப் பு ப் பல கை .

ஓர்பரீட்சாதிக்காரியின் வாய்மொழி.

பாடசாலைகளில் வெகுசாலமாகக் கருப்புப்பலகை உபயோகப்பட்டுவருகிறது. அதைமுதலில் யார் உபயோகப்படுத்தினாரென்பது நமக்குத்தெரியாது. அனேகமாய் ஒருவருமே அறியார்; ஆனால் சுமார் 3 நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பிறந்த காமீனியஸ் (Comenius) என்பவர் ஓர் பள்ளிக்கூடத்தைப்பற்றிச் சொல்லும்பொழுது. “அவர்களுக்கு முன்பாக ஓர் மேசையின்மேல் சுண்ணாம்புக்கூட்டியினால் ஏதோ எழுதப்பட்டிருக்கின்றன” வென்றார்; அத்துடன் சேர்ந்த ஓர்படத்திலும் பாடசாலைச்சுவரில் ஜன்னலளவகலம் ஓர் கறுப்புப்பலகையில் சுண்ணாம்பினால் ஏதோவெழுதப்பட்டதுபோலிருக்கிறது. 2 அல்லது 3 கருப்புப்பலகையாவது இல்லாத பாடசாலையில் போதுமான தட்டுமுட்டு சாமான்களிருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறதில்லை. பொதுவாகவே உபாத்தியாயர்களுக்கே அதை இவ்விதமாக உபயோகப்படுத்தென்பது தெரியுமோவென எமக்கேமிகச் சந்தேகமுண்டாகிறது. தலைமை உபாத்தியாயர்கள் பதிவாகவே, அவர்களிடத்தில் கற்றுக்கொள்ளும் புல வித்தியாப்பியாசிகளுக்கு இந்த விஷயத்தைப்பற்றி ஒன்றுமே தெரியவேண்டுமென யென்பதாய் எண்ணுவதாக நினைக்கிறோம். சிலவைகள் நமக்கு அதிகமாகக் கற்றுக்கொடுக்கப்படாமலே தெரிந்துவிடுகின்றன.

ஆனால், மிகச்சிறிதான சங்கதிகளிலுங்கூட தகுந்தவரொருவரால் கொஞ்சம் கற்பிக்கப்பட்டால், முதலில் கற்றுக்கொள்பவருக்கு அதிகமான சிரமத்தை நீக்குவதுமல்லாமல், கொஞ்சக்காலஞ் சென்றபிறகு மிக்க தேர்ச்சியடைவதற்கு முதலியாகிறது. இச்சிறிய சங்கதிகளில் கருப்புப்பலகை யொன்றென்று நினைக்கிறோம்.

சில காலத்திற்குமுன் மூன்றாவது வகுப்புக்கு ஓர் உபாத்தியாயர் பாடஞ்சொல்லிக் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுது கேட்டுக் கொண்டிருந்தோம்; அவர் புதிதாய் உபாத்திமைத்தொழிலுக்கு வந்தவரல்லர்; ஒரு வகுப்புக்குமுன்பு ஒரு கருப்புப்பலகை யிருக்கவேண்டுமென்பதும் தெரியும்; ஆகையால் அவர் அங்கே ஒன்றுவைத்து உபயோகித்துவந்தார். அவர் பலகையில் பின்வறுமாறு எழுதியிருந்தார்: “நிலக்கரி ஓர்கனி வஸ்து” “அது கருப்பாயிருக்கிறது”; “நிலக்கரி நெரிசல் படத்தக்கது.” பாடம் முடிவதற்குள்ளாகக் கருப்புபலகை நிறைய எழுதப்பட்டிருந்தது. உபாத்தியாயர் தாம் எழுதின ஒவ்வொரு வார்த்தையையும் மாணுக்கர்களும் உச்சரிக்கச் செய்துவந்தார்.

கொஞ்சநேரத்திற்கு முன்புதான் யாம் அந்த வகுப்பைப் பரீக்ஷித்துப் பிள்ளைகள் நெடுங்கணக்கு மாத்திரமே நன்றாய் வாசிக்கக்கூடுமென்றறிந்தோம். ஆகையால் பாடம்முடிந்தபிறகு உபாத்தியாயரை அவர் கருப்புப்பலகையிலெழுதியதைப் பிள்ளைகள் வாசிப்பார்களாவென வினவினோம். “அவர் அவர்களால் முடியாது” என்று மறுமொழிகூறினர். அப்படியானால் அவர் ஏன் அவ்வளவு சிரமமெடுத்து எழுதவேண்டுமெனக்கேட்டோம். அதற்காக விடைகூறுது நின்று; ஆனால், கருப்புப்பலகை அதிக உபயோகமும் அவசியமுமுள்ளதென்று அதை இவ்விதமாகப் பிரயோகிப்பது தமக்குத் தெரியவில்லையென்றும் நாம் எண்ணினதை அவர் அறிந்ததாகச் சூசிப்பிவித்தார்.

நிச்சயமாகவே ஒரு பையனுங்கூட வாசிக்கமுடியாததைப் பலகையிலெழுதியதனால், அவர்களுக்குத் தங்கள் பாடமும் மறந்து அதிவிருந்த சிரத்தையும் போய்விட்டது. ஆகையால் அவர்களெல்லாரும் பேசி விளையாடிக்கொண்டிருந்தார்கள். இது அவர்களுக்கு ஒரு பெரிய வெட்கமான சங்கதியா, உபாத்தியாயர் கருப்பு பலகையில்லாமல் படிப்பித்திருந்தால் அவர் தம்வேலையை திர்ப்திகரமாய்ச் செய்திருப்பாரென்று நினைக்கிறோம். ஆனால் அவருடைய முழுவெண்ணம் இன்னதென்பது அவர் நம்மிடம் பாடம் ஆரம்பிப்பதற்கு முன்கொடுத்த “பாடக்குறிப்புகள்” (Notes of lessons) என்றதில் கடைசியாய் “கருப்புப்பலகைக் குறிப்புகள்” (Blackboard notes) என எழுதப்பட்டிருந்தவைகளை ஷெ பலகையில் எழுதவேண்டுவதுதான் அவர் கவனிக்கவேண்டிய விஷயங்களில் பலகை ஒன்றுயிருந்தது.

அவர் கற்பித்தகாலமெல்லாமதைத் தமது இடதுகையால் இறுக்கப் பிடித்துக்கொண்டு வலதுகையில் சுண்ணாம்புத்துண்டை வைத்துக் கொண்டிருந்தார்.

யாம் இவ்விதமாக அடிக்கடி உபாத்தியாயர்கள் கருப்புப்பலகையை வலுவாகப் பிடித்துக்கொண்டிருப்பதைப் பார்த்திருக்கிறோம். அப்படிச்செய்வது அப்பலகை பறந்துபோய்விடுமென்று பத்திரமாகவோ, அல்லது தாங்கள் கீழே விழுந்துவிடாமலிருப்பதற்கோ தெரியவில்லை! அனேகந்தடவைகளில் ஓர் உபாத்தியாயர் தாம் கற்பிக்கும் பாடத்தின் சங்கதியை மறந்துவிட்டுப் பலகையண்டைபோய் ஏதோ எழுதுவதுபோலக் கொஞ்சமாலோசித்து நின்று ஏதாவது எழுதிவிட்டுப் பிறகு யோசித்துக்கொண்டு திரும்பிவருவதை யாம் கண்டிருக்கிறோம். இதுவும் கருப்புப்பலகையின் பிரயோஜனங்களிலொன்று தான். ஆனால் தான் அதன்முதல் பிரயோஜனமெனச் சொல்லவொண்ணாது.

கருப்புப்பலகையின் ஒருபாடமும் நடத்தக்கூடாதென்று எமக்கு உறுதியாகத்தோன்றுகிறது என்றாலும், அதைச் சரியாகவும் சரிதப்பாகவும் பிரயோஜனப்படுத்தலாம். யாம் உபாத்தியாயர்கள் தத்தம் வேலையைச்செய்வதற்குக் கற்பிக்கத் துணியோம். ஆனால் யாமிங்குமங்கு மெடுத்துச்சொல்லியதைப்பற்றிய சில குறிப்புகள் அவர்கள் தாங்களே யோஜித்துப்பார்த்து ஊகித் தறிவதற்கிடமாகும்.

பாலர்வகுப்பில், கருப்புப்பலகையின் பிரயோஜனம் வரைவதற்கும் சில சிறுபிள்ளைகளுள்ள பெரியவகுப்புகளில் புதியவார்த்தைகளையும் சாதாரணமாய்ப் பெயர்ச்சொற்களையும் வரைந்து அதனால் அவர்கள் பேசும் வார்த்தைகளை எழுத்துக்கூட்டுவதற்கும், அவைகளில் நல்ல ஞானமுண்டாவதற்கு மென்பதுதான். பாடங்களின் சுருக்கமுதலியவை எழுதுவது வேண்டுவதில்லை. ஒரு பாலர்வகுப்புப்பிள்ளைக் கொஞ்சநேரந்தான் ஒரு சங்கதியில் கவனம் வைக்கக்கூடும். ஆகையால் உபாத்தியாயர் அவர்களறியக் கூடாததும்; ஆகையால் பிரயோஜனமற்றதுமாகிய சிலவற்றைப் பலகையில் எழுதுவதினால் பாலர்களின் கவனத்தை இழப்பது கூடாமையான காரியம்.

(இன்னும்வரும்.)

EXAMINATIONS.

பரீட்சைகள்.

ஒரு பாடசாலையிலுள்ளவர்கள் விர்த்தியடையும், விஷயமாகவாவது அல்லது வெளியிலுள்ளோர் நன்கு மதிக்கும்பொருட்டாவது

செ பாடசாலையை நல்ல ஸ்திதியில்வைத்து அனுசரிக்கவேண்டிய சங்கதிகளில் முக்கியமானவை சில குறிப்பிட்ட காலங்களில் பரீகைசுகள் நடத்திவருவதேயாம். இவை பயிரங்கமாய் நடக்கும் கெவரன்மெண்டு பரீகைசுகளல்ல. ஆனால் பாடசாலை விர்த்தியடைந்து முன்னுக்கு வரும்பொழுட்டு இன்றியமையாத மாதாந்தப் பரீகைசுகளே. இப்படிச் செய்து விருத்தி அடையக் கூடியவர்களை முன்னுக்குக் கொண்டுவரவும் பாடசாலையின் தற்கால நிலைமையைப்பற்றிக் குறித்துவைக்கவும் கற்பிக்கும் விதத்திலும் பரீகைசுயின் முடிவுகளிலுமுள்ள குற்றங்களை யெடுத்துறைக்கவுமேயாம்.

1. இவைகளில் முதலிலுள்ளது பாடசாலையில் ஒற்றுமையாய் வேலை நடந்துவருவதற்கும், வகுப்புகளில் திட்டமாயும் தேர்ச்சியுடனும் கல்வி கற்பித்துவருவதற்கும் அவசியமானது ஒரு குறித்தகாலத்திற்குக்கொஞ்சமாகப்பாடங்களை நடத்திவந்து அதன்முடிவில் நிச்சயமாய்ப் பரீகைசு நடத்திவருவது மாணுக்கர்களுக்குப்பாபாப்பையும், முன்னுக்கு வரவேண்டுமென்ற ஒரு சுபாவைத்தையும் உண்டுபண்ணும். அதேகாலத்தில் பரீகைசுயில் தேறினவர்களை மேல்வகுப்புக்கு மாற்றப்படுவதினால் பின்னாலிருப்பவர்களும் அவ்விதத் தேர்ச்சியடையும்படிக்குச் செய்யும்.

2. கற்பிக்கப்படும் பற்பல பாடங்களிலும் பிள்ளைகளைடைந்திருக்கும் தேற்சியைக்குறித்தும், அங்கங்குள்ள குறைகளைப்பற்றியும் ஒவ்வொரு மாஸத்திலும் ஓர் கணக்குவைத்திருப்பதானது பாடசாலையிலும் மாணுக்கரிடமாகவும் உண்டாகும் வித்தியாபிவிர்த்திக் குறைவுகளைக்கண்டுபிடித்தற்கிடமாகும். இவ்விதமாக பாடசாலையின் தற்கால நிலைமைகளைக்காட்டி அனுப்பப்படுகின்றன. அவைகளைப் பார்வையிட்டு, கார்யநிர்வாகிகளும் (மாணேஜர்களும்) பரிசோதனைக்காரர்களும் (இன்ஸ்பெக்ட்டர்களும்) பாடசாலையில் இவ்வளவு வேலைசெய்யப்படுகிறதென்று மதிப்பிடுகிறார்கள். அன்றியும், அவைகளினால், உபாத்தியாயர் மாணுக்கரின் வயது, பாடசாலையிலிருக்குங் காலம், அவர்களது வேலைத்திறமை இவைகளுக்குத் தக்கபடி அவரவர்கள் விர்த்தியடையும்படி செய்யவேண்டிய சங்கதிகளை அறிந்துகொள்ளுகிறார். செ பாடசாலையின் தலைமை உபாத்தியாயரும், மாதாந்தங்களிலும் மூன்றுமாதத்திற்கு ஒருதரமும் மாணுக்கர்களின் பெற்றோர்களுக்கு அவரவர் பிள்ளைகளின் திறமையைப்பற்றி அறிவிக்கக்கூடும். இவ்விதமாக அவர்களுக்குப்பாடசாலையினிடமாகவும், பிள்ளைகளின் வித்தியாபிவிர்த்தி விஷயத்திலும் ஒரு அபிமானமும், தலைமை உபாத்தியாயரிடத்தில் ஒருபலமான நம்பிக்கையும் உண்டாகிறது.

உபாத்தியாயர்.

CORRESPONDENCE.

கடிதம்.

ஐயா,

சில நாளைக்குமுன்பு ஒரு டிப்டி இன்ஸ்பெக்டர்வர்கள் கிராம பாடசாலைகளிலொன்றைப் பரீக்ஷிக்கையில் யான்கூட இருந்துபார்த்ததைத் தமது மாதாந்தத் தமிழ்ப்பத்திரிகையின் வழியாய்ப் பிரசுரித்துத் தமது கையொப்பக்காரர்களும், மற்றுமுள்ள பற்பல உபாத்தியாயர்களும் கற்றறிந்த பெரியோர்களு மறியுமாறு விருப்ப முற்றிருக்கின்றமையாற்றமது பத்திரிகையினோர்பாற் பிரசுரிக்குமாறு வேண்டுகின்றனன்:—

3-வது வகுப்பைப் பரீக்ஷிக்கையில் செய்யுளினின்றும் பற்பல கேள்விகள் கேட்டுக்கொண்டிருக்கும்பொழுது, “தையும் மாசியும் வைகத்திறங்கு” என்றசெய்யுளினது உரையாதெனவோர் பிள்ளைபைக் கேட்க, அவன் “தைமாசமும் மாசுமாசமும் வைக்கோல்க் கூரைவீட்டில் நித்திரைசெய்” எனவிடைதந்தனன். பிறகு டிப்டி இன்ஸ்பெக்டர்வர்கள், “வைய்யகத்திறங்கு” என்பதற்குப் பதம்பிரித்து உரைகூறெனக்கேட்க, அதற்கவன் முற்கூறியவாறே விடைகொடுத்து உபாத்தியாயரைப்பார்த்தான். அதற்குள்வ்வுபாத்தியாயர் உடனேவப்புத்தகத்தைத் திருப்பிப் பார்த்துச் “சரிதான்” “உட்காரு” என்றுசொல்ல, டிப்டி இன்ஸ்பெக்டர்வர்கள் கோபமுண்டு அவ்வுபாத்தியாயரைப்பார்த்து “வைய்யக” மென்பதற்குமாத்நீர் பதம்பிரித்து அருத்தஞ்சொல்லுமென உபாத்தியாயர் புன்சிரிப்புடன், ஐயா “வைய்யகம்” என்பதைப்பிரித்து உரைகூறவா எனக்கவ்வளவுதான் தெரியாவிட்டாலிவ்விடத்தல் வந்து நிற்பேனா? “வைய்யகம்” என்பது ஒரோபதமல்லவா? அதன் அர்த்தமும், “உலகம்” என்றல்லவாவென, டிப்டி இன்ஸ்பெக்டர்வர்கள் “உமதுமாணக்கன் வைக்கோல் கூரைவீடு,” என விடைபகர்ந்தனனே என்பதற்குமவர் “அதுசரிதான், இவ்விடத்திலப் படித்தான் பொருள்படுமென்றார்.” இதற்குள் சுமார் ஒருமணிநேரமாய் விட்டபடியால் டிப்டி இன்ஸ்பெக்டர்வர்கள் மனம்நொந்து, சும்மாவிருமெனச் சொல்லிவிட்டு அடுத்த ஸ்டாண்ட்டிக்குக்கொடுத்திருந்த கணக்கைச் சரிபார்க்கப்போயினார். அந்தோ! இவ்வுபாத்தியாயரது அறியாமையை எவ்வாறு புகல்வேன்? இவர்களது பாடசாலையிற் கல்விபயிலக் சிறுபிள்ளைகளை வடுவதும் அப்பிள்ளைகளின் பெற்றோர்களுக் கெவ்வளவு அவமானம்? இஃதன்றி இதுபோன்ற வேறொருசங்கதியும் அடுத்த சஞ்சிகைக் கெழுதுகிறேன்.

(நிருபநேசர்.)

COINS.

பணம் (நாணயம்.)

முழுசுவரன், அரைசுவரன், கால்சுவரன், முழுரூபாய், அரை, கால், அரைக்கால் ரூபாய்கள், அரை அணு, கால்அணு, பை இவைகள் திரிஷ்டாந்தங் காட்டுவதற்குத் தயாராக வைத்திருக்கவேண்டும்.

மேல்குறித்த பலவகை நாணயங்களைக் காண்பித்துவேடிக்கையாய்ப்பாடம் ஆரம்பிக்கவேண்டும். இவைகளின் பெயர் யாருக்குத்தெரியும்? இவைகள் எல்லாவற்றிற்கும் என்னபெயர் சொல்லுகிறோம்? பணமென்னுமென்கொல்லுகிறோம். இவைகளுக்கு இன்னமொருபெயர் என்ன? நாணயங்கள். பை என்பதென்ன? ரூபாய் என்பதென்ன? பை ஒரு நாணயம். ரூபாய் ஒருநாணயம். மேஜையின் மேலிருக்கும் நாணயங்களை எண்ணலாம். எத்தனையிருக்கின்றன? பத்து பணத்திற்கு இந்த நாணயங்களை உபயோகப்படுத்துகிறோம். இன்னுமனேக வஸ்துக்களை நாணயமாக உபயோகப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். சமுத்திரத்திலகப்படுகிற பலகரை ஒகளை நாணயமாக உபயோகப்படுத்துகிறார்கள். ஒருபைக்குச்சுமார் இருபதுசிறிய பலகரைகள் கிடைக்குமென்றால், ஒரு ரூபாய்க்கு எத்தனை பலகரைகள் எண்ண வேண்டிவருமென்றும், அப்படிச் செய்வதாலுண்டாகும் கஷ்டமும் நீங்களே நினைத்துப்பாருங்கள்!

உப்பு, தோல், ஆடு மாடு முதலானவைகளெல்லாம் அனேகதேசங்களில் நாணயமாக உபயோகப்பட்டுவந்தது. இப்படிப்பட்ட நாணயங்கள் உபயோகப்பட்டுவந்தது எவ்வளவு விநோதம்! உப்பு கரைந்துபோகலாம், ஆடுமாடு இறந்துபோகலாம். இப்படியானால் நமதுபணத்தை நாம் உபயோகப்படுத்து முன்னமே அவைகள் நாசமடையலாம். இவ்வகைப்பட்ட ஆஸ்தியை ஒரு இடமிருந்து மற்றொரு இடம் கொண்டிபோவது எவ்வளவு கடினம்! இப்பொழுது நமதுபணத்தை ஒரு இடமிருந்து மற்றொரு இடம் கொண்டிபோவது எவ்வளவுசுலபம். ஏன்? அவைகள் கடினமாயிருப்பதால்.

நாணயங்களின் பெயரும் மதிப்பும்:— நாணயங்களை வகுத்துக்குக் காட்டி ஒவ்வொன்றின் பெயரையும் மாணுக்கர்களைக்கொண்டு சொல்லச் செய்யவேண்டும். சிலவற்றின் பெயர்கள் அவர்களுக்குத் தெரியாமலிருந்தால், உபாத்தியாயர் அப்பெயரைச்சொல்லி அவர்களைச் சொல்லச் செய்வதுடன் கூட அந்தந்த நாணயத்தை காட்டச்செய்யவும் வேண்டும். சவரனைக்காட்டு; இந்த உருவமுள்ள இன்னமொரு நாணயங்காட்டு; இதன் பெயரென்ன? இது இரண்டும் ஒன்றைப்போலிருக்கிறதா? ஒன்று மஞ்சள் நிறமாயும் மற்றொன்று வெண்மையாயுமிருக்கின்றன. இரண்டுங்கனம் சரியாயிருக்கிறதா? சவரன் அதிக கனமாயிருக்கிறது. சவரன் எத்தனால் செய்யப்பட்டது? தங்கத்தால். இன்னமொரு தங்கநாணயங்காட்டு? மொத்தம் எத்தனை தங்க நாணயமிங்கிருக்கின்றன? வெண்மையாயிருப்பது எத்தனால் செய்யப்பட்டது? வெள்ளியால். எத்தனைவெள்ளி நாணயமிங்கிருக்கின்றன? ஒருமாணுக்கனைக் கூப்பிட்டு உருவத்தின் பிரகாரம் அடுக்கச்செய்யவும். அணாரூபாய் என்று ஏன்சொல்லுகிறோம்? கால் ரூபாய், அணாக்கால் ரூபாய்? எத்தனைரூபாய் சேர்ந்தால் ஒருசவரன்? பத்து. அணா சவரன்? கால்சவரன்? தங்க நாணயங்களை மிதிப்புக்குத் தகுந்தாப்போல் அடுக்கு? வெள்ளி நாணயங்களை? தங்க வெள்ளி நாணயங்கள் தவிர இன்னுமென்ன நாணயங்கள் இங்கிருக்கின்றன? செம்பு. அவைகளில் எத்தனை? முன்குறித்தபடி உருவப்படியும், மதிப்புப்படியும் அடுக்கச்செய்வதுடன் இதற்கும் வெள்ளிக்கும் உள்ள உயர்வு தாழ்வையும் கேள்விகளால் அவர்கள் மனதில் பதியச்செய்யவேண்டும். இப்படியே நமது நாணயமெல்லாம் தங்கம், வெள்ளி, செம்புகளால் செய்யப்படுகின்றனவென்தைப தெரிவிக்குக; இம்முன்றுதினுச நாணயங்களில் எதில் நீ பிரியப்படுவாய்? சவரன் இனாமாகப்பெற விரும்புவாயா ரூபாய் பெற விரும்புவாயா? ஏன்?

சுவரன்மதிப்பு அதிகமாகையால். சரி, ஒரு சுவரனிருந்தால் பத்து ரூபாய் கிடைக்கும். கால் சுவரனுக்கு அடுத்தது எது மதிப்பு அதிகமுடையது? அதிக மதிப்புள்ள நாணயங்களுக்கு ஏன் தங்கமுபயோகப்படுத்துகிறார்கள்? வெள்ளியைவிடத்தங்கம் அதிகமதிப்புள்ளதாகையால்; அதாவது தங்க நாணயம் வாங்கவேண்டுமானால் வெள்ளி நாணயம் வாங்குவதைவிட அதிகபணம்கொடுக்கவேண்டும் என்று சொல்லவும் அரை ரூபாய்க்கு வெள்ளி உபயோகப்படுத்துவதேன்? அரை அணுவுக்குச் செம்பு உபயோகப்படுத்துவதேன்?

(இன்னும்வரும்.)

FROEBEL.

ப்ரோபெல்.

மூன்றாவது கொடை.—இந்த மூன்றாவது கொடையினால் சிறு குழந்தைகளுக்குப் பண்டங்கள் முழுதென்பதும், அது பல பங்குகளாக வகுக்கப்படுமென்பதும் நன்றாய்ப் புலப்படும். ஒரு சிறு குழந்தையின் கையில், அது பார்த்திராத முழுதான ஒரு பொருளைக் கொடுத்தால் அதினுள்ளே என்ன இருக்கிறதென்றும், அதை எத்தனை பங்காகப் பிரிக்கக்கூடுமென்றும், அவ்வாறு பிரிக்கக்கூடுமாயின், அப்படிப் பிரித்த பின்பு அதை முன்னிருந்தபடியே எவ்வாறு ஒன்று சேர்க்கலாமென்றும் தானே அறிய விரும்பும். இவ்வாறாகக் குழந்தைகள் அறிவு விருத்தியடைவதற்குத் தாய் தந்தையர்களின் துணை அவசியம் வேண்டும். இதற்கென்றே ப்ரோபெலாசிரியர் கனவடிவுகொண்ட ஒரு பெட்டியைச் சரியான எட்டுத் துண்டுகளாக்கி யிருக்கிறார். இந்த அறிவை ப்ரோபெலாசிரியர் சிறு குழந்தைகளுக்கு நன்றாய் எளிதில் விளங்கும்படி காட்டியிருக்கின்றமையால், உற்சாகமுள்ள உபாத்தியாயருக்கு இம்முறை நன்றாய்ப் பயன்படும். கனவடிவமான ஒரு பெட்டியைச் செய்து அதனுள்ளே ஒன்றுக்கொன்று சரியான கனஅளவுடைய எட்டுத் துண்டுகளை அடுக்கிவைத்து, அந்தப்பெட்டியின் மூடியைத்திறந்து அதைக்குப்புறக் கவிழ்க்கும்படி சொன்னால், அந்தத் துண்டுகளெட்டும் கீழே விழும். அதன்பின்பு அந்தக் குழந்தை பைக்கொண்டே அந்தப்பெட்டியை அந்தத் துண்டுகளால் நிறைக்கச் சொன்னால், அவைகள் ஒன்றுக்கொன்று சரியான அளவுடையவைகளாதலால், அவற்றை அதனுள்ளே எப்படிப் போட்டாலும் பெட்டி நிறையும். பின்பு அந்தக் குழந்தைக்கு அந்தத் துண்டுகளெல்லாம் ஒன்றுக்கொன்று சரியான அளவுடையனவென்றும், ஒவ்வொரு துண்டும் அனாக்காற் பங்கென்றும், இரண்டு துண்டு சேர்ந்தால் கால் பங்கென்றும், நாலு துண்டு சேர்ந்தால் பாதியென்றும், அந்தப் பெட்டியானது எட்டிச் சரிபங்காக்கப்பட்டிருக்கிற தென்றும், அந்தப் பெட்டிக்குள்ளே அந்தத் துண்டுகளை எந்தக் கிரமமாக வைத்தாலும் ஒழுங்காய்ப் பெட்டி நிறையுமென்றும் அறிந்துகொள்ளும். அன்றியும், இவ்வாறு சற்றுப் பழகுவதனால், அந்தத் துண்டுகளின் அளவு, பருமன், உருவ முதலியவற்றை யெல்லாம் அறிந்துகொள்ளுவது மன்றி, மேலே, கீழே, இங்கே, அங்கே, இது, அது, இவை, அவை, உள்ளே, வெளியே, சிறிது, பெரிது முதலிய சப்தங்களின் அருத்த மின்னதென்றும் தெளிவாய் அறிந்துகொள்ளும். இப்படிச் செய்வதனால் நாளுக்கு நாள் சிறுவர்களுக்கு அறிவு விருத்தியாகிக் கொண்டே வரும்.

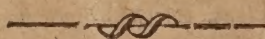
இந்தக் கனங்களைப் பார்க்கையில் கண்ணுக்கு விளையாட்டுப் பண்டங்கள் போல வேடிக்கையா யிருப்பினும் இவற்றாலுண்டாம் பயன் பெரிதாகும். இவற்றின் அருமையும் பெருமையும் நாளாக நாளாகத்தான் நன்றாய்த் தெரியும். இவற்றைக் குழந்தைகளின் விளையாட்டுக் கருவிகளென்று ப்ரோபலாசிரியரே சொல்லுகிறார். தக்க உபாத்தியாயர்கள் மட்டும் இவற்றைக் குழந்தைகளுக்கு ஏற்ற விதமாய் விளக்கிக் காட்டக்கூடுமேயாயின், இவற்றால் விளையும் பெரும் பயனுக் களவில்லை. இந்த எட்டுத் துண்டுகளையுங் கொண்டு விந்தை விந்தையாகப் பல உருவங்களைச் செய்து காட்டுகையில், குழந்தைகளின் அறிவு மேலு மேலு அபிவிருத்தி யடையும்.

சிறுவர்களின் மனோபாவத்தின்படி இந்தக்கனங்கள், ஆடு, மந்தை, தோட்டம், வீடு, கடல், கப்பல், மேடை, பெட்டி, கட்டில் முதலிய எந்த உருவமாயிருப்பினு மிருக்கலாம். இவற்றின் அருமை பெருமையை யெல்லாம் சிறுவர்களைக் கொண்டு அவர்கள் தாமாகவே அறிந்துகொள்ளும்படி செய்வதே போதனாசக்தியின் பெருமையாம். சிறுவர்கள் சிரிப்பும் விளையாட்டுமாய் இந்தக் கனங்களை யெடுத்துப் பற்பலவகையான உருவங்களைச் செய்து விளையாடும்போது உபாத்தியாயர் குறுக்கிடாமல் அவர்கள் மனப்போக்கின்படியே விட்டுவிட வேண்டும். அப்படிக்கின்றிக் குழந்தைகளே வேண்டிக்கொண்டால், அவர்கள் செய்திராத வேறு புதியனவற்றைச் செய்து காட்டி, அவர்களுடைய அறிவை விருத்திசெய்யவேண்டும். அறையும், ஆடாங்கமும் தரையிற்கீறிவிளையாடுவது சிறுவர்களுக்கு எக்காலத்திலும் வழக்கமாதலால், அவர்கள் கையில் இந்தக்கனங்களைக் கொடுத்து, அவற்றின் அருமை இப்படிப்பட்டதென்று சற்றே சொல்லிக்கொடுத்தால், அவர்கள் அவற்றால் எளிதில் பல உருவங்களை அமைப்பார்கள். இவ்வாறு செய்யும் உருவங்களெல்லாம் அந்தந்தத் தேசங்களிருப்பவைகளுக் கேற்றவைகளா யிருக்கும். உபாத்தியாயர்கள் முதலில் உருவங்களைச் செய்துகாட்டுகையில், அவை அனைத்தும் குழந்தைகளுக்கு நன்றாய்த் தெரிந்தவைகளாகவே யிருக்க வேண்டும்.

இந்தக் கனவடிவங்கள்கணித சாஸ்திரத்தின் முறையாய்ச் சிற்ப முதலிய எல்லா வேலைகளுக்கும் உபயோகமானவையாதலால், இவற்றால் செய்யும் எந்த உருவமும் கண்ணுக்கினியதாயும், பார்வைக்கு ஒழுங்காயு மிருக்கும். இவற்றைக்கொண்டு உருவங்களைச் செய்ய நன்றாய்ப் பயின்றிருந்தால், மற்றவற்றிலுள்ள கோணல் முதலிய தோஷங்களெல்லாம் பார்த்தவுடனே புலப்படும்.

இந்த உருவங்களைக்கொண்டு, எண்மானம், கூட்டல், கழித்தல், பெருக்கல், வகுத்தல் இவற்றையே யன்றி, பின்னத்தையும் எளிதில் அறிந்துகொள்ளலாம். இவற்றைக்கொண்டு சிறுவர்களுக்குப் பல உருவங்களைச் செய்து காட்டினால் அவர்கள் எவ்வளவுதான் மந்தர்களாயிருப்பினும் அவர்களுக்கு எளிதில் நல்லறிவுண்டாகும்.

(இன்னும் வரும்.)

NORMAL STUDENTS.

போதனாசக்தி மாணாக்கர்.

போதனாசக்திப் பாடசாலைகளென்று சொல்லப்பட்ட பல கல்விச்சாலைகள் ஐரோப்பாகண்டத்திலும், இந்து தேயத்திலும் அநேகமாக ஏற்பாடாகியிருக்கின்றன. அவைகளில் இரண்டு பிரிவுகளுண்டு. முதற்பிரிவில் சகுந்த பக்குவமுடையவர் உபாத்திமைத்தொழில் தேறக்கருதிப் போதனாசக்தி யாசிரியர்களைடுத்துணாக்கும் விஷயங்களைக் கருத்தோடு கற்று, அவ்விஷயங்களை இரண்டாவது பிரிவில் சேர்த்து வாசித்துவரும் சிறுவர்களடங்கிய வகுப்புகளில் குறிக்கப்பட்ட காலங்களின்போய்ப்போதனைத்தொழில் நடத்தி அப்பியாசித்துவருகின்றார். இவ்வகையான போதனைகளைப் பெற்று அவைகளைச் செய்மையாக அப்பியாசித்தபின்புதான் அவர்கள் சிறுவருக்குப்போதனை செய்யத்தக்கவராவாரென்பதைப் பலர் அறியாது ஒரு உபாத்தியாயரிடத்தில் போதனை பெற்றவர்கள் உடனே தங்கள் உபாத்தியாயரைப்போல் சிறுவருக்குப் போதிக்கக் கூடாதா? அது இலேசாகுமே, அப்படி யிருக்கப் போதனாசக்தி பழகுமிட மென்றொன்று இருக்கவேண்டுமா? அப்படி இருப்பது அவசியமன்றென்று கல்வி விருத்தியில் அபிமானிகளான பலரும் அரசாட்சி விஷயத்தில் சம்பந்தப்பட்டிருக்கும் சிலரும் அடிக்கடிபேசியும் எழுதியும் வருவது வழக்கமாயிருக்கிறது.

ஒருநாள் போதனாசக்திப் பாடசாலைத் தலைவரொருவர் ராசாங்க சம்பந்தமான பிரபு ஒருவரைக்கண்டு பேசும்படி போயிருந்தார்; அப்போது பிரபு சற்றுநேரம் சாஸ்திர விடயமான பலகாரியங்களைப் பேசிக்கொண்டிருந்துவிட்டுப் பிறகு பாடசாலைத் தலைவரைப்பார்த்து உங்கள் பள்ளிக்கூடத்து விஷயத்தைக்குறித்து நான் பலநாளாகச் சில சங்கதிகளை யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறேன். இன்றையதினம் நாம் ஒருவரையொருவர் கண்டு பேசும்படியான சங்கற்ப முண்டானபடியால், நான் அதைக்குறித்துச் சம்பாஷிப்பேனென்று சொல்லிக்கேட்டார்.

பிரபு. போதனாசக்திப் பாடசாலை எதற்காக விசேஷித்தது?

தலைவர். உபாத்திமைத்தொழிலில் புரியக் கருதுவோர்க்குப் போதனாசக்தி யுண்டுபண்ணுவதே யதன் நோக்கம்.

பி. அந்தப்பாடசாலை எவ்விதமாய் போதனாசக்தி யுண்டுபண்ணும்?

த. போதனை நூல்களில் (Methods) விரித்துணாக்கும் முறைகளொவ்வொன்றையும் அவர்களுக்கு விளக்கிக்காட்டி, அவர்கள் அம்முறைகளை நன்குணர்ந்தபின் சிறு பிள்ளைகளடங்கிய வகுப்புகளில் அவைகளை அப்பியாசிக்கையில் விளையும் வழக்களைப் பாடசாலைத்தலைவர் தக்கவிதமாய் அவர்களுக்கெடுத்துணர்த்துவதால் நாளாவர்த்தியில் போதனாசக்தி பூரணமாய் அவர்களுக்குண்டாகித் தகுந்தகாலத்தில் சிறுவர் அகமகிழ்ச்சியோடு கல்விகற்றுப் பேரானந்தமடையும்படி செய்யுந் திறமுண்டாகும்.

பி. இப்படிச்செய்யாது சருவகலாசாலை உயர்தரப் பள்ளிக்கூடங்களில் போதனைத்தொழில் நடத்தும் சாஸ்திரிகளிடத்தில் கல்வி கற்பவர்கள் கல்விச்சாலைகளில் கல்விகற்றுத்தேறியபின் தங்களுக்குப் போதித்த சாஸ்திரிகள் செய்ததுபோல் சிறுவர்களுக்குப் போதிக்கக் கூடாதா?

த. அவர்களுக்கு சாஸ்திரிகள் உபதேசித்தது இன்னதென்று மாத்திரம் தெரியும்; அவைகளை எப்படிப்போதித்தார்களென்று தெரியாது. இதை யொரு திருஷ்டாந்தத்தால் விளக்கிக் காட்டுவேன். பலகாரங்கள் செய்து வைத்திருக்கும் கடையில் பணங் கொடுத்து ருசியுள்ள பதார்த்தங்கள் கூடி யமைந்திருக்கும் சில பண்டங்களை வாங்கியிருந்துகையில், அவைகளை அருந்துஞ்சிறுவர் தாங்கள் பெற்றுக்கொண்டது பலகாரமென்றும், அவைகள் மிக்க ருசியுள்ளவைகளென்றும் அறிவார்களே யொழிய, பலகாம் பண்ணும் விதம் இன்னதென்று அறியார்கள். அதுபோல் சாஸ்திரிகளிடத்தில் கல்வி கற்குமாணக்கருக்கு அவர்கள் பெற்றுக்கொண்ட உபதேசம் அருமையானதென்றும், அதுபெரும்பயன் விளைவிக்கத் தக்கதென்றும் தோன்றுமேயொழிய உபதேசஞ்செய்தவித மின்னதென்று அறியவல்லவரல்லர். அந்தவித மின்னதென்று தெரிதற்குப் போதனாசக்தி முறையேதக்கது. அதை ஐயந் திரிபற எடுத்துணர்த்தற் பொருட்டே போதனாசக்தி முறைபயிற்றும் பாடசாலைகள் ஸ்தாபிக்கப் பட்டிருக்கின்றன.

இவைகளை மெல்லாம் கேட்டுக்கொண்டிருந்த பிரபு, தாங்கள் பேசியதெல்லாம் யுத்திக்கிசைந்திருப்பதமன்றி, சங்கதியும் தெளிவாக வெளியாகிறதென்று சொல்லி, பின்னும் பல விஷயங்களைக் குறித்து வெகுநேரம் பேசிக்கொண்டிருந்த தன்பின் பிரபுவும் பாடசாலைத்தலைவரும் தத்தம் ஆசனம் விட்டெழுந்து ஒருவருக்கொருவர் வந்தனம் புரிந்தபின் தலைவர் பிரபுவை விட்டுப் பிரிந்து தமது மனைக்கேகினர்.

(இன்னும் வரும்.)

ARITHMETIC.

அ ங் க க ணி த ம் .

(விடைகள்)

I. (a) 30491206
40008099
743568
77102805

148345678.

ஆயிரத்தி நானூற்று எண்பத்துமூன்று லட்சத்து நூற்பத்து ஐயாயிரத்து அறுநூற்று எழுபத்தெட்டு.

(b) 698217
55686

642531.

ஆறுலட்சத்து நூற்பத்து இரண்டாயிரத்து ஐந்து நூற்று முப்பத்தொன்று.

II. (a)	109376	(b)	
	9376	7493)	1820799 (243
	<u> </u>		14986
	656256		<u> </u>
	765632		32219
	328128		29972
	984384		<u> </u>
	<u> </u>		22479
	1025509376		22479
	<u> </u>		<u> </u>
			243

III. (a)	945)	1764	(1
		945	
	<u> </u>		
	819)	945	(1
		819	
	<u> </u>		
	126)	819	(6
		756	
	<u> </u>		
	63)	126	(2
		126	
	<u> </u>		

(b)	63
	<u> </u>
4)	28, 84, 96, 112, 144
7)	7, 21, 24, 28, 36
3)	1, 3, 24, 4, 36
4)	1, 1, 8, 4, 12
	1, 1, 2, 1, 3
	$4 \times 7 \times 3 \times 4 \times 2 \times 3 = 2016$
	(இன்னும்வரும்.)

THE MONTH.

மாதம்.

மூன்றாவது பெரடரிக் (Fredrik III.) என்னும் பெயர்கொண்ட ஜர்மனி நாட்டரசர் அந்தியமகாலத்தில் செய்த நன்மைகளிலொன்றாவது: இப்பொழுது ஹாம்பர்க் (Hamburg) பட்டணத்தில் வசிக்கும் பொரோபெலா சிரியரின் விதவைக்கு வருடமொன்றுக்கு 3000 மார்க் (Mark) கொடுக்கும் படி செய்த தீர்மானம்.

உபாத்திமைத்தொழிலின் பெருமை! இவ்வளவென்பது மேற்கூறிய அரசனுடைய நற்செய்கையால் வெளிப்படுகிறது.

ஸ்பெஷல் அப்பர் ப்ரைமரி பரீட்சை, டிசம்பர்மீ 8௨ முதலில் நடத்தப்படும். செப்டம்பர்மீ 30௨ -க்குள்ளாக தாக்கல் செய்து கொள்ளவேண்டியது.

மதுரை கவரன்மென்ட் காலேஜை 89-ஓஸ் ஜனவரிமீ 1௨ எடுத்து விடும்படி ஜூலைமீ 23௨ சர்க்கார் உத்திரவு நெ. 433-ல் அனுமதி கொடுக்கப்பட்டது.

இப்படிச் செய்வது நலமென எம்புத்திக்குப் புலப்படவில்லை. ஆகையால் முனிசிபாலிட்டியார் இவ்வித்தியாசாலையை நிர்வாகித்து வருவார்போல் தெரியவருகிறவிஷயத்தில் யாம் கனித்திருக்கிறோம்.

1887-8 வருஷத்தில் மதிராஸ் வைத்திய வித்தியாசாலையில் (Madras Christian College) 21-பெண்பிள்ளைகள் படித்துவந்தார்களாம்.

இம்மாதம் 1௨ முதல் ரிசல்ட் கிராண்டு வாங்குவதற்கு பரிட்சாதிகாரி யினிடமிருந்து பெரும் ஸர்டினையின்ங் மெமோரரண்டா (Certifying Memoranda) வின் அசல் நகல் இரண்டுகாப்பிகள் வாங்கினாலொழிய பொக்கச ஆபீசில் (Treasury) பணங்கொடுக்கப்படமாட்டாது.

உபாத்தியாயர் பத்திரிகையின் முதல் புத்தகம் இப்பொழுது பயிண்டு செய்திருக்கிறது. நார்மல் பாடசாலைகளில் வெகுமதி கொடுப்பதற்கு உரியது. தபால்கூலி உள்பட ஒருபுத்தகத்தின்விலை ரூ. 1—8—0. வேண்டிபவர்கள் பத்திராதிபருக்கு எழுதிப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

ஆசான் குறைகள்.

(தொடர்ச்சி.)

சென்ற மாதத்திய சஞ்சிகையில் உபாத்தியாயருடைய குறைகளை யொருவாறு விவரித்தோம். இங்கு அக்குறைகளைப் பரிகாரந்தேடும் வகையைச் சற்றுவிசாரிப்போம். பால பாடசாலைகளில் கற்குமாணக்கர் பெரும்பாலும் சிறுவயதுள்ளவராகையால் பாடசாலை எவ்விதத்திலும் அச்சிறுவர் பிரியப்படத் தக்கதாயிருத்தல்வேண்டும். பள்ளிக்கூடத்துக் கட்டடம் வேண்டிய விசாலமுள்ளதாயும், காற்றோட்ட முள்ளதாயும், தக்க வெளிச்சமுள்ளதாயும், உளறும் புறமும் துப்புறவாயுமிருத்தல் அவசியம். பெரும்பணஞ் செலவிட்டுக்

கட்டடம் அமைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்பதில்லை. உபாத்தியாயர் தன் செயலுக்கேற்ப சொற்பசெலவிட்டுக் கூணாக்கட்டடமேனும் மேற்கண்ட விதமாய் அமைத்துக்கொள்ளல் போதுமானதுதான். சிறுவர் கண்ணுக்கு ரம்மியமாயும் அவருக்குக் களிப்புண்டாகத் தக்கதாயுஞ் செய்துகொள்வதற்குப் பணச்செலவு விசேஷமாய் வேண்டியதில்லை. பள்ளிக்கூடத்தைச் சுற்றுமுள்ள காலியிடத்தில் பல சாதி புஷ்பச்செடிகளை உபாத்தியாயர் தாமும் தம்மாணாக்கருமாய் வைத்து உண்டு பண்ணிக்கொள்ளலாம். இதற்குப் பணம் வேண்டியதேயில்லை. உபாத்தியாயர் தாமே காலை மாலை குளிரந்த வேளையில் சிறிது நேரம் மண்வெட்டிமுதலிய கருவிகளைக் கொண்டு பள்ளிக்கூடத்து உத்தியானத்தில் வேலை செய்வாரானால் அதைப்பார்த்திருந்த சிறுவர் சும்மா இரார். தாமே வலியவந்து உதவிபுரிய விரும்புவார்கள். அப்போது முகமலர்ச்சியுடன் அவர் விருப்பத்தை உவந்து பேசி அவரவர்க்குத் தக்கபடி தோட்டத்து வேலையைப் பகிர்ந்து தாமும் கூடநின்று வேலை செய்வதுடன் நன்றாய்ச் செய்தவனை “நன்று” என்று தட்டிக்கொடுத்து உற்சாகப் படுத்த வேண்டும். மேலும் சிற்சில செடிகளைப் பாதுகாக்கும்படி ஒவ்வொரு பையனையும் பொறுப்புக்கட்டி விட்டால் “என்றோஜா” “என்மந்தானா” “என்மல்லிகை” “என்சூரியகாந்தி” என்று அவர் பெருமைபாராட்டி மகிழ்ச்சியுடன் முயற்சி செய்வார்கள். மேலும் இவ்வாறு வேளாண்மைக் கருவிகளைக் கையாடி வருவதும் செடிகளின் வளர்ச்சியை நாடோறுங் கவனித்து வருவதும் கிருவித்தொழிலில் மனம் பற்றச்செய்வதுமன்றி, கிருவி சாஸ்திரப் பயிர்ச்சிக்கு ஆதாரமுமாகும். இது வீண்காலக்ஷேபமன்று; சிறுவர் சிற்றறிவிற்கு உற்ற சிறுமுயற்சியே. இன்னும் பாடசாலைச் சுவர்களில் வெள்ளை தீற்றிச் சித்திரங்களும், பூகொள படங்களும், நீதி வாக்கியங்களும், விசித்திரமாய் வரைந்து வைத்தல் வாலிபருக்கு அத்தியந்தம் இன்பந்தரும். மேலும் உபாத்தியாயர் தமக்கும் மாணாக்கருக்கும் இருப்பிடம் தக்கபடி அமைத்துக் கொள்ளல் வேண்டும். செயலுண்டானால் வேண்டிய நாற்காலி, மேஜை, பெஞ்சு, கருப்புப்பலகை முதலிய உபகரணங்களை சவுதரித்துக் கொள்ளலாம். இல்லாவிட்டால் இவற்றிற்குப் பிரிதியாக மண்ணாலேயே நேர்த்தியாய் அமைத்துக் கொள்ளலாம். இவ்வாறு பாடசாலைகளை அதிகச் செலவில்லாமல் சிங்காரித்துப் பிள்ளைகள் வீட்டில் அடைபட்டிருப்பதைக் காட்டிலும் பாடசாலையில் களித்திருக்கலாமென்று நினைக்கும்படி செய்யலாமே. இப்படி இருக்க, உபாத்தியாயரும் பெற்றோரும் யாதுகாரணத்தால் பிரிந்துகிடக்கும் மாட்டுக் கொட்டிலிலும், இடிந்து கிடக்கும் மண்டபத்திலும் ஆயிரங்காலத்துப் பியிர்களான மக்கள் எப்படிச் செழித்தோங்கி வருவார்களென நினைத்திருக்கிறார்களோ யாம் அறியோம்!

(இன்னும் வரும்.)

LETTER BOX.

தபால் பெட்டி.

சரீரதண்டனை கூடாதென்பதற்கு காரணங்கள்யாவை? இதன் உபயோகத்தைக் குறைப்பதற்கு வேறெவ்வகை சாதனங்கள் உள? சிறுவர்களின் தப்பிதங்களை வேறெவ்விதமாகத் திருத்தலாம்?

மாணக்கருக்கும், உபாத்தியாயருக்கும் மனவெறுப்பு உண்டாக்குகிறபடியாலும், தண்டனை அடைவதால் மாணக்கர்களில் சிலர் தாங்கள் சிறுமைப்பட்டதாக நினைப்பதாலும், ஞாயமில்லாமல் கோபமூண்டு உபாத்தியாயர் தண்டிக்க இடங்கொடுப்பதாலும், தண்டனையின் பயம் அதிகரிப்பதால் சில மாணக்கர்களின் மனோவிர்த்திக்குத் தடையாயிருக்குமாகையாலும், அடிக்கடி தண்டிப்பதால் உபாத்தியாயர் தம் தொழிலுக்கு உரிமை அற்றவர் என வெளிப்படுத்துமாமாகையாலும், சரீர தண்டனை கூடாது.

பின் வரும் சாதனங்களால் இதன் உபயோகத்தை ஒருவாறு குறைக்கலாம்:—

1. உபாத்தியாயர்கள் ஏராளமாய் மாணக்கர்களில்லாத வகுப்புகளுக்கு கற்பிக்கச் செய்வதால்.

2. உபாத்திமைத்தொழிலில் அதிக அனுபேகமுடையவர்களின் மேன்பார்வைக்குட்பட்டு, அதிக பழக்கமில்லாதவர்களைக் கற்பிக்கச் செய்வதால்.

3. வேறுவித தண்டனையை உபயோகிப்பதால்.

பின் கூறியிருக்கப்பட்டவைகள் கிரமமான தண்டனைகளென அங்கீகரிக்கப்பட்டவை:—

1. கெட்ட செய்கைகளுக்கு எண்ணிக்கை (Marks) யைக் குறைப்பது. ஒவ்வொரு மாணக்கரையும் ஒரு புத்தகம் வைக்கச்சொல்லி அதில் அவர் வந்ததினங்களும், அவர் ஒருவாரத்தில் அடைந்த எண்ணிக்கை (Marks) யையும் குறிப்பது.

2. நாலைந்து சிறிய பாடல்களை புத்தகத்தைப் பாராமல் ஒப்பிவிக்கச் செய்வது.

3. பள்ளிக்கூடத்தில் எல்லோரும் பார்க்கும்படியான இடத்தில் பெரும் பிழைசெய்தவன் பெயரை எழுதிவைப்பது. இவ்வாறு அடிக்கடி செய்தால் அதனால் ஒரு அவமானமென்று எண்ணும் அச்சம் விட்டுப்போய்விடும்.

4. தலைமை உபாத்தியாயர் தனிமையில் சிறுவனைக்கண்டிப்பது.

INTERCOMMUNICATIONS.

ப ரி ம ா ற் ற ம்.

பின்வரும் நீதிவேண்பாவின் பாட்டைக் கற்பிப்பதெப்படி என்று நம் சந்தாதாரரில் ஒருவர் அறிய விரும்புகிறார்.

[இப்புத்தகமுதல் இவ்வகையான கேள்விகள் கேட்பதற்காகவும், அக்கேள்விகளுக்கு விடைகள் வேறு சிலர் எழுதுவதற்காகவும் இடங்கொடுக்கப்படும். இதனால் அனேக உபாத்தியாயர்களுக்கு மிக்க பயனுண்டாகுமென்று நம்புகிறோம்.]

“பொற்பறிவில்லாத பலபுத்திரரைப்பெறலினோர்
நற்புதல்வனைப் பெறுதலினின்னமே—பொற்கொடியே!
பன்றிபலகுட்டி பயன்றதினாலேதுபயன்
ஒன்றமையாதோ கரிக்கென்றோது.”

THE
VILLAGE SCHOOLMASTER.

உபாத்தியாயர்.

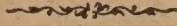
Vol. II.]

SEPTEMBER, 1888.

[No. 1.

RESULT GRANT EXAMINATION.

ரிசல்டு கிராண்டுபரீகை.

இவ்விடத்தில் ரிசல்டுகிராண்டு பாடசாலை உபாத்தியாயர்கள் தத் தம் பாடசாலைகளிலுள்ள பற்பல வகுப்புகளின் மாணுக்கர்களது வித் தியாபிவிர்த்தி விஷயமாய்க் கவனம் வைக்கும்பொருட்டுப் பற்பல ரிசல் டெஸ்டாண்டர்களுக்கு திரவியசகாய சட்டத்தில் ஏற்பட்டவிதிகளைச் சற்று பரீக்ஷித்தறிவது நமதுகோட்பாடு. சிலவிடங்களில் ஒன்றுக் கதிக மான அர்த்தங்கொடுக்கும்படியான வார்த்தைகளது அமைப்பைப்பற் றியும், அஃதன்றிப் பற்பல பரீக்ஷாதிகாரிகளது மாதிரிகளைப்பற்றியும் கவனிக்கப்படும். பற்பல எண்ணங்களுடனும், கல்வித்தேற்சி, மன இறக்கம் இவைகளில் வேறுபட்டுமுள்ள பற்பல பரீக்ஷாதிகாரிகளால் வாய்மொழியாகச் செய்யப்படும் பரீகைகள் ஒன்று போலிராவெ ன்பது யாவராலும் மறுக்கக்கூடாத காரியம். கல்வித்தேர்ச்சி இவ்வள வென்று குறிப்பிட்டும், மாணேஜரோ அல்லது உபாத்தியாயரோ அவ ரவர்களது கிரமத்திற்குத் தக்கபடி எதிர்பார்க்கவேண்டியதாயு மிருக்கி றமட்டிலும் டிபார்ட்மெண்டார் பற்பல பரிசோதனாதிகாரிகளது மா றுபாடுள்ள பரீக்ஷாவிதிகள் ஒருவாறுமட்டுப் படும்படி செய்யவேண்டி யது உசிதம்.

இப்பொழுது 'வாசிப்பு,' 'எழுத்து' 'கணிதம்' இவைகளடங்கிய கட்டாய பாடங்களைகுறித்துச் சொல்வோம்.

வாசிப்பு.

பற்பல ஸ்டாண்டர்க்களில் வாசிப்பு விஷயமாயடைந்திருக்க வேண்டிய தேர்ச்சியின் விவரம்.

பாலர்வதுப்பு உயிரெழுத்துகளைச் சுட்டிக்காட்டவும் உச்சரிக்க
வும் தேரியவேண்டும்.

முதல்வதுப்பு சிலவரிகளைப் பிழையின்றி வாசித்தல்.

2-வது வதுப்பு ஷை ஷை.

3-வது வதுப்பு இலேசாகவும் பிழையன்றியும் வாசித்தல்.

4-வது வதுப்பு இலேசாகவும் பிழையன்றியும் உணர்வறிவுடனும்
வாசித்தல்.

5-வது வதுப்பு ஷை ஷை.

6-வது வதுப்பு செய்யுளின் சிலவரிகளை வாசித்தல்.

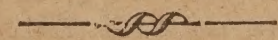
பரவர்வகுப்புக்கு வேண்டியதெல்லாம் பரீக்ஷாதிகாரியால் உச்ச
ரிக்கப்பட்ட உயிரெழுத்துகளைச் சுட்டிக்காட்டவும், அவரால் சுட்டிக்
காட்டப்பட்டவைகளை உச்சரிக்கவுந்தான்.

முதலாவது 2-வது ஸ்டாண்டர்களுக்கு 'பிழையின்றி வாசிப்
பது' மாத்திரந்தான் துவசியம். அவ்வாறு வாசிக்கப் பழகும்பொருட்டு
உபாத்தியாயர் பிள்ளைகளுக்கு வாசிக்கிறதற்குத் தேவையான அப்பி
யாசங்கள் கொடுத்து வாசிக்கும்பொழுது வார்த்தைகள் விட்டுப்போ
காமலும், பிசகான வார்த்தைகள் இடையில் வராமலுமிருக்கும்பொரு
ட்டு அவர்கள் அதிகமான கவனம் செலுத்தும்படிசெய்யவேண்டும். இச்
சீர்திருத்த மடைவதற்கு வாசிக்கும் புஸ்தகங்கள் படிப்படியே கடின
முள்ள வைகளாகவும், அவ்வாறே அவைகளிலுள்ள பாடங்களுமிருக்
கவேண்டியது அத்தியாவசியகம். முதலில் சிலவிடங்களில் ஒற்றைப்
பதமடங்கிய வார்த்தைகளிருக்கவேண்டும். பிறகு இரண்டு பதங்களட
ங்கிய வார்த்தைகளும் அப்படியே படிப்படியாக மொத்தத்தில் 3-ல்
ஒரு பங்குவார்த்தைகள் சாதாரணமாய் நாடோறும் உபயோகப்படும்
வார்த்தைகளல்லாமலும், வரவர உச்சரிப்பதற்குக்கடினமானவைகளா
யுமிருக்கவேண்டும். பிள்ளைகள் சாதாரணமாய் வாசிக்கப் பழகியபிறகு
கடைசியாகத்தான் கடினமான வார்த்தைகளடங்கிய பெரியவாக்கியங்
கள் வரவேண்டும். ஒவ்வொரு உபாத்தியாயரிடத்திலும், தான் பிடி
வாதமாய்க் காத்துக்கொள்ளவேண்டிய ஒரு பெரிய தப்பிதமொன்றிரு
க்கிறது. பிள்ளைகள் புதிதான பெரியவார்த்தையைச் சாதிக்கும்பொழு
து சட்டென்று நின்றுவிட்டுத்தாங்களே அதை எழுத்துப் பிரித்தும்
பதம்பிரித்தும் உச்சரிப்பதற்குப் பதிலாக உபாத்தியாயரே சொல்லி
க்கொடுக்கும்படி அவரைப் பார்க்கிறார்கள். இவ்விதமானவழக்கம் தடு
க்கப்படாவிட்டால் அளவிறந்த கெடுதியுண்டாகு மென்பதற்குச் சந்
தேகமில்லை. இவ்வாறு பிள்ளைகள் சிறுபிராயம் முதலே மற்றவர்களைச்
சார்ந்திருக்கும்படி செய்வதனால் தத்தம் முயற்சிசெய்யாமலே இருந்து
விடுகிறார்கள்.

கடினமான வார்த்தைகள் வரும்பொழுது உபாத்தியாயர் பிள்ளைகளுக்கு உடனே கற்பித்துவிடாமல், அவர்களே மேற்படித் தப்பிதத்தை எப்படித் திருத்திக்கொள்ளுகிறதென்று கற்பிக்கவேண்டும். ஒரு புதிதான வார்த்தைவந்தால் பிள்ளைகள் வாசிப்பை நிறுத்தி உபாத்தியாயரைப்பார்க்காமல் தாங்களே எழுத்தெழுத்தாகவும், பதம் பதமாகவும் உச்சரிக்கச்செய்யவேண்டும். முதலாவது பதம் பிள்ளைகளால் உச்சரிக்கப் பட்டபிறகு, உபாத்தியாயர் திருத்தவேண்டும்; பிறகு இரண்டாவது பதத்தை அவ்வாறேசெய்து அப்படியே வார்த்தைபூராகவும் சரியானபடி உச்சரிக்கச்செய்யவேண்டும். பிறகு அந்தவார்த்தையை எழுத்துக்கூட்டி உச்சரித்து எல்லாரும் உச்சரிக்கச் செய்யவேண்டும். இப்படியே பழகிவந்தால் பிள்ளைகள் புதியவார்த்தைகளை வருத்தமாக உணராமல், ஒவ்வொருவார்த்தையையும் உபாத்தியாயர் பக்கத்திலிருப்பதால் தாங்கள் உச்சரிக்கச் சந்தோஷமாய் முயலுவார்கள்.

அவ்வாறு பிழைதிருத்தமாக வாசிக்கப் பழகவிட்டபிறகு, எளிதில் வாசிக்கவந்துவிடும்.

(இன்னும்வரும்.)

BLACKBOARD.

க ரு ப் பு ப் ப ல கை.

ஓர்பரீட்சாதிகாரியின் வாய்மொழி.

பாடசாலைகளில் வெகுசாலமாகக் கருப்புப்பலகை உபயோகப்பட்டுவருகிறது. அதைமுதலில் யார் உபயோகப்படுத்தினாரென்பது நமக்குத்தெரியாது. அனைகமாய் ஒருவருமே அறியார்; ஆனால் சுமார் 3 நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பிறந்த காமினியஸ் (Comenius) என்பவர் ஓர் பள்ளிக்கூடத்தைப்பற்றிச் சொல்லும்பொழுது. “அவர்களுக்கு முன்பாக ஓர் மேசையின்மேல் சுண்ணாம்புகட்டியினால் ஏதோ எழுதப்பட்டிருக்கின்றன” வென்றார்; அத்துடன் சேர்ந்த ஓர்படத்திலும் பாடசாலைச்சுவரில் ஜன்னலளவகலம் ஓர் கறுப்புப்பலகையில் சுண்ணாம்பினால் ஏதோவெழுதப்பட்டதுபோலிருக்கிறது. 2 அல்லது 3 கருப்புப்பலகையாவது இல்லாத பாடசாலையில் போதுமான தட்டுமுட்டு சாமான்களிருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறதில்லை. பொதுவாகவே உபாத்தியாயர்களுக்கே அதை இவ்விதமாக உபயோகப்படுத்தென்பது தெரியுமோவென எமக்கேமிகச் சந்தேகமுண்டாகிறது. தலைமை உபாத்தியாயர்கள் பதிவாகவே, அவர்களிடத்தில் கற்றுக்கொள்ளும் பால வித்தியாப்பியாசிகளுக்கு இந்த விஷயத்தைப்பற்றி ஒன்றுமே தெரியவேண்டுமெனில் யென்பதாய் எண்ணுவதாக நினைக்கிறோம். சிலவைகள் நமக்கு அதிகமாகக் கற்றுக்கொடுக்கப்படாமலே தெரிந்துவிடுகின்றன.

ஆனால், மிகச்சிறிதான சங்கதிகளிலுங்கூட தகுந்தவரொருவரால் கொஞ்சம் கற்பிக்கப்பட்டால், முதலில் கற்றுக்கொள்பவருக்கு அதிகமான சிரமத்தை நீக்குவதுமல்லாமல், கொஞ்சக்காலஞ் சென்றபிறகு மிக்க தேர்ச்சியடைவதற்கு முதலியாகிறது. இச்சிறிய சங்கதிகளில் கருப்புப்பலகை யொன்றென்று நினைக்கிறோம்.

சில காலத்திற்குமுன் மூன்றாவது வகுப்புக்கு ஓர் உபாத்தியாயர் பாடஞ்சொல்லிக் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுது கேட்டுக் கொண்டிருந்தோம்; அவர் புதிதாய் உபாத்திமைத்தொழிலுக்கு வந்த வரல்லர்; ஒரு வகுப்புக்குமுன்பு ஒரு கருப்புப்பலகை யிருக்கவேண்டுமென்பதும் தெரியும்; ஆகையால் அவர் அங்கே ஒன்றுவைத்து உபயோகித்துவந்தார். அவர் பலகையில் பின்வறுமாறு எழுதியிருந்தார்: “நிலக்கரி ஓர்கனி வஸ்து” “அது கருப்பாயிருக்கிறது”; “நிலக்கரி நெரிசல் படத்தக்கது.” பாடம் முடிவதற்குள்ளாகக் கருப்புபலகை நிறைய எழுதப்பட்டிருந்தது. உபாத்தியாயர் தாம் எழுதின ஒவ்வொரு வார்த்தையையும் மாணக்கார்களும் உச்சரிக்கச் செய்துவந்தார்.

கொஞ்சநேரத்திற்கு முன்புதான் யாம் அந்த வகுப்பைப் பரீக்ஷித்துப் பிள்ளைகள் நெடுங்கணக்கு மாத்திரமே நன்றாய் வாசிக்கக்கூடுமென்றறிந்தோம். ஆகையால் பாடம்முடிந்தபிறகு உபாத்தியாயரை அவர் கருப்புப்பலகையிலெழுதியதைப் பிள்ளைகள் வாசிப்பார்களாவென வினவினோம். “அவர் அவர்களால் முடியாது” என்று மறுமொழிகூறினர். அப்படியானால் அவர் ஏன் அவ்வளவு சிரமமெடுத்து எழுதவேண்டுமெனக்கேட்டோம். அதற்காக விடைகூறுது நின்று; ஆனால், கருப்புப்பலகை அதிக உபயோகமும் அவசியமுமுள்ளதென்று அதை இவ்விதமாகப் பிரயோகிப்பது தமக்குத் தெரியவில்லையென்றும் நாம் எண்ணினதை அவர் அறிந்ததாகச் சூசிப்பிவித்தார்.

நிச்சயமாகவே ஒரு பையனுங்கூட வாசிக்கமுடியாததைப் பலகையிலெழுதியதனால், அவர்களுக்குத் தங்கள் பாடமும் மறந்து அதிவிருந்த சிரத்தையும் போய்விட்டது. ஆகையால் அவர்களெல்லாரும் பேசி விளையாடிக்கொண்டிருந்தார்கள். இது அவர்களுக்கு ஒரு பெரிய வெட்கமான சங்கதியா, உபாத்தியாயர் கருப்பு பலகையில்லாமல் படிப்பித்திருந்தால் அவர் தம்வேலையை தீர்ப்திகரமாய்ச் செய்திருப்பாரென்று நினைக்கிறோம். ஆனால் அவருடைய முழுவெண்ணம் இன்னதென்பது அவர் நம்மிடம் பாடம் ஆரம்பிப்பதற்கு முன்கொடுத்த “பாடக்குறிப்புகள்” (Notes of lessons) என்றதில் கடைசியாய் “கருப்புப்பலகைக் குறிப்புகள்” (Blackboard notes) என எழுதப்பட்டிருந்தவைகளை ஷெ பலகையில் எழுதவேண்டுவதுதான் அவர் கவனிக்கவேண்டிய விஷயங்களில் பலகை ஒன்றையிருந்தது.

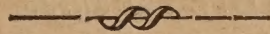
அவர் கற்பித்தகாலமெல்லாமதைத் தமது இடதுகையால் இறுக்கப் பிடித்துக்கொண்டு வலதுகையில் சுண்ணாம்புத்துண்டை வைத்துக் கொண்டிருந்தார்.

யாம் இவ்விதமாக அடிக்கடி உபாத்தியாயர்கள் கருப்புப்பலகையை வலுவாகப் பிடித்துக்கொண்டிருப்பதைப் பார்த்திருக்கிறோம். அப்படிச்செய்வது அப்பலகை பறந்துபோய்விடுமென்று பத்திரமாகவோ, அல்லது தாங்கள் கீழே விழுந்துவிடாமலிருப்பதற்கோ தெரியவில்லை! அனேகந்தடவைகளில் ஓர் உபாத்தியாயர் தாம் கற்பிக்கும் பாடத்தின் சங்கதியை மறந்துவிட்டுப் பலகையண்டைபோய் ஏதோ எழுதுவதுபோலக் கொஞ்சமாலோசித்து நின்று ஏதாவது எழுதிவிட்டுப் பிறகு யோசித்துக்கொண்டு திரும்பிவருவதை யாம் கண்டிருக்கிறோம். இதுவும் கருப்புப்பலகையின் பிரயோஜனங்களிலொன்று தான். ஆனால் தான் அதன்முதல் பிரயோஜனமெனச் சொல்லவொண்ணாது.

கருப்புப்பலகையின்றி ஒருபாடமும் நடத்தக்கூடாதென்று எமக்கு உறுதியாகத்தோன்றுகிறது என்றாலும், அதைச் சரியாகவும் சரிதப்பாகவும் பிரயோஜனப்படுத்தலாம். யாம் உபாத்தியாயர்கள் தத்தம் வேலையைச்செய்வதற்குக் கற்பிக்கத் துணியோம். ஆனால் யாமிங்குமங்கு மெடுத்துச்சொல்லியதைப்பற்றிய சில குறிப்புகள் அவர்கள் தாங்களே யோஜித்துப்பார்த்து ஊகித் தறிவதற்கிடமாகும்.

பாலர்வகுப்பில், கருப்புப்பலகையின் பிரயோஜனம் வரைவதற்கும் சில சிறுபிள்ளைகளுள்ள பெரியவகுப்புகளில் புதியவார்த்தைகளையும் சாதாரணமாய்ப் பெயர்ச்சொற்களையும் வரைந்து அதனால் அவர்கள் பேசும் வார்த்தைகளை எழுத்துக்கூட்டுவதற்கும், அவைகளில் நல்ல ஞானமுண்டாவதற்கு மென்பதுதான். பாடங்களின் சுருக்கமுதலியவை எழுதுவது வேண்டுவதில்லை. ஒரு பாலர்வகுப்புப்பிள்ளைக் கொஞ்சநேரந்தான் ஒரு சங்கதியில் கவனம் வைக்கக்கூடும். ஆகையால் உபாத்தியாயர் அவர்களறியக் கூடாததும், ஆகையால் பிரயோஜனமற்றதுமாகிய சிலவற்றைப் பலகையில் எழுதுவதினால் பாலர்களின் கவனத்தை இழப்பது கூடாமையான காரியம்.

(இன்னும்வரும்.)

EXAMINATIONS.

பரீட்சைகள்.

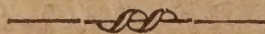
ஒரு பாடசாலையிலுள்ளவர்கள் விர்த்தியடையும், விஷயமாகவாவது அல்லது வெளியிலுள்ளோர் நன்கு மதிக்கும்பொருட்டாவது

ஷெ பாடசாலையை நல்ல ஸ்திதியில்வைத்து அனுசரிக்கவேண்டிய சங்கதிகளில் முக்கியமானவை சில குறிப்பிட்ட காலங்களில் பரீக்ஷைகள் நடத்திவருவதேயாம். இவை பயிரங்கமாய் நடக்கும் கெவரன்மெண்டு பரீக்ஷைகளல்ல. ஆனால் பாடசாலை விர்த்தியடைந்து முன்னுக்கு வரும்பொழுட்டு இன்றியமையாத மாதாந்தப் பரீக்ஷைகளே. இப்படிச் செய்து விருத்தி அடையக் கூடியவர்களை முன்னுக்குக் கொண்டுவரவும் பாடசாலையின் தற்கால நிலைமையைப்பற்றிக் குறித்துவைக்கவும் கற்பிக்கும் விதத்திலும் பரீக்ஷையின் முடிவுகளிலுமுள்ள குற்றங்களை யெடுத்துறைக்கவுமேயாம்.

1. இவைகளில் முதலிலுள்ளது பாடசாலையில் ஒற்றுமையாய் வேலை நடந்துவருவதற்கும், வகுப்புகளில் திட்டமாயும் தேர்ச்சியுடனும் கல்வி கற்பித்துவருவதற்கும் அவசியமானது ஒரு குறித்தகாலத்திற்குக்கொஞ்சமாகப்பாடங்களை நடத்திவந்து அதன்முடிவில் நிச்சயமாய்ப் பரீக்ஷை நடத்திவருவது மாணாக்கர்களுக்குப்பாபரப்பையும், முன்னுக்கு வரவேண்டுமென்ற ஒரு சுபாவைத்தையும் உண்டுபண்ணும். அதேகாலத்தில் பரீக்ஷையில் தேறினவர்களை மேல்வகுப்புக்கு மாற்றப்படுவதினால் பின்னாலிருப்பவர்களும் அவ்விதத் தேர்ச்சியடையும்படிக்குஞ் செய்யும்.

2. கற்பிக்கப்படும் பற்பல பாடங்களிலும் பிள்ளைகளடைந்திருக்கும் தேற்சியைக்குறித்தும், அங்கங்குள்ள குறைகளைப்பற்றியும் ஒவ்வொரு மாஸத்திலும் ஓர் கணக்குவைத்திருப்பதானது பாடசாலையிலும் மாணாக்கரிடமாகவும் உண்டாகும் வித்தியாபிவிர்த்திக் குறைவுகளைக்கண்டுபிடித்தற்கிடமாகும். இவ்விதமாக பாடசாலையின் தற்கால நிலைமைகளைக்காட்டி அனுப்பப்படுகின்றன. அவைகளைப் பார்வையிட்டு, கார்யநிர்வாகிகளும் (மாணேஜர்களும்) பரிசோதனைக்காரர்களும் (இன்ஸ்பெக்ட்டர்களும்) பாடசாலையில் இவ்வளவு வேலைசெய்யப்படுகிறதென்று மதிப்பிடுகிறார்கள். அன்றியும், அவைகளினால், உபாத்தியாயர் மாணாக்கரின் வயது, பாடசாலையிலிருக்குங் காலம், அவர்களது வேலைத்திறமை இவைகளுக்குத் தக்கபடி அவரவர்கள் விர்த்தியடையும்படி செய்யவேண்டிய சங்கதிகளை அறிந்துகொள்ளுகிறார். ஷெ பாடசாலையின் தலைமை உபாத்தியாயரும், மாதாந்தங்களிலும் மூன்றுமாதத்திற்கு ஒருதரமும் மாணாக்கர்களின் பெற்றோர்களுக்கு அவரவர் பிள்ளைகளின் திறமையைப்பற்றி அறிவிக்கக்கூடும். இவ்விதமாக அவர்களுக்குப்பாடசாலையினிடமாகவும், பிள்ளைகளின் வித்தியாபி விர்த்தி விஷயத்திலும் ஒரு அபிமானமும், தலைமை உபாத்தியாயரிடத்தில் ஒருபலமான நம்பிக்கையும் உண்டாகிறது.

உபாத்தியாயர்.

CORRESPONDENCE.

கடிதம்.

ஐயா,

சில நாள்களுக்குமுன்பு ஒரு டிப்டி இன்ஸ்பெக்ட்டரவர்கள் கிராம பாடசாலைகளிலொன்றைப் பரீக்ஷிக்கையில் யான்கூட இருந்துபார்த்ததைத் தமது மாதாந்தத் தமிழ்ப்பத்திரிகையின் வழியாய்ப் பிரசுரித்துத் தமது கையொப்பக்காரர்களும், மற்றுமுள்ள பற்பல உபாத்தியாயர்களும் கற்றறிந்த பெரியோர்களு மறியுமாறு விருப்ப முற்றிருக்கின்றமையாற்றமது பத்திரிகையினோர்பாற் பிரசுரிக்குமாறு வேண்டுகின்றனன்:—

3-வது வகுப்பைப் பரீக்ஷிக்கையில் செய்யுளினின்றும் பற்பல 'கேள்விகள் கேட்டுக்கொண்டிருக்கும்பொழுது, “தையும் மாசியும் வையகத்துறங்கு” என்றசெய்யுளினது உனையாதெனவோர் பிள்ளைபைக் கேட்க, அவன் “தைமாசமும் மாசிமாசமும் வைக்கோல்க் கூரைவீட்டில் நித்திரைசெய்” எனவிடைதந்தனன். பிறகு டிப்டி இன்ஸ்பெக்டரவர்கள், “வையகத்துறங்கு” என்பதற்குப் பதம்பிரித்து உரைகூறெனக்கேட்க, அதற்கவன் முற்கூறியவாறே விடைகொடுத்து உபாத்தியாயரைப்பார்த்தான். அதற்குளவ்வுபாத்தியாயர் உடனேவப்புத்தகத்தைத் திருப்பிப் பார்த்துச் “சரிதான்” “உட்காரு” என்றுசொல்ல, டிப்டி இன்ஸ்பெக்டரவர்கள் கோபமூண்டு அவ்வுபாத்தியாயரைப்பார்த்து “வையக” மென்பதற்குமாத்திரம் பதம்பிரித்து அருத்தஞ்சொல்லுமென உபாத்தியாயர் புன்சிரிப்புடன், ஐயா “வையகம்” என்பதைப்பிரித்து உரைகூறவா எனக்கவ்வளவுதான் தெரியாவிட்டா லிவ்விடத்தல் வந்து நிற்பேனா? “வையகம்” என்பது ஒரோபதமல்லவா? அதன் அர்த்தமும், “உலகம்” என்றல்லவாவென, டிப்டி இன்ஸ்பெக்டரவர்கள் “உமதுமாணுக்கன் வைக்கோல் கூரைவீடு,” என விடைபகர்ந்தனனே என்பதற்குமவர் “அதுசரிதான், இவ்விடத்திலப் படித்தான் பொருள்படுமென்றார்.” இதற்குள் சுமார் ஒருமணிநேரமாய் விட்டபடியால் டிப்டி இன்ஸ்பெக்ட்டவர்கள் மனம்நொந்து, சும்மாவிருமெனச் சொல்லிவிட்டு அடுத்த ஸ்டாண்ட்ரிக்குக்கொடுத்திருந்த கணக்கைச் சரிபார்க்கப்போயினார். அந்தோ! இவ்வுபாத்தியாயரது அறிபாமையை எவ்வாறு புகல்வேன்? இவர்களது பாடசாலையிற் கல்விபயிலச் சிறுபிள்ளைகளை விடுவதும் அப்பிள்ளைகளின் பெற்றோர்களுக் கெவ்வளவு அவமானம்? இஃதன்றி இதுபோன்ற வேறொருசங்கதியும் அடுத்த சஞ்சிகைக் கெழுதுகிறேன்.

(நிருபநேசர்.)

COINS.

பணம் (நாணயம்.)

முழுசவரன், அரைசவரன், கால்சவரன், முழுரூபாய், அரை, கால், அரைக்கால் ரூபாய்கள், அரை அணா, கால்அணா, பை இவைகள் திரிஷ்டாந்தங் காட்டுவதற்குத் தயாராக வைத்திருக்கவேண்டும்.

மேல்குறித்த பலவகை நாணயங்களைக் காண்பித்துவேடிக்கையாய்ப்பாடும் ஆரம்பிக்கவேண்டும். இவைகளின் பெயர் யாருக்குத்தெரியும்? இவைகள் எல்லாவற்றிற்கும் என்னபெயர் சொல்லுகிறோம்? பணமென்றுசொல்லுகிறோம். இவைகளுக்கு இன்னமொருபெயர் என்ன? நாணயங்கள். பை என்பதென்ன? ரூபாய் என்பதென்ன? பை ஒரு நாணயம். ரூபாய் ஒருநாணயம். மேஜையின் மேல்ருக்கும் நாணயங்களை எண்ணலாம். எத்தனையிருக்கின்றன? பத்து பணத்திற்கு இந்த நாணயங்களை உபயோகப்படுத்துகிறோம். இன்னுமனேக வஸ்துக்களை நாணயமாக உபயோகப் படுத்தியிருக்கிறார்கள். சமுத்திரத்திலகப்படுகிற பலகரை ஓடுகளை நாணயமாக உபயோகப்படுத்துகிறார்கள். ஒருபைக்குச்சுமார் இருபதுசிறிய பலகரைகள் கிடைக்குமென்றால், ஒரு ரூபாய்க்கு எத்தனை பலகரைகள் எண்ண வேண்டிவருமென்றும், அப்படிச் செய்வதாலுண்டாகும் கஷ்டமும் நீங்களே நினைத்துப்பாருங்கள்!

உப்பு, தோல், ஆடு மாடு முதலானவைகளெல்லாம் அனேகதேசங்களில் நாணயமாக உபயோகப்பட்டுவந்தது. இப்படிப்பட்ட நாணயங்கள் உபயோகப்பட்டுவந்தது எவ்வளவு விநோதம்! உப்பு கரைந்தபோகலாம், ஆடுமாடு இறந்துபோகலாம். இப்படியானால் நமதுபணத்தை நாம் உபயோகப்படுத்து முன்னமே அவைகள் நாசமடையலாம். இவ்வகைப்பட்ட ஆஸ்தியை ஒரு இடமிருந்து மற்றோரிடம் கொண்டிபோவது எவ்வளவு கடினம்! இப்பொழுது நமதுபணத்தை ஒரு இடமிருந்து மற்றோரிடம் கொண்டிபோவது எவ்வளவுசுலபம். ஏன்? அவைகள் கடினமாயிருப்பதால்.

நாணயங்களின் பெயரும் மதிப்பும்:— நாணயங்களை வகுத்துக்குக் காட்டி ஒவ்வொன்றின் பெயரையும் மாணுக்கர்களைக்கொண்டு சொல்லச் செய்யவேண்டும். சிலவையற்றின் பெயர்கள் அவர்களுக்குத் தெரியாமலிருந்தால், உபாத்தியாயர் அப்பெயரைச்சொல்லி அவர்களைச் சொல்லச் செய்வதுடன்கூட அந்தந்த நாணயத்தை காட்டச்செய்யவும் வேண்டும். சவரனைக்காட்டு; இந்த உருவமுள்ள இன்னமொரு நாணயங்காட்டு; இதன் பெயரென்ன? இது இரண்டும் ஒன்றைப்போலிருக்கிறதா? ஒன்று மஞ்சள் நிறமாயும் மற்றொன்று வெண்மையாயுமிருக்கின்றன. இரண்டுங்கனம் சரியாயிருக்கிறதா? சவரன் அதிக கனமாயிருக்கிறது. சவரன் எத்தனில் செய்யப்பட்டது? தங்கத்தால். இன்னமொரு தங்கநாணயங்காட்டு? மொத்தம் எத்தனை தங்க நாணயமிங்கிருக்கின்றன? வெண்மையாயிருப்பது எத்தனில் செய்யப்பட்டது? வெள்ளியால். எத்தனைவெள்ளி நாணயமிங்கிருக்கின்றன? ஒருமாணுக்களைக் கூப்பிட்டு உருவத்தின் பிரகாரம் அடுக்கச்செய்யவும். அணாரூபாய் என்று ஏன்சொல்லுகிறோம்? கால் ரூபாய், அணாக்கால் ரூபாய்? எத்தனைரூபாய் சேர்ந்தால் ஒருசவரன்? பத்து. அணா சவரன்? கால்சவரன்? தங்க நாணயங்களை மிதிப்புக்குத் தகுந்தாப்போல் அடுக்கு? வெள்ளி நாணயங்களை? தங்க வெள்ளி நாணயங்கள் தவிர இன்னுமென்ன நாணயங்கள் இங்கிருக்கின்றன? செம்பு. அவைகளில் எத்தனை? முன்குறித்தபடி உருவப்படியும், மதிப்புப்படியும் அடுக்கச்செய்வதுடன் இதற்கும் வெள்ளிக்கும் உள்ள உயர்வு தாழ்வையும் கேள்விகளால் அவர்கள் மனதில் பதியச்செய்யவேண்டும். இப்படியே நமது நாணயமெல்லாம் தங்கம், வெள்ளி, செம்புகளால் செய்யப்படுகின்றனவென்பதை தெரிவிக்குக; இம்முன்றுதினுசு நாணயங்களில் எதில் நீ பிரியப்படுவாய்? சவரன் இனாமாகப்பெற விரும்புவாயா ரூபாய் பெற விரும்புவாயா? ஏன்?

சுவரன்மதிப்பு அதிகமாகையால். சரி, ஒரு சுவரனிருந்தால் பத்து ரூபாய்க்குடக்கும். கால் சுவரனுக்கு அடுத்தது எது மதிப்பு அதிகமுடையது? அதிக மதிப்புள்ள நாணயங்களுக்கு ஏன் தங்கமுபயோகப்படுத்துகிறார்கள்? வெள்ளியைவிடத்தங்கம் அதிகமதிப்புள்ளதாகையால்; அதாவது தங்க நாணயம் வாங்கவேண்டுமானால் வெள்ளி நாணயம் வாங்குவதைவிட அதிகபணம்கொடுக்கவேண்டும் என்று சொல்லவும் அரை ரூபாய்க்கு வெள்ளி உபயோகப்படுத்துவதேன்? அரை அணுவுக்குச் செம்பு உபயோகப்படுத்துவதேன்?

(இன்னும்வரும்.)

FROEBEL. ப்ரோபெல்.

மூன்றாவது கொடை.—இந்த மூன்றாவது கொடையினால் சிறு குழந்தைகளுக்குப் பண்டங்கள் முழுதென்பதும், அது பல பங்குகளாக வகுக்கப்படுமென்பதும் நன்றாய்ப் புலப்படும். ஒரு சிறு குழந்தையின் கையில், அது பார்த்திராத முழுதான ஒரு பொருளைக் கொடுத்தால் அதினுள்ளே என்ன இருக்கிறதென்றும், அதை எத்தனை பங்காகப் பிரிக்கக்கூடுமென்றும், அவ்வாறு பிரிக்கக்கூடுமாயின், அப்படிப் பிரித்த பின்பு அதை முன்னிருந்தபடியே எவ்வாறு ஒன்று சேர்க்கலாமென்றும் தானே அறிய விரும்பும். இவ்வாறாகக் குழந்தைகள் அறிவு விருத்தியடைவதற்குத் தாய் தந்தையர்களின் துணை அவசியம் வேண்டும். இதற்கென்றே ப்ரோபெலாசிரியர் கனவடிவுகொண்ட ஒரு பெட்டியைச் சரியான எட்டுத் துண்டுகளாக்கி யிருக்கிறார். இந்த அறிவை ப்ரோபெலாசிரியர் சிறு குழந்தைகளுக்கு நன்றாய் எளிதில் விளங்கும்படி காட்டியிருக்கின்றமையால், உற்சாகமுள்ள உபாத்தியாயருக்கு இம்முறை நன்றாய்ப் பயன்படும். கனவடிவமான ஒரு பெட்டியைச் செய்து அதனுள்ளே ஒன்றுக்கொன்று சரியான கனஅளவுடைய எட்டுத் துண்டுகளை அடுக்கிவைத்து, அந்தப் பெட்டியின் மூடியைத்திறந்து அதைக்குப்புறக் கவிழ்க்கும்படி சொன்னால், அந்தத் துண்டுகளெட்டும் கீழே விழும். அதன்பின்பு அந்தக் குழந்தையைக்கொண்டே அந்தப் பெட்டியை அந்தத் துண்டுகளால் நிறைக்கச் சொன்னால், அவைகள் ஒன்றுக்கொன்று சரியான அளவுடையவைகளாதலால், அவற்றை அதனுள்ளே எப்படிப் போட்டாலும் பெட்டி நிறையும். பின்பு அந்தக் குழந்தைக்கு அந்தத் துண்டுகளெல்லாம் ஒன்றுக்கொன்று சரியான அளவுடையனவென்றும், ஒவ்வொரு துண்டும் அனாக்காற் பங்கென்றும், இரண்டு துண்டு சேர்ந்தால் கால் பங்கென்றும், நாலு துண்டு சேர்ந்தால் பாதியென்றும், அந்தப் பெட்டியானது எட்டிச் சரிபங்காக்கப்பட்டிருக்கிறதென்றும், அந்தப் பெட்டிக்குள்ளே அந்தத் துண்டுகளை எந்தக் கிரமமாக வைத்தாலும் ஒழுங்காய்ப் பெட்டி நிறையுமென்றும் அறிந்துகொள்ளும். அன்றியும், இவ்வாறு சற்றுப் பழகுவதனால், அந்தத் துண்டுகளின் அளவு, பருமன், உருவ முதலியவற்றை யெல்லாம் அறிந்துகொள்ளுவது மன்றி, மேலே, கீழே, இங்கே, அங்கே, இது, அது, இவை, அவை, உள்ளே, வெளியே, சிறிது, பெரிது முதலிய சப்தங்களின் அருத்த மின்னதென்றும் தெளிவாய் அறிந்துகொள்ளும். இப்படிச் செய்வதனால் நாளுக்கு நாள் சிறுவர்களுக்கு அறிவு விருத்தியாகிக் கொண்டே வரும்.

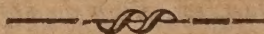
இந்தக் கனங்களைப் பார்க்கையில் கண்ணுக்கு விளையாட்டுப் பண்டங்கள் போல வேடிக்கையா யிருப்பினும் இவற்றாலுண்டாம் பயன் பெரிதாகும். இவற்றின் அருமையும் பெருமையும் நாளாக நாளாகத்தான் நன்றாய்த் தெரியும். இவற்றைக் குழந்தைகளின் விளையாட்டுக் கருவிகளென்று ப்ரோபலாசிரியரே சொல்லுகிறார். தக்க உபாத்தியாயர்கள் மட்டும் இவற்றைக் குழந்தைகளுக்கு வற்ற விதமாய் விளக்கிக் காட்டக்கூடுமேயாயின், இவற்றால் விளையும் பெரும் பயனாக் களவில்லை. இந்த எட்டுத் துண்டுகளையுங் கொண்டு விந்தை விந்தையாகப் பல உருவங்களைச் செய்து காட்டுகையில், குழந்தைகளின் அறிவு மேலு மேலு அபிவிருத்தி யடையும்.

சிறுவர்களின் மனோபாவத்தின்படி இந்தக்கனங்கள், ஆடு, மந்தை, தோட்டம், வீடு, கடல், கப்பல், மேடை, பெட்டி, கட்டில் முதலிய எந்த உருவமாயிருப்பினு யிருக்கலாம். இவற்றின் அருமை பெருமையை யெல்லாம் சிறுவர்களைக் கொண்டு அவர்கள் தாமாகவே அறிந்துகொள்ளும்படி செய்வதே போதனாசக்தியின் பெருமையாம். சிறுவர்கள் சிரிப்பும் விளையாட்டுமாய் இந்தக் கனங்களை யெடுத்துப் பற்பலவகையான உருவங்களைச் செய்து விளையாடும்போது உபாத்தியாயர் குறுக்கிடாமல் அவர்கள் மனப்போக்கின்படியே விட்டுவிட வேண்டும். அப்படிக்கின்றிக் குழந்தைகளே வேண்டிக்கொண்டால், அவர்கள் செய்திராத வேறு புதியவைற்றைச் செய்து காட்டி, அவர்களுடைய அறிவை விருத்திசெய்யவேண்டும். அறையும், ஆடரங்கமும் தரையிற்கீறி விளையாடுவது சிறுவர்களுக்கு எக்காலத்திலும் வழக்கமாதலால், அவர்கள்கையில் இந்தக்கனங்களைக் கொடுத்து, அவற்றின் அருமை இப்படிப்பட்டதென்று சற்றே சொல்லிக்கொடுத்தால், அவர்கள் அவற்றால் எளிதில் பல உருவங்களை அமைப்பார்கள். இவ்வாறு செய்யும் உருவங்களெல்லாம் அந்தந்தத் தேசங்களிருப்பவைகளுக் கேற்றவைகளா யிருக்கும். உபாத்தியாயர்கள் முதலில் உருவங்களைச் செய்துகாட்டுகையில், அவை அனைத்தும் குழந்தைகளுக்கு நன்றாய்த் தெரிந்தவைகளாகவே யிருக்க வேண்டும்.

இந்தக் கனவடிவங்கள்கணித சாஸ்திரத்தின் முறையாய்ச் சிற்ப முதலிய எல்லா வேலைகளுக்கும் உபயோகமானவையாதலால், இவற்றால் செய்யும் எந்த உருவமும் கண்ணுக்கினியதாயும், பார்வைக்கு ஒழுங்காயு யிருக்கும். இவற்றைக்கொண்டு உருவங்களைச் செய்ய நன்றாய்ப் பயின்றிருந்தால், மற்றவற்றிலுள்ள கோணல் முதலிய தோஷங்களெல்லாம் பார்த்தவுடனே புலப்படும்.

இந்த உருவங்களைக்கொண்டு, எண்மானம், கூட்டல், கழித்தல், பெருக்கல், வகுத்தல் இவற்றையே யன்றி, பின்னத்தையும் எளிதில் அறிந்துகொள்ளலாம். இவற்றைக்கொண்டு சிறுவர்களுக்குப் பல உருவங்களைச் செய்து காட்டினால் அவர்கள் எவ்வளவுதான் மந்தர்களாயிருப்பினும் அவர்களுக்கு எளிதில் நல்லறிவுண்டாகும்.

(இன்னும் வரும்.)

NORMAL STUDENTS.

போதனாசக்தி மாணாக்கர்.

போதனாசக்திப் பாடசாலைகளென்று சொல்லப்பட்ட பல கல்விச்சாலைகள் ஐரோப்பாகண்டத்திலும், இந்து தேயத்திலும் அநேகமாக ஏற்பாடாகியிருக்கின்றன. அவைகளில் இரண்டு பிரிவுகளுண்டு. முதற்பிரிவில் சகுந்த பக்குவமுடையவர் உபாத்திமைத்தொழில் தேறக்கருதிப் போதனாசக்தி யாசிரியர்களெடுத்துணாக்கும் விஷயங்களைக் கருத்தோடு கற்று, அவ்விஷயங்களை இரண்டாவது பிரிவில் சேர்த்து வாசித்துவரும் சிறுவர்களடங்கிய வகுப்புகளில் குறிக்கப்பட்ட காலங்களிற் போய்ப்போதனைத்தொழில் நடத்தி அப்பியாசித்துவருகின்றார். இவ்வகையான போதனைகளைப் பெற்று அவைகளைச் செம்மையாக அப்பியாசித்தபின்புதான் அவர்கள் சிறுவருக்குப்போதனை செய்யத்தக்கவராவாரென்பதைப் பலர் அறியாது ஒரு உபாத்தியாயரிடத்தில் போதனை பெற்றவர்கள் உடனே தங்கள் உபாத்தியாயரைப்போல் சிறுவருக்குப் போதிக்கக் கூடாதா? அது இலேசாகுமே, அப்படி யிருக்கப் போதனாசக்தி பழகுமிட மென்றென்று இருக்கவேண்டுமா? அப்படி இருப்பது அவசியமன்றென்று கல்வி விருத்தியில் அபிமானிகளான பலரும் அரசாட்சி விஷயத்தில் சம்பந்தப்பட்டிருக்கும் சிலரும் அடிக்கடிபேசியும் எழுதியும் வருவது வழக்கமாயிருக்கிறது.

ஒருநாள் போதனாசக்திப் பாடசாலைத் தலைவரொருவர் ராசாங்க சம்பந்தமான பிரபு ஒருவரைக்கண்டு பேசும்படி போயிருந்தார்; அப்போது பிரபு சற்றுநேரம் சாஸ்திர விடயமான பலகாரியங்களைப் பேசிக்கொண்டிருந்துவிட்டுப் பிறகு பாடசாலைத் தலைவரைப்பார்த்து உங்கள் பள்ளிக்கூடத்து விஷயத்தைக்குறித்து நான் பலநாளாகச் சில சங்கதிகளை யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறேன். இன்றையதினம் நாம் ஒருவரையொருவர் கண்டு பேசும்படியான சங்கற்ப முண்டானபடியால், நான் அதைக்குறித்துச் சம்பாஷிப்பேனென்று சொல்லிக்கேட்டார்.

பிரபு. போதனாசக்திப் பாடசாலை எதற்காக விசேஷித்தது?

தலைவர். உபாத்திமைத்தொழிலில் புரியக் கருதுவோர்க்குப் போதனாசக்தி யுண்டுபண்ணுவதே யதன் நோக்கம்.

பி. அந்தப்பாடசாலை எவ்விதமாய் போதனாசக்தி யுண்டுபண்ணும்?

த. போதனை நூல்களில் (Methods) விரித்துணாக்கும் முறைகளெவ்வொன்றையும் அவர்களுக்கு விளக்கிக்காட்டி, அவர்கள் அம்முறைகளை நன்குணர்ந்தபின் சிறு பிள்ளைகளடங்கிய வகுப்புகளில் அவைகளை அப்பியாசிக்கையில் விளையும் வழக்களைப் பாடசாலைத்தலைவர் தக்கவிதமாய் அவர்களுக்கெடுத்துணர்த்துவதால் நாளாவர்த்தியில் போதனாசக்தி பூரணமாய் அவர்களுக்குண்டாகித் தகுந்தகாலத்தில் சிறுவர் அகமகிழ்ச்சியோடு கல்விகற்றுப் பேரானந்தமடையும்படி செய்யுந் திறமுண்டாகும்.

பி. இப்படிச்செய்யாது சருவகலாசாலை உயர்தரப் பள்ளிக்கூடங்களில் போதனைத்தொழில் நடத்தும் சாஸ்திரிகளிடத்தில் கல்வி கற்பவர்கள் கல்விச்சாலைகளில் கல்விகற்றுத்தேறியபின் தங்களுக்குப் போதித்த சாஸ்திரிகள் செய்ததுபோல் சிறுவர்களுக்குப் போதிக்கக் கூடாதா?

த. அவர்களுக்கு சாஸ்திரிகள் உபதேசித்தது இன்னதென்று மாத்திரம் தெரியும்; அவைகளை எப்படிப்போதித்தார்களென்று தெரியாது. இதை யொரு திருஷ்டாந்தத்தால் விளக்கிக் காட்டுவேன். பலகாரங்கள் செய்து வைத்திருக்கும் கடையில் பணங் கொடுத்து ருசியுள்ள பதார்த்தங்கள் கூடி யமைந்திருக்கும் சில பண்டங்களை வாங்கியிருந்துகையில், அவைகளை அருந்துஞ்சிறுவர் தாங்கள் பெற்றுக்கொண்டது பலகாரமென்றும், அவைகள் மிக்க ருசியுள்ளவைகளென்றும் அறிவார்களே யொழிய, பலகாம் பண்ணும் விதம் இன்னதென்று அறியார்கள். அதுபோல் சாஸ்திரிகளிடத்தில் கல்வி கற்குமாணக்கருக்கு அவர்கள் பெற்றுக்கொண்ட உபதேசம் அருமையான தென்றும், அதுபெரும்பயன் விளைவிக்கத் தக்கதென்றும் தோன்றுமேயொழிய உபதேசஞ்செய்தவித மின்னதென்று அறியவல்லவரல்லர். அந்தவித மின்னதென்று தெரிதற்குப் போதசைக்தி முறையேதக்கது. அதை ஐயம் திரிபற எடுத்துணர்த்தற் பொருட்டே போதசைக்தி முறைபயிற்றும் பாடசாலைகள் ஸ்தாபிக்கப் பட்டிருக்கின்றன.

இவைகளை பெல்லாம் கேட்டுக்கொண்டிருந்த பிரபு, தாங்கள் பேசியதெல்லாம் யுத்திக்கிசைந்திருப்பதுமன்றி, சங்கதியும் தெளிவாக வெளியாகிறதென்று சொல்லி, பின்னும் பல விஷயங்களைக் குறித்து வெகுநேரம் பேசிக்கொண்டிருந்த தன்பின் பிரபுவும் பாடசாலைத்தலைவரும் தத்தம் ஆசனம் விட்டெழுந்து ஒருவருக்கொருவர் வந்தனம் புரிந்தபின் தலைவர் பிரபுவை விட்டுப் பிரிந்து தமது மனைக்கேகினர்.

(இன்னும் வரும்.)

ARITHMETIC.

அங்ககணிதம்.

(விடைகள்)

I. (a) 30491206
40008099
743568
77102805

148345678. ஆயிரத்தி நானூற்று எண்பத்துமூன்று லட்சத்து நூற்பத்து ஐயாயிரத்து அறுநூற்று எழுபத்தெட்டு.

(b) 698217
55686

642531. ஆறுலட்சத்து நூற்பத்து இரண்டாயிரத்து ஐந்துற்று முப்பத்தொன்று,

II. (a)	109376	(b)	
	9376	7493)	1820799 (243
	<u>656256</u>		14986
	765632		<u>32219</u>
	328128		29972
	984384		<u>22479</u>
	<u>1025509376</u>		243
			<u>22479</u>

III. (a)	945)	1764	(1
		945	
	<u>819)</u>	945	(1
		819	
	<u>126)</u>	819	(6
		756	
		<u>63)</u>	126 (2
			126

(b)	63
4)	28, 84, 96, 112, 144
7)	7, 21, 24, 28, 36
3)	1, 3, 24, 4, 36
4)	1, 1, 8, 4, 12
	1, 1, 2, 1, 3
	$4 \times 7 \times 3 \times 4 \times 2 \times 3 = 2016$
	(இன்னும்வரும்.)

THE MONTH.

மாதம்.

மூன்றாவது பெரடரிக் (Fredrik III.) என்னும் பெயர்கொண்ட ஜர்மனி நாட்டரசர் அந்தியமகாலத்தில் செய்த நன்மைகளிலொன்றாவது: இப்பொழுது ஹாம்பர்க் (Hamburg) பட்டணத்தில் வசிக்கும் பொரோபெலா சிரியரின் விதவைக்கு வருடமொன்றுக்கு 3000 மார்க் (Mark) கொடுக்கும் படி செய்த தீர்மானம்.

உபாத்திமைத்தொழிலின் பெருமை இவ்வளவென்பது மேற்கூறிய அரசனுடைய நற்செய்கையால் வெளிப்படுகிறது.

ஸ்பெஷல் அப்பர் ப்ரைமரி பரீட்சை, டிசம்பர்மீ 8௨ முதலில் நடத்தப்படும். செப்டம்பர்மீ 30௨ -க்குள்ளாக தாக்கல் செய்து கொள்ளவேண்டியது.

மதுரை கவான்மென்ட் காலேஜை 89-ஆவது ஜனவரிமீ 1௨ எடுத்து விடுப்படி ஜூலைமீ 23௨ சர்க்கார் உத்திரவு நெ. 433-ல் அனுமதி கொடுக்கப்பட்டது.

இப்படிச் செய்வது நலமென எம்புத்திக்குப் புலப்படவில்லை. ஆகையால் முனிசிபாலிட்டியார் இவ்வித்தியாசாலையை நிர்வாகித்து வருவார்போல் தெரியவருகிறவிஷயத்தில் யாம் கனித்திருக்கிறோம்.

1887-8 வருஷத்தில் மதிராஸ் வைத்திய வித்தியாசாலையில் (Madras Christian College) 21-பெண்பிள்ளைகள் படித்துவந்தார்களாம்.

இம்மாதம் 1௨ முதல் ரிசல்ட் கிராண்டு வாங்குவதற்கு பரிட்சாதிகாரியினிடமிருந்து பெரும் ஸர்டிவையின்ங் மெமோரரண்டா (Certifying Memoranda) வின் அசல் நகல் இரண்டுகாப்பிகள் வாங்கினாலெழிய பொக்கச ஆபீசில் (Treasury) பணங்கொடுக்கப்படமாட்டாது.

உபாத்தியாயர் பத்திரிகையின் முதல் புத்தகம் இப்பொழுது பயிண்டு செய்திருக்கிறது. நார்மல் பாடசாலைகளில் வெகுமதி கொடுப்பதற்கு உரியது. தபால்கூலி உள்பட ஒருபுத்தகத்தின்விலை ரூ. 1—8—0. வேண்டிபவர்கள் பத்திராதிபருக்கு எழுதிப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

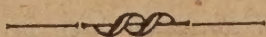
ஆசான் குறைகள்.

(தொடர்ச்சி.)

சென்ற மாதத்திய சஞ்சிகையில் உபாத்தியாயருடைய குறைகளை யொருவாறு விவரித்தோம். இங்கு அக்குறைகளைப் பரிகாரந்தேடும் வகையைச் சற்றுவிசாரிப்போம். பால பாடசாலைகளில் கற்குமானாக்கர் பெரும்பாலும் சிறுவயதுள்ளவராகையால் பாடசாலை எவ்விதத்திலும் அச்சிறுவர் பிரியப்படத் தக்கதாயிருத்தல்வேண்டும். பள்ளிக்கூடத்துக் கட்டடம் வேண்டிய விசாலமுள்ளதாயும், காற்றோட்ட முள்ளதாயும், தக்க வெளிச்சமுள்ளதாயும், உளளும் புறமும் துப்புறவாயுமிருத்தல் அவசியம். பெரும்பணஞ் செலவிட்டுக்

கட்டடம் அமைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்பதில்லை. உபாத்தியாயர் தஞ் செயலுக்கேற்ப சொற்பசெலவிட்டுக் கூரைக்கட்டடமேனும் மேற்கண்ட வித மாய் அமைத்துக்கொள்ளல் போதுமானதுதான். சிறுவர் கண்ணுக்கு ரம்மி யமாயும் அவருக்குக் களிப்புண்டாகத் தக்கதாயுஞ் செய்துகொள்வதற்கு ப ண்ச்செலவு விசேஷமாய் வேண்டியதில்லை. பள்ளிக்கூடத்தைச் சுற்றுமுள் ள காலியிடத்தில் பல சாதி புத்தபச்செடிகளை உபாத்தியாயர் தாமும் தம்மா ணுக்கருமாய் வைத்து உண்டு பண்ணிக்கொள்ளலாம். இதற்குப் பணம் வே ண்டியதேயில்லை. உபாத்தியாயர் தாமே கால மால குளிர்ந்த வேளையில் சிறிது நேரம் மண்வெட்டிமுதலிய கருவிகளைக் கொண்டு பள்ளிக்கூடத்து உத்தியானத்தில் வேலை செய்வாரானால் அதைப்பார்த்திருந்த சிறுவர் சும்மா இரார். தர்மே வலியவந்து உதவிபுரிய விரும்புவார்கள். அப்போது முகம லர்ச்சியுடன் அவர் விருப்பத்தை உவந்து பேசி அவரவர்க்குத் தக்கபடி தோ ட்டத்து வேலையைப் பகிர்ந்து தாமும் கூடநின்று வேலை செய்வதுடன் நன் றாய்ச் செய்தவனை “நன்று” என்று தட்டிக்கொடுத்து உற்சாகப் படுத்த வேண்டும். மேலும் சிற்சில செடிகளைப் பாதுகாக்கும்படி ஒவ்வொரு பைய னையும் பொறுப்புக்கட்டி விட்டால் “என்றோஜா” “என்மந்தானா” “எ ன்மல்லிகை” “என்கூரியகாந்தி” என்று அவர் பெருமைபாராட்டி மகிழ்ச் சியுடன் முயற்சி செய்வார்கள். மேலும் இவ்வாறு வேளாண்மைக் கருவி களைக் கையாடிவருவதும் செடிகளின் வளர்ச்சியை நாடோறுங் கவனித்து வருவதும் கிருஷித்தொழிலில் மனம் பற்றச்செய்வதுமன்றி, கிருஷி சாஸ்திர ப் பயிர்ச்சிக்கு ஆதாரமுமாகும். இது வீண்காலக்ஷேபமன்று; சிறுவர் சிற்ற றிவிற்கு உற்ற சிறுமுயற்சியே. இன்னும் பாடசாலைச் சுவர்களில் வெள்ளை தீற்றிச் சித்திரங்களும், பூகொள படங்களும், நீதி வாக்கியங்களும், விசித்திர மாய் வரைந்து வைத்தல் வாலிபருக்கு அத்தியந்தம் இன்பந்தரும். மேலும் உபாத்தியாயர் தமக்கும் மாணுக்கருக்கும் இருப்பிடம் தக்கபடி அமைத்துக் கொள்ளல் வேண்டும். செயலுண்டானால் வேண்டிய நாற்காலி, மேஜை, பெ ஞ்சு, கருப்புப்பலகை முதலிய உபகரணங்களை சவுதரித்துக் கொள்ளலாம். இல்லாவிட்டால் இவற்றிற்குப் பிரிதியாக மண்ணாலேயே நேர்த்தியாய் அமை த்துக் கொள்ளலாம். இவ்வாறு பாடசாலைகளை அதிகச் செலவில்லாமல் சிங் காரித்துப் பிள்ளைகள் வீட்டில் அடைபட்டிருப்பதைக் காட்டிலும் பாடசாலை யில் களித்திருக்கலாமென்று நினைக்கும்படி செய்யலாமே. இப்படி இருக்க, உபாத்தியாயரும் பெற்றோரும் யாதுகாரணத்தால் பிரிந்துகிடக்கும் மாட்டுக் கொட்டிலிலும், இடிந்து கிடக்கும் மண்டபத்திலும் ஆயிரங்காலத்துப் பிரிர்க ளான மக்கள் எப்படிச் செழித்தோங்கி வருவார்களென நினைத்திருக்கிறார்களோ யாம் அறியோம்!

(இன்னும் வரும்.)

LETTER BOX.

தபால் பெட்டி.

சரீரதண்டனை கூடாதென்பதற்கு காரணங்கள்யாவை? இதன் உபயோகத்தைச் குறைப்பதற்கு வேறெவ்வகை சாதனங்கள் உள? சிறுவர்களின் தப்பிதங்களை வேறெவ்விதமாகத் திருத்தலாம்?

மாணக்கருக்கும், உபாத்தியாயருக்கும் மனவெறுப்பு உண்டாக்குகிறபடியாலும், தண்டனை அடைவதால் மாணக்கர்களில் சிலர் தாங்கள் சிறுமைப்பட்டதாக நினைப்பதாலும், ஞாயமில்லாமல் கோபமூண்டு உபாத்தியாயர் தண்டிக்க இடங்கொடுப்பதாலும், தண்டனையின் பயம் அதிகரிப்பதால் சில மாணக்கர்களின் மனோவிர்த்திக்குத் தடையாயிருக்குமாகையாலும், அடிக்கடி தண்டிப்பதால் உபாத்தியாயர் தம் தொழிலுக்கு உரிமை அற்றவர் என வெளிப்படுத்துமாகையாலும், சரீர தண்டனை கூடாது.

பின் வரும் சாதனங்களால் இதன் உபயோகத்தை ஒருவாறு குறைக்கலாம்:—

1. உபாத்தியாயர்கள் ஏராளமாய் மாணக்கர்களில்லாத வகுப்புகளுக்கு கற்பிக்கச் செய்வதால்.

2. உபாத்திமைத்தொழிலில் அதிக அனுபோகமுடையவர்களின் மேன்பார்வைக்குட்பட்டு, அதிக பழக்கமில்லாதவர்களைக் கற்பிக்கச்செய்வதால்.

3. வேறுவித தண்டனையை உபயோகிப்பதால்.

பின் கூறியிருக்கப்பட்டவைகள் கிரமமான தண்டனைகளென அங்கீகரிக்கப்பட்டவை:—

1. கெட்ட செய்கைகளுக்கு எண்ணிக்கை (Marks) யைக் குறைப்பது. ஒவ்வொரு மாணக்கரையும் ஒரு புத்தகம் வைக்கச்சொல்லி அதில் அவர் வந்ததினங்களும், அவர் ஒருவாரத்தில் அடைந்த எண்ணிக்கை (Marks) யையும் குறிப்பது.

2. நாலைந்து சிறிய பாடல்களை புத்தகத்தைப் பாராமல் ஒப்பிவிக்கச் செய்வது.

3. பள்ளிக்கூடத்தில் எல்லோரும் பார்க்கும்படியான இடத்தில் பெரும் பிழைசெய்தவன் பெயரை எழுதிவைப்பது. இவ்வாறு அடிக்கடி செய்தால் அதனால் ஒரு அவமானமென்று எண்ணும் அச்சம் விட்டுப்போய்விடும்.

4. தலைமை உபாத்தியாயர் தனிமையில் சிறுவனைக்கண்டிப்பது.

INTERCOMMUNICATIONS.

ப ரி ம ற் ற ம்.

பின்வரும் நீதிவேண்டாவின் பாட்டைக் கற்பிப்பதெப்படி என்று நம் சந்தாதாரரில் ஒருவர் அறிய விரும்புகிறார்.

[இப்புத்தகமுதல் இவ்வகையான கேள்விகள் கேட்பதற்காகவும், அக்கேள்விகளுக்கு விடைகள் வேறு சிலர் எழுதுவதற்காகவும் இடங்கொடுக்கப்படும். இதனால் அனேக உபாத்தியாயர்களுக்கு மிக்க பயனுண்டாகுமென்று நம்புகிறோம்.]

“பொற்பறிவில்லாத பலபுத்திரரைப்பெறலினோர்
நற்புதல்வனைப் பெறுதலினின்னமே—பொற்கொடியே!
பன்றிபலகுட்டி பயன்றதினாலேதுபயன்
ஒன்றமையாதோ கரிக்கென்றோது.”

THE
VILLAGE SCHOOLMASTER.

உபாத்தியாயர்.

Vol. II.]

OCTOBER, 1888.

[No. 2.]

RESULT GRANT EXAMINATION.

ரிசல்டு கிராண்டு பரீக்ஷை.

(தொடர்ச்சி.)

3-வது ஸ்டாண்டார்டுக்கு இவ்விதமாகப் பிழையின்றி வாசிக்கப் பழகிவிட்டபிறகு இலேசாய் வாசிக்கவந்துவிடும். இலேசாய் வாசிப்பதென்றால், இடையில் ஏதாவது ஒரு புதிதாகிய பெரியவார்த்தையாவது அல்லது உச்சரிப்பதற்குக் கடினமான வார்த்தையாவது வந்தால் அவைகளைத் தட்டுத் தடையின்றி வாசிக்கவும், ஒரு வார்த்தையைச் சரியாய் உச்சரிப்பதற்கும் அடுத்ததை இன்னதென்று அறிவதற்கும் முன் இம் இம் என்று நடுவில் நிறுத்துகிறதும் இல்லாம விருப்பதுந்தான். அதேகாலத்தில் அதிக விரைவாகவாவது அல்லது நீட்டி நீட்டியாவது வாசிக்காதபடி ஜாக்கிரதையாய்ப் பார்த்துக் கொள்ளவேண்டும். இவ்வாறு வாசிக்கச் சக்தியை யுடையதாவது அதாவது இம், இம், என்றும் அதிக விரைவாயும் அதிகமாய் நீட்டியும் வாசிக்காமல் படிக்கும் ஒரு மிதமான நடையில் வாசிக்கக் கற்றுக் கொள்வதற்கு வேண்டியதெல்லாம் அடிக்கடி வாசித்துப் பழகுவதும், அப்படிச்செய்வதில் வாசிக்கும் புத்தகத்தில் நன்றய்க்கவனம் வைப்பதும், நாவினால் உச்சரிக்கப்படும் வார்த்தைகளுக்கு முந்தியே கண்ணோட்டமிருப்பது மேயாம். சில உபாத்தியாயர்கள் இலேசாய் வாசிப்பதென்றால் விரைவாய் வாசிப்பதென்றெண்ணித் தங்கள் மாணுக்கர்களைத் தங்கள் தங்கள் பாடத்தைப் பாராமல் உருப்போடச்செய்து பரிசோதனைசெய்பவர்களிடம் அப்படியே ஒப்புவிக்கச் செய்வதே வாசிப்பு (Reading) என்று எண்ணுகிறார்கள். இப்படிச்செய்வதனால் பிள்ளைகளுக்கும் உபாத்தியாயருக்கும் உண்டாகும் கெடுதி கொஞ்சமல்ல. ஆகையால் தன் வேலையில் பழக்கமுள்ள ஓர் பரீக்ஷாதிகாரி இவ்வாறு வாசிப்பது ஞாபகத்தினால்ல்லாமல், புதியவார்த்தைகளையாவது சனங்களையாவது அறியச்

சக்தி யற்றவர்களென்று இலேசாய் அறிந்துகொள்ளுவார். 'மெது வாய்ப்படிக்கக் கற்றுக்கொள்' மற்ற விஷயங்க ளெல்லாம் படிப் படியாகவே வரும், என்று ஓர் பெரிய வித்தியாபாரங்கதர் கூறுகிறார்.

இப்பொழுது -வது ஸ்டாண்டார்ட்டுக்கு வேறொரு சங்கதிகூடத் தெரியவேண்டி யிருக்கிறது:—அதாவது நுட்பமான அறிவு. பிழையின்றி வாசிக்கப் பழகிவிட்டவுடன் இலேசாய் வாசிக்க வந்துவிடுவது போல, இலேசாய் வாசிக்கவந்தவுடன் இந்துட்பமான அறிவுண்டாகிற தில்லை. பிழையின்றி வாசிக்கப் பழகிக் கொண்டேவந்தால், இலேசாய் வாசிக்கத்தானே வந்துவிடும். ஆனால் இலேசாய் வாசிக்கப் பழக்கமானபிறகு அதேமாதிரி ஞானத்துடன் வாசிக்கவரமாட்டாது. ஞானத்துடன் வாசிப்பதென்றால் கேட்போர் வாசிக்கும் வார்த்தைகளை எவ்வளவுவாய்க் கேட்கிறார்களோ அவ்வாறே அதன் பொருளையும் அறியச் சக்தியுடையவர்களாவார்கள். இப்படி வாசிப்பதற்கு, நிறுத்தக் குறிப்புகள், உச்சரிப்பு, உறத்துச் சொல்லல், நிறுத்தங்கள், அடைமொழித் தொகுதிகள், மாதிரி, உயர்ந்த அல்லது தாழ்ந்ததவனி, இவைகளில் நன்றாய்த் தேர்ந்திருக்கவேண்டும். ஏனென்றால் இவைகளில் ஏதாவது ஒரு பிழைநேரிட்டால் அர்த்தம் பிசுபிப்போவதுமன்றி தப்பான அர்த்தத்தையங் கொடுக்கும்.

இவ்வித நுட்பமான அறிவுடன் வாசிக்கச் சக்தி யுடைத்தாவது என்றால், தான் வாசிப்பதின் பொருள் இன்னதென்று வாசிக்கும் பொழுதே அறிந்துகொள்வதுதான். கொஞ்சம் தேர்ந்த பிள்ளைகளால் இப்படிச் செய்வது முடியாது. அதிக தேர்ச்சி யடைந்தவ ரிடத்துங் கூட அவர்கள் வாசிக்கும் கடிதாசி அல்லது புஸ்தகத்திலுள்ள சங்கதிக்குத் தக்கபடிதானிருக்கும். சாதாரண கதை பாடங்களில் அவ்வளவு வருத்தம் இராது. ஆனால் மனோசாஸ்திர விஷயமாய் அல்லது சாஸ்திர சம்பந்தமான பாடங்கள் வாசிக்கமுடியாத தல்லவென்றாலும், அதிக கடினமாகத்தான் இருக்கும். இவ்வாறு ஞானத்துடன் வாசிக்கப் பழகவேண்டியதற்காக அனுசரிக்கவேண்டிய ஒரு முக்கியமான சங்கதி யிருக்கிறது. அதாவது ஏதாவது ஒருபாடம் வாசித்தானவுடன் அதன் சங்கதியைச் சுருக்கமாய் அவர்களைச் சொல்லும்படி செய்விப்பதேயாம். உபாத்தியாயர்கள் மாத்திரம் இந்த முக்கியமான பழக்கத்தை யனுசரிப்பார்களேயானால், சிறு பிள்ளைகளுக்குண்டாகும் நன்மை இவ்வள வவ்வளவல்ல. திருஷ்டாந்தமாக:—ஒரு உபாத்தியாயர் பிள்ளைகளது தேர்ச்சிக்குத் தகுதியான ஒருபாகத்தைக் குறிப்பிட்டுத் தினந்தோறும் முதலில் ஒருவனை வாசிக்கச்செய்தும், மற்றவர்கள் புஸ்தகங்களைமுடிக்கவனமாய்க் கேட்டுக்கொண்டிருக்கவும் செய்து, அப்பால் மற்றப்பையன்களும் தாமுமாகப் படித்த பையனுக்கு உதவியாக அவன்படித்த பாடத்தின் பொருளைச் சுருக்கமாய்ச் சொல்லும்படி செய்து வந்தால், ஒவ்வொரு பையனும் எந்தப்புஸ்தகத்தையும் கொ

ஞ்சம் பிரயோசனத்துடன் வாசிப்பா னென்பதற்குச் சந்தேகமில்லை. இப்பேர்ப்பட்ட முக்கியமான பழக்கத்தைப்பற்றி உபாத்தியாயராவது, பரீக்ஷாதிகாரியாவது தற்காலத்தில் கவனிக்காததினால் வித்தியாவிர்த்திக்கு உண்டாகும் கெடுதி, கொஞ்சமல்ல. இந்த முக்கியமான விஷயம் ஒருகாலத்தில் சென்னை ஸர்வகலாசாலை. பி-ஏ பரீக்ஷையில் இங்கிலீஷ் வாய்மொழிப்பரீக்ஷை (Viva voce, Language test) ஏற்படுத்தப்பட்டு அதிகமாய்க் கவனிக்கப்பட்டுவந்தது. ஆனால் இப்பொழுது சில வருஷகாலமாக ஏதோ சில அசௌகரியங்களினால் அது நிறுத்தப்பட்டு உறுப்போடுகிற எழுத்துப் பரீக்ஷையில் சேர்த்துவிடப்பட்டது. கவனித்துப்பார்த்தால், அது காரணமாகவே நமது பள்ளிக்கூடங்களில் எவ்வளவோ கெடுதியுண்டாயிருக்கிறது. இந்தப்பழக்கம் பூர்வீக கிரீஸ், ரோமானிய தேசங்களில் அதிகமாய்க் கவனிக்கப்பட்டுவந்தது. லிஸரோ முதலியவர்கள் கிரீசுபாஷையிலிருக்கும் புஸ்தகங்களை வாசிக்கும்பொழுது லத்தினில் மொழிபெயர்த்தது லத்தின் பாஷைப்புஸ்தகம் வாசிப்பதுபோலவே வாசித்து வந்தார்களெனத் தெரியவருகிறது. உபாத்தியாயர்கள் இதைக்கேட்டு ஆச்சரியப்படுவார்கள். ஆனால் அது அப்படி நடந்துவந்ததென்பது வாஸ்தவந்தான். இப்பேர்ப்பட்ட பெரியவிஷயம் உபாத்தியாயருக்குத் தெரியக் கூடுமானால் ஏன் பிள்ளைகளை ஞானத்துடனாவது வாசிக்கச் செய்யமுடியாது? தற்காலத்தில் பிள்ளைகள் தாங்கள் படிக்கும் சங்கதி பொருள் படாமலே, பக்கம் பக்கமாய் வாசித்துவிட்டு, பிற்பாடு அவர்கள் வாசித்ததென்னென்று வினவினால் பாடத்தின் பெயரை மாத்திரமே சொல்லிவிடுகிறார்கள். ஒரு பையன் வீட்டில் வாசித்துக்கொண்டிருக்கும் பொழுது அவன் தகப்பனார் அதென்னென்று கேட்டால், அது உமக்கு அவகாசமாகாதென்று சொல்லிவிடுகிறான். அதாவது தனக்குத் தெரியாது என்றே பொருள்படும். அந்தோ ! எவ்வளவு பணச்செலவுசெய்து இவ்விதமான அறை குறையான கல்விகற்கிறார்கள்!

(இன்னும் வரும்.)

BLACBOK ARD.

கருப்புப்பலகை

ஓர் பரீட்சாதிகாரியின் வாய்மொழி.

(தொடர்ச்சி.)

வாய்ப்பாடமாகவாவது அல்லது புஸ்தக பாடமாகவாவது “புஷ்பத்தை” ப்பற்றிய ஒரு பாடமிருப்பதாய் நினைப்போம். அதில் பிள்ளைகளுக்குக்கொஞ்சம் சுடினமாயும் உபாத்தியாயர் விவரிக்கும்படியாயும் நேரிடும். பையன்கள் மனதிலாகக்கூடாதுபடி ஒரு கூட்டமான வார்த்

தைகளினால் விவரிப்பதற்குப் பதிலாக உபாத்தியாயர் சமையத்திற்குத் தக்கபடி சீக்கிரத்தில், இலை, தண்டு, முளை, கிளைகள்-வேர், நீட்சிமுதலியவைகளை எழுதிக்காட்டினால் பிள்ளைகள் அதிகமாய்க் கவனிப்பார்கள். மற்ற வழியெல்லாம் இவ்விதமாகக் கற்பிப்பதினால் பாடமும் அவர்கள் மனதில் நன்றாய்ப் பதிந்துவிடும். சிறுபிள்ளைகள், மனதிலோ அல்லது கண்பார்வையிலோ, அச்சப்படங்களைப்போல, கருப்புப்பலகையில் எழுதப்படும் சித்திரங்களைப்போல பார்க்கப் பிரியப்படுவார்கள். ஒவ்வொரு உபாத்தியாயரும் எல்லாப் பாடங்களையும் எழுதிக் காட்டவேண்டுமென்பது எனது கோட்பாடு. இவ்வாறுசெய்வதில் தான் எழுதுவதைக் கருப்புப்பலகையிலெழுதவேண்டும். நிச்சயமாய் பாடசாலைகளில் கற்பிக்கப்படும் ஒவ்வொருபாடத்திலும், கண்ணால் பார்க்கும்படி ஏதாவது எழுதவேண்டியிருக்கும். அப்படி எழுதுவதற்குக் கருப்புப்பலகையைத் தவிர வேறொன்றுமில்லை.

வாசிக்கும்பாடத்திற்கு (Reading Lesson) கருப்புப்பலகை அவ்வளவு அவசியமல்ல. ஆனால் அது அந்தக்காலத்தில் மிகவும் பிரயோஜனமுள்ளது. அதில் வாசிக்கும்பாடத்தில் வரும் புதிதும், பழக்கமல்லாததும், கடினமுமான வார்த்தைகளை எழுதி மற்ற வார்த்தைகளுக்கும் அவைகளுக்குமுள்ள பேதாபேதங்களை எடுத்துக் காட்டவேண்டும். படிக்கும் பாடத்தையாவது அல்லது படித்தபாடத்தின் அர்த்தத்தை விவரிக்கும் பொருட்டாகவாவது சில கடினமான பாகங்களைத் தெளிவாய் எடுத்துக்காட்டுவதற்குப் பிரயோஜனப்படும். அதில் சில கோடுகள் வரைவதானது அனேக வார்த்தைகளுக்குப் பதிலாகவும், மிகப் பயனுடையதாகவும் ஆகும்.

கொஞ்சநாளேக்குமுன் ஒரு பாடத்தில் (Porteullis) என்ற வார்த்தைவந்தது. அப்பொழுது ஒருபையன், உபாத்தியாயரை நிறுத்தி, ஐயா, “அதன் அர்த்தமென்னவென,” அதற்கு உபாத்தியாயர், கோட்டைகளில் வாசற்காப்போர் சத்துருக்கள் உள்ளேவராதபடி வாசலை அடைத்துவிடுவதற்கு உபயோகமாவது என்றார்.

உடனே அந்தப்பையன் அது ஒருமுட்செடி அல்லது முன் தட்டியாகவிருக்கும் எனகினைத்து விழித்து விழித்து யோசித்துக்கொண்டிருந்துவிட்டான். அப்பொழுது ஒரு கருப்புப்பலகை மாத்திரமிருந்தால் அதில் வரைந்து காட்டுவதினால் எல்லாச் சிறுவர்களுடைய மனதிலும் அது நன்றாய்ப் பதிந்திருக்கும்.

எழுத்துப் பாடங்களுக்காக (Writing lessons) கருப்புப்பலகையை உபயோகிப்பதனுண்டாகும் அதிகமான பிரயோஜனம் எல்லாருக்கும் தெரியுமெனச் சிலர் சொல்லுவார்கள். ஆனால் அப்படிப்பட்ட காலங்களில் அதை உபயோகித்து நான் பார்த்திருப்பது வெகு அருமை. உபாத்தியாயர்கள் தற்காலத்திய காபி புஸ்தகங்களில் அச்சிட்ட

ருக்கும் முதல் வாரியையே (Printe head-lines) வெகு முக்கியமானதாகவேண்ணியிருக்கிறார்கள். இப்புத்தகங்களை விலைக்குவாங்கிப் பிள்ளைகளின் முன் வைப்பதே போதுமானது. உபாத்தியாயர் செய்ய வேண்டியதில்லை. பிள்ளைகள் அதைப்பார்த்துத் தாங்களே, இவ்விதமாகத் தூவாலைப்பிடிக்க வேண்டுமென்றும், இன்னவிடங்களில் தப்பிதம் நேரிடுமென்றும், அதை இவ்விதமாகத் திருத்தவேண்டுமென்றும் அறிந்துகொள்ளுகிறார்கள். இவ்விதப் புத்தகங்கள் உபாத்தியாயர் வாயைத்திறக்காமலும், கருப்புப்பலகை ஏதோ பூர்வகாலத்தில் உபயோகித்துவந்த ஒரு கட்டையென எண்ணும்படிக்குஞ் செய்து விடுவதினால், ஏராளமாய் விற்பனையாவது ஆச்சரியமல்ல

மனக்கணக்கைப் பார்க்கிலும் (Mental arithmetic) எழுத்துக் கணக்கு (Written arithmetic) கற்பிக்கப் படும்பொழுது கருப்புப்பலகை அதிகமாய்ப் பிரயோஜனப் படுத்தப்படுகிறது. பிள்ளைகள் மனக்கணக்குச்செய்யக் கற்பிக்கப்பட்டால், முதலில் எத்தனையோ சங்கதிகள் கருப்புப்பலகையில் எழுதி அவர்களுக்குக் காண்பிக்கவேண்டும். ஆகையால் மனக் கணக்கைவிட அதைப் பிரயோஜனப் படுத்த வேண்டுமென்பதே எனது துணிவு. நேற்றைத்தினந்தான் ஒரு உபாத்தியாயர் “எனது வாழ்நாட்களதிகமாக ஆகக் கருப்புப்பலகையின் பிரயோஜனமும் அதிகமாக என்று மனதிற்படுகிறதுஎன” என்னிடத்தில் சொன்னார். அப்படியே புத்தியும் ஆலோசனையுமுள்ள ஒவ்வொரு உபாத்தியாயரும் நினைப்பாரென நிச்சயமாய் எண்ணுகிறேன்.

ஆனால் எது எழுதப்படுகிறதோ அதை விரைவாய்ச் செய்யவேண்டும். கொஞ்சநாளைக்குமுன் நான் கொஞ்சம் கண் அயர்ந்தபொழுது, உபாத்தியாயர் ஏதோ சில பிரயோஜனமற்ற சங்கதிகளைப் பலகை நிறைய எழுதிவிட்டார். நான் வந்து எழுத்தைப்பார்த்து வியந்தேன். ஆனால் அவருக்கு மார்க்கு ரொம்பவும் குறைவாய்க்கொடுத்தேன். ஐயோ பாவம்! அனேக உபாத்தியாயர்கள் தங்களுக்குத் தோன்றியதையெல்லாம் பலகையில் எங்கும் எழுதி நிரப்பிவிடுகிறார்கள். அப்படிச் சுவனமின்றிக் கண்டதையெல்லாம் கருப்புப்பலகையில் எழுதுவது கெட்ட வழக்கமாவதுமன்றி, பிள்ளைகளுக்கும் அப்படிப்பட்ட கெட்டவழக்கம் படிந்துவிடுகிறது.

நிச்சயமாகவே, உபாத்தியாயர் பலகையில் எழுதும்பொழுது ஒரு கண் வகுப்பிலும், மற்றொன்று எழுதும் பலகையிலுமிருக்கவேண்டும். அப்படியே பிள்ளைகளும் தம்மைக் கவனிக்கிறார்களா வென்று அறியவேண்டும். ஆனால், அவர் அனாவசியமாய் ஏதாவது எழுதினால் அவர்கள் கவனிப்பார்கள். பிள்ளைகள் தங்களுக்கு ஏதாவது விவரிக்க வேண்டுமெனக் கேட்கும்பொழுது, அவ்வாறு உபாத்தியாயர் செய்து, அவர்கள் நன்றாய் அறிந்து, அவர்கள் மனதில்படும்படி தெளிவாய்

எடுத்துக்காட்டுவதே அவர்களை நன்றாய்க் கவனிக்கச்செய்யும்; அப்படிச் செய்வதற்கே கருப்புப்பலகையை உபயோகப் படுத்தவேண்டும்.

LETTER BOX. தபால் பெட்டி.

I. மாணுக்கர்களைப் பிரம்பலாடித்தல் உபாத்தியாயர் திறமைக்குக் குறைவாதமா?

சில சமயங்களில் இவ்வகைத் தண்டனை இன்றிமையாதது. இத்தண்டனையை விலக்குவதற்காக வேறுவித உபாயங்கள் தேடுவதால், பிரம்பலாடிப்பதைவிட அதிக கெடுதி சம்பவிக்கும். பள்ளிக்கூடம் ஒழுங்கற்றும், மாணுக்கர்கள் கீழ்ப்படிதலற்றும் பாடம் நடத்துதல் நலமா, மேற்கூறிய இடையூறுகளை விலக்குவதற்காகச் சிறுவர்களில் சிலரை அல்லது ஒருவனைப் பிரம்பால் தண்டித்தல் நலமா எனத் தீர்மானிப்பதற்கு அதிக காலம்செல்லாது. அவ்வகைத் தண்டனைவிதிப்பதற்கு தனக்குத் அதிகாரம் உண்டென்று வெளிப்படுத்த ஏராளமாய்த் தண்டித்தல் தான் குறைவு.

II. கவனிக்கமுடியாதென்று ஒரு சிறுவன் துணிவுடன் கூறுவானேயாயின் என்ன செய்யவேண்டும்?

அவனைக் கவனிக்கச்செய்வதற்கு உமக்குத்திறமை உண்டென அவன் உணரச் செய்யவேண்டும்.

III. நான் கற்பிக்கவிரும்புகிறேன்; ஆனால், அடக்கி ஆளுந்திறமை எனக்கதிகமில்லை. அந்தச்சக்தி என்னிடமுண்டாக ஏதேனுமுபாயமுளதா?

சிறுவர்களின் இயற்கை இவ்வகைத்தென அறிந்துகொள்ளவேண்டும். சுயபுத்தியென்று சாதாரணமாய்ச்சொல்லும் நடு நிலைமை அறியும் சக்தியை விர்த்திசெய்து பழக்கத்தில் கொண்டு வரவேண்டும். எந்தக்காரியத்தையும் உறுதிப் பாட்டுடனும், புத்திகூர்மையுடனும் செய்யவேண்டும்; இவ்விதமாகவே பொறுமையாயும், விடாமுயற்சியோடும் செய்யவேண்டும்.

HELPS. உபகருவிகள்.

பின்வருவனபோல் வினாக்கள் வாரந்தோறும் சனிக்கிழமை பள்ளிக்கூடங்களையுங்காலையில் சிலவற்றை மாணுக்கர்களுக்குக்கூறித் திங்கட்கிழமை காலையில் பள்ளிக்குவரும் பொழுதுவிடைகள் சொல்லும்பொருட்டு முன்பாகவே யோசித்து வரச்செய்தல் மிகவும் நலம். இவ்வகைக் கௌவிகளாலும் அவைகளின் பழக்கத்தாலும் அதிக நன்மை விளையாதென்று அனேகர் நினைப்பார்கள். புஸ்தகத்தில் இருப்பதை மட்டும் சிறுவர்கள் கற்றுவரச்செய்கிற உபாத்

தியாயர்கள் அவர்கள் தொழிலில் அதிகமாய் தெறிந்தவர்களாயிருக்கமாட்டார்கள். ஒவ்வொரு விஷயத்தையும் தாங்களே யோசித்து அறியச்செய்வதே உபாத்தியாயரின் கடமையே யொழிய, அவர்களுக்கு எல்லாவற்றையும் தாமே கற்றுக்கொடுப்பதல்ல. பின் வருவனபோன்ற யோசிக்கச்செய்யும் வினாக்கள் அதை விர்த்திசெய்வதுடன் நாள்தோறும் நாம் சந்திக்க கூடியதாயும், அவ்விஷயங்களின் காரணங்களைகுறித்துச் சங்கதிகளில் கவனத்தைச் சாதாரணமாய்ச் செலுத்தாததாயும் இருக்கப்பட்டவைகளைச்சுறித்துச் சிறுவர்களின் அறிவைப்பெருக்கும். மழைபெய்வதும், அம்மழை ஜலம் தெருவுகளில் வாய்க்கால்களாக ஓடுவதும், அவ்வாய்க்கால்களெல்லாம் குளங்களிலும் ஆறுகளிலும் போய்விழுவதும், அக்குளங்களில் மழைகாலத்தில் ஏராளமாய் ஜலம்நின்று கோடைகாலத்தில் குறைந்துபோவதும், ஆற்றில்போய் விழும் ஜலமெல்லாம் சமுத்திரத்தில் போய்விடுவதால் ஆற்றில் ஜலமில்லாமல் மணல்பறப்பதும், மேலும் மழைபெய்வதற்குமுன் மேகங்களெல்லாம் ஆகாயத்தில் அடர்ந்திருப்பதும், மழைபெய்து ஓய்ந்ததும் பூரண பிரகாசத்துடன் சூரியன்புறப்படுவதும், மழைபெய்யும்முன் மின்னுவதையும், “மின்னுக்கெல்லாம் பின்னுக்குமழை” என்றுபழமொழி வழங்குகிறதும், மழைபெய்யும்பொழுது இடி இடிப்பதும், மழைபெய்தபின் ஆகாயத்தில் இந்திரதனுசுண்டாஸ்தையும் இன்னு மிவைபோன்ற விஷயங்களைப்பற்றி ஒவ்வொரு சிறுவனும் காரண மறிபான்; ஆனால் அவைகளையெல்லாம் மிகவும் இன்பமாய் கேட்க விரும்புவான். உபாத்தியாயரின் கவனம் பரீக்ஷகர் வருவாரோ, அவர் வருமுன்னம் இத்தனை செய்யுங்கள் நடந்திருக்க வேண்டுமே, என்னுமிவைபோன்ற விஷயங்களில் மட்டும் செலுத்தினால் போதாது. தமது வசம் ஒப்புவித்திருக்கும் சிறுவர்களின் புத்தியைக் கூர்மைசெய்யவும் நாள் தோறும் பார்த்தும் கேட்டும் வருகிறவிஷயங்களைக் குறித்த அறிவை விர்த்தி செய்யவும் வேண்டும்.

இக்கருத்துக் கொண்டு மா திரிவினாக்கள் சிலவற்றை இப்பத்திரிக்கையில் அடிக்கடி எழுதிவருவோம். தம்தொழிலில் நாட்டமுடைய உபாத்தியாயருக்கு இவைபோல் அனேகந்தோற்றலாம். அவ்விதக்கேள்விகளைத் தெரியுமவர்கள் இப்பத்திராதிபருக்கு அவைகளைத் தெரியப்படுத்துவதால் அவற்றால் அனேகருக்குச் சாதகம் உண்டாகும்:—

1. காலையில் நடச்சும்பொழுது சூரியன் உன்முகத்தில் பட்டால் நீ எத்திசை நோக்கிச்செல்கிறாய்?
2. சாயங்காலம் நடக்கையில் உன்நிழல் உனக்கு எப்பக்கத்தில் இருக்கிறது?
3. சந்தியாகாலத்தில் இந்திரன்வில்லை ஆகாயத்தில் நீகண்டால், அதை நீ நிற்குமிடத்திற்குக் கீழ்த்திசையிலா மேற்றிசையிலா காண்கிறாய்?
4. உன்வலதுகை வடக்குப்பார்க்க இருகையையும் தூக்கு.
5. சூரியன் அஸ்தமான மாகுங்காலத்தில் அது ஒருமலையின் கீழிறங்குவதைப் பார்க்கிறாய்; அம்மலை உனக்கு எத்திசையிலிருக்கிறது?
6. பகல் பதினைந்து நாழிகைக்குச் சூரியனெங்கிருக்கிறான்?
7. பூகோளபடம் சுவரில் தொங்குகையில் அதன் மேற்புறம் எத்திசையைக்குறிக்கும்?

8. சூலைமீ 15உ திங்சட்கிழமையாயிருக்கின், ஆகஸ்டுமீ 5உ எக் கிழமையாயிருக்கும்?

9.

1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, இவ்வொன்பது எண்களையும் இவ்வொன்பது அறைகளில் அடைத்தால், எத்திசையாய்க்கூட்டினாலும் ஒரேமொத்தம் வரும்படியாகவை.

10. எவ்விரண்டு எண்களைப்பெருக்கினால், வருந்தொகை 7 இருக்கிறது?

11. உயர்ந்ததங்கத்தின் மாற்று எத்தனை?

12. 37 ஐ 3, 6, 9, 18, 21, 27-களால் பெருக்கிவருந்தொகைகளில், என்னவினோதம் காண்கிறாய்?

CHILD'S CORNER.

சிறுவருக்கேற்ற கதை.

திருடனைக் கண்டுபிடித்தல்.

இந்ததேசத்தில் ஓர் இராணுவத்தின் பாசறையில்களவு போனமையால், அதைப்பற்றி அந்த இராணுவத் தலைவனிடம் முறைபாடு செய்யப்பட்டது. இன்னான் களவுசெய்தானென்று சிறிதும் வெளிப்படவில்லை. அந்த இராணுவத்தின் அதிகாரி சிறந்தவ்வேகி. மறுநாட்காலையில் போர்வீரர்கள் பவனி. போகையில், அவர், அவரவர்களுக்கு முன்னே போய் நிற்கொண்டு, ஒவ்வொருத்தன் கையிலும் ஒரு சிறு மூங்கில் துண்டைக் கொடுத்தார். பின்பு அவர்களைநோக்கி, “போர்வீரர்களே! உங்களுக்குள்ளே ஒரு திருடனிருக்கிறான்; அவனை இன்னொருவனுடன் கண்டறியும்படி பிரமதேவன் எனக்கு ஓர் வழிகாட்டியிருக்கிறார்; ஒவ்வொருவராய் என்னிடம்வந்து, நான் கொடுத்த துண்டுகளை என்னிடம் கொடுங்கள்; எவன் திருடனோ அவனிடந்தான் நீண்டதுண்டிருக்கும்” என்றார். அவர் இவ்வாறு மொழிந்ததைக் கேட்டு அவர்கள் மலைப்புற்று, இவ்வற்புதம் எப்படி முடியப்போகிறதோ வென்று வாய்திறவாது, அவர்சொன்னவண்ணஞ்செய்தார்கள். முதலிலிருந்த பன்னிரண்டுபேர் மூங்கிற்றுண்டுகளைக் கொடுக்கையில், அவர் வேகமாகச் சென்று அவர்களுக்குள் ஒருவன் கழுத்தைக் கெட்டியாகப் பிடித்துக் கொண்டு, “திருடனவன் நீதான்” என்றார். அவன் கள்வனாதலால், அவர்காலில் வீழ்ந்து சரணாகதி அடைந்து தன்னைமன்னித்தருளவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தான். கூடநின்ற மற்றப்போர்வீரர்க ளெல்லாரும் இவரைப் பிரமனிடமிருந்து வரம்பெற்றவரெனவே நினைத்து வந்தனை வழிபாடுகள் செய்தார்கள். அருகே நின்று இந்த வேடிக்கையைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்த வேறொரு தலைவன் அவரிடம் வந்து, ஐயா! இந்தத் திருட்டைக் கண்டறிந்தவிதத்தை எனக்குச் சொல்லிக்கொடுப்பீரா என்றான். அதற்கு அவர் புன்னகைசெய்து, ஐயா! இதில் அப்படி அதிசய மொன்றுமில்லை; நீரேபாரும்; இந்தத் துண்டுகளைனத்தும் சமமான நீளமுடையவைகளேயன்றி, இவற்றுள் ஒன்றற்கொன்று சிறிதும் பேதமேகிடையாது; குற்றமுள்ளனெஞ்சு குருகுரென்னும்; குரும்பியுள்ள காது தினவுதின்னும்” என்கிறபடி இவன் கள்வனாதலால், தன்னிடம் நீண்ட துண்டிருக்கு மென்றெண்ணி அதைக் குட்டையாக்கும் பொருட்டுத் தன்பல்லாலே கடித்துக்கொண்டிருந்

தான் ; திருடனின் இப்படிச் செய்வானென்று நான் எண்ணியிருந்தேன் ; அவனும் அப்படியே செய்தான். ஆனதினாலேதான் அவனைத்திருடனென்று கண்டுபிடித்தேன் என்றார்.

—:—

ஒருகிராமத்திலுள்ள கனவானிடத்தில் ஓர் சிறந்த நாயுண்டு. அவர் வீட்டுக்கு யாராவது வருகையில், அவரோடுகூடவருஞ் சிறுவனை இது பத்திரமாய்ப் பார்த்துக்கொள்ளும். ஒரு துமைகள் தன் குழந்தையோடு அவரைப் பார்க்கவந்தான். அன்று வெய்யில் அதிக வெப்பமாயிருந்ததால் அந்தக் குழந்தையைத்தரையில் ஒரு தலையணைமேல் அது தானே விளையாடும்படி விட்டு வைத்தார்கள். அந்த நாயும் வழக்கப்படி அதன் பக்கத்தில் அதற்குக் காவலாக உட்கார்ந்துகொண்டிருந்தது. வெய்யில் ஏறவேற ஈக்களின் உபத்திரவம் அதிகமாய் அக்குழந்தையின்மேல் மொய்க்கத் தலைப்பட்டன. இதை அந்நாய் காணவே இந்தச்சங்கடத்தை எப்படி நீக்கலாமென்று அது பட்ட வருத்தத்திற்கு அளவில்லை. ஆயினும் அது விவேகமுடையதாதலால், அதற்குச் சற்றுநேரத்துக்கெல்லாம் நிதானித்து யோசனை செய்துகொண்டு, அந்தக்குழந்தையின் முகத்தில் ஈ மொய்க்கும்போதெல்லாம் அது அதன்கிட்ட மெதுவாகச்சென்று முகத்தோடு முகம்வைத்தும், தன் கால்களால் மெதுவாயும் அவற்றை ஓட்டிக்கொண்டிருந்தது. அந்நாய் இவ்வாறு ஈ யோட்டுகையில் அக்குழந்தைக்கு எவ்விதமான வருத்தமில்லை. அந்த அற்புதத்தைக் காணவே அக்குழந்தையின் தாய்க்கும், இன்னுமற்றுமுள்ளவர்களுக்கும் உண்டான சந்தோஷம் இவ்வளவென்றல்ல. நாயின் விவேகத்தைக் காட்டுகின்ற இவ்வாறான வாஸ்தவமானகதைகள் இன்னும் எத்தனையோ பல உண்டு.

CORRESPONDENCE.

கடிதம்.

சென்னை வித்தியாவிசாரணைத் தலைவரது அபிப்பிராயப்படிசிலஸ் கூல் டிப்டி இன்ஸ்பெக்டர்கள் உற்சாகத்துடன் பிரைமரிபாடசாலைகளின் விஷயமாய் உழைக்கிறார்கள். அவர்களில் அதிகவலையுடன் உழைப்பவரொருவரை யானறிவேன். அவர் கொஞ்சகாலத்திற்குமுன் சுமார் 430 பள்ளிக்கூடங்களடங்கிய ஒரு ரேஞ்சில் டிப்டி இன்ஸ்பெக்டராயிருந்து பிறகு அந்தரேஞ்சிற்கு அடுத்த ரேஞ்சில்மாற்றப்பட்டு இப்பொழுதும் வெகுதிறமையுடன் வேலைபார்த்து வருகின்றனர். அவர்முதலில் மேற்குறித்த விடத்திற்கு உத்தியோகமாகி வந்த பொழுது கல்வியென்ற வார்த்தையைக் காதில்கேட்டிராத ஜனங்களுள்ள விடங்களிலும் கற்றறியவேண்டுமென்ற பற்றுவிட்டொழியாது அந்நிக்ஷர குஷிகளுக்கு அக்ஷரக்கியான முண்டாக்கிக் கல்வியமுதளித்து வந்தனர். ‘மனிதரில் மாசற்றவரில்லை’ யென்றபடி அம்மேதையின் கணுள்ளவோர் குற்றத்தை இவ்விடத் தெடுத்துறைப்பது தகுதியற்றதல்லவென வெழுதத்துணிந்தனன். அப்பர்பிரைமரி பாடசாலைகளிலுள்ள பற்பல ஸ்டாண்டர்டுகளுக்குக் குறிக்கப்பட்ட ஒவ்வொருபாட புஸ்தகங்களினின்றும், சுமார் 30 கேள்விகள்வரை தம்மிடத்திலுள்ள ஓர்நோட்டுப்புஸ்தகத்தில் எழுதிவைத்துக்கொண்டு ஒவ்வொருபள்ளிக் கூடத்தையும் பரீக்ஷிக்கும்பொழுது அதே கேள்விகளைக்கேட்டு வந்தனர். அந்தத் தந்திரத்தை யறிந்தவோர்ரிசல்டி ஸ்கூல் மாணேஜர் ஷெ டிப்டி இன்ஸ்

பெக்டரவர்களுடனே ஒருஸர்க்கி யூட்டுப்போய் அங்கங்கேபற்பல பாடசாலைகளில் கேட்கப்பட்ட கேள்விகளைத் தமது புஸ்தகத்திலெழுதிவைத்திருந்து பிறகு பார்த்தபொழுது, எல்லாக்கேள்விகளும் இரண்டுதடவை கேட்கப்பட்டிருந்ததைக்கண்டு ஷே கேள்விகளுக்கு மாத்திரம், தமக்குள்ளிருந்த பாடசாலைகளின் மாணுக்கர்களுக்குத் தகுந்த விடைகற்பித்து வைத்திருந்தனர். பிறகு டிப்டி இன்ஸ்பெக்டரவர்கள் பரீக்ஷித்து அவர்கள் எல்லாரும் மிகத்தேர்ச்சியடைந்தவர்க ளென்றெண்ணித் தகுந்தபடி கிராண்டு பியாஸ் செய்தனர். இப்படிச்செய்வது பிள்ளைகளுக்கு எவ்வளவு கெடுதியென்றும் அவர்களுக்குக் கற்பிக்கும் உபாத்தியாயர்களுக்கு எவ்வளவு அவமானமென்றும் அறிந்திலர்போலும்! உபாத்தியாயர்கள் டிப்டி இன்ஸ்பெக்டரவர்களை இவ்வாறு இலேசாய் ஏமாற்றக்கூடுமாயினும் இப்படிச்செய்வது எவ்வளவு அயோக்கியத்தனமானதென்றும், தங்கள் மாணுக்கர்களுக்கு எவ்வளவு கெடுதியென்றும் மேலே சொல்லிய இன்ஸ்பெக்டரவர்கள் எவ்வளவு தீரமையுடையவரானாலும் அவரை டிராவரும் நன்கு மதிக்காது விடுவார்களாகையால், அவரவர்கள் தத்தம் பெருமைக்கு இனிமேலாவது குறைவுவராது காத்துக்கொள்ளுவாரென உறுதியாய் நம்புகின்றனன்.

ஓர்கதேசாபிமானி.

II.

“மலர்மிசை யேகினுன் மாணடி செர்ந்தார்
நிலமிசை நீடுவாழ்வார்.”

பிரம்புரீ பத்திராதிபரவர்கள் சமூகத்திற்கு இதனடியில் வரையும் சங்கதிகளைத் தமதோர் சஞ்சிகையிற் களிகூர்ந்து பிரசுரஞ்செய்ய வேண்டுமாய்க் கோருகின்றனன்.

இதுகாறும் ஏனையோர்களுக்கு வரவிடுத்த தம் பத்திரிகைகளில், உபாத்திமைத்தொழிலின் சிறப்பும், பெருமையும், அத்தொழிலே மேன்மை யென்பதற்கு எடுத்துக்காட்டிய இன்றியமையாத பல சாதனங்களும், மாணுக்கர்கள் நன்கு உணருமாறு, கவரன்மெண்டாரவர்களால், இக்காலத்தில் ஏற்படுத்திய சட்டதிட்டங்களை யனுசரித்து, கட்டாயமாயும், இஷ்டமாயுமுள்ள பாடங்களும், மற்றும் பலவும் உண்டாகிய தமது பத்திரிகையைப்பார்த்துக் களிப்புறாதவர்களிலர் என்பது திண்ணம். இது நிற்க. “வாலம் 1 ரெ. 10. பக்கம். 149-150”-ல் ஆசிரியர் மூவகையினர் என்றும், அவர்களுள் நூலாசிரியர் பஞ்சவிலக்கண விலக்கியங்களிற் றேர்ந்து, “பல்வகைத்தாதுவின்” என்னுஞ் சூத்திரத்திற்க்கிணங்கப் பத்தியம், கத்தியம் முதலியவைகளை இயற்றுதற்குரிய வன்மையினர் என்றும், உரையாசிரியர் முற்கூறியவர் கருத்தை யாவரும் நன்குணரும்படி பகருபவரென்றும், போதகாசிரியர் இவ்விருவர் கருத்தையும் நன்கு தேர்ந்து பேதைகளும் பெட்புற உணருமாறு, ஓதிவைப்பவரென்றும், இவர்தாம் மிகச்சிறப்பினரென்றும், இத்தகைய குணங்களை யுடையோர் புரியும்போதகத்தொழிலே, அறிவீனர்கள் ஏற்று, தமக்குள்ள மகிமைகளையும் நீக்குகின்றகளெனவும், “கழுதைகெட்டாற் குட்டிச்சுவர், கணக்கன் கெட்டாற் பள்ளிக்கூடம்” என்னும் பழமொழிக்கு உவமைபென்றும், வாசகதாட்டியாய்ப் படிப்பதினாலேயே, வேறு புகலிடமின்றி, அக்கருமத்திற் புகுகின்றனரென்றும், இம்மதிக்கேடர் “யாளை எருத்தம் பொலிய” என்பதை, “ஆவையெருத்தம் பொலிய” வெனத் திருத்திக் கொள்ளுகின்றனரென்றும், கட்டிற்கால் உபாத்தியாயரென்றும், கவரன்மெண்டாரவர்களின் தன் தயையினால்

ரிஸ்டிகிஸ்டம் பெருகின்றனரென்றும், “வாலம். 1. நெ. 11, 12, பக்கம். 183-184”ல் ஓர் கிராமப் பாடசாலையில் இன்ஸ்பெக்டரவர்கள் பரீக்ஷிக்குங் கால் “பண்டு” என்னும் பதத்திற்குப் பிள்ளைகளில் ஒருவன் உமி நீங்குவதற்குமுன் எனவும், மற்றவன் உமியெனவும், வேறொருவன் முன் எனவும், புகன்றதை உபாத்தியாயர் அறிந்து, உரத்த சத்தமாய் உமி நீங்குவதற்குமுன் என மொழிந்ததை தாமறியலுற்றதாயும், மற்றும், பலவும், கம்நேசரில் ஒருவர் வரைந்தனுப்பிய, சங்கதிகளைப் பார்த்தவர் மனம் பதைப்புறுத தெங்ஙனம்?

“பிறன்பழி கூறுவான் றன்பழியுள்ளந் திறன்தெரிந்து கூறப்படும்” (இதன்பொருள்) பிறன் குற்றத்தைச் சொல்லுவோன், தன் குற்றம் பிறரால் சொல்லப்படுவான் என நாயனாரும்

“கற்றது கைமண்ணளவு கல்லாததுலகளவு
றுற்றகலைமடந்தை யோதுகிறுள்—மெத்த
வெறும் பந்தயங் கூறவேண்டாம் புலவீர்
எழும்பும் தன்கையா லெண்சாண்” எனவும்,

“வான்குருவியின்கூடு வல்லரக்குத்தொல்கதையான்
தேன்சிலம்பியாவர்க்குஞ் செய்யரிதால்—யாம்பெரிதும்
வல்லோமேயென்று வலிமைசொலவேண்டாங்காண்
எல்லார்க்கு மொவ்வொன்றெளிது”

என ஔவை பகர்ந்திருக்கின்றனள். இப்படியிருக்க, இவர்தானென்ன ஆரம் பத்திலேயே முற்றுந்தெரிந்து விட்டனரோ? “வாதப்பிரஷ்டன், வைத்தியச் சிரேஷ்டன்” என்னுமொழிக்கு ஒக்க, முன் கல்வியிற்புக்கு அது கிட்டாது, மற்றொன்றில் பிரவேசித்துத் தேறினவர்தாமே.

“கோக்கண்டுமன்னர் குறைகடற்புக்கிலர் கோகனகப்
பூக்கண்டுகொட்டியும் பூவாதொழிந்தில—பூதலமேழ்
காக்கின்றமன்ன கவியொட்டக் கூத்ததன் கட்டுறையாம்
பாக்கண்டொளிப்பார்களோ தமிழ்பாடிய பாவலரே.”

என்னும் பாடலின்படி இவரது போதகத்தொழிலுக்கஞ்சி யாவரும் ஓடி ஓளிவரோ? இதுநிற்க, இவரையாராவது எதிரில் வந்து தெரிந்த விஷயங்களிலேயே விடை புகருமினெனக் கூறுங்கால் வாளா பிழையாது புகல்வரோ? முன்னாளில் ஔவையையுமல்லவா சிறுபிள்ளை ஐயித்துவிட்டான். மகாபண்டிதனைச் சிறுபிள்ளை வென்றதாகவும் கேள்வியுறுகிறோம். ஆதலின் ஈண்டு இன்னும் விவரிக்கின் பத்திரிகை இடந்தராதாதலின் மற்றோர்காற்பேசும். கலகம் பிறக்கின் ஞாயம் உண்டாமெனக் கருதியே இவை பகர்ந்தனம்.

“பக்கம் 166-ல் சிவகிரி உபாத்தியாயசங்கம் எம். மு. அவர்களாகிய நமது நேசர் எழுதிக்கொண்ட மனுப்படி நூலாதாரம் முதல் பிரிவு, 2-ம் பிரிவு, இரண்டாம்பாடம், 3-ம் பாடம் இவைகளின் இக்காலத்திய விலையை மாற்றி முறையே அனா. 1, 1½, 2, 4, இவ்விதமாக வரியோர் முதலான அனைவார்க்கும் சகாயம் செய்ய கவான்மெண்டாரவர்களைக் கோரிக்கொள்ளப் பத்திராதிபரவர்களுக்கு நினைப்பு மூட்டவும் அவ்விதப் பிரயாசையை மன்னிக்கவும் கோருகிற உண்மையுள்ள தங்கள் விதேயன்

ஓர் அபிமானி.

III.

அய்யா பத்திராதிபரே !

பின்னிடைந்த ஜாதியாரும் பெண்களும் படித்து முன்னுக்கு வரவேண்டும் என்னும் நோக்கத்துடன் திரவிய சகாயசட்டத்தின் 3-ம் அதிகாரம். 50. 52-வது செக்ஷன்களில் அரிய விதிகள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இவ்விதிகள் செக்ஷன்களாகிய சூரிய சந்திரர்களுக்கு 57-வது செக்ஷனில் சில சமயங்களில் கிரஹணபீடை நேரிடுகிறது. எங்ஙனம் எனில், திருஷ்டாந்தம்:— தஞ்சாவூர் முதலிய சில ஜில்லாக்களில் லோக்கல்பண்டு அய்வேஜிவிருந்து முழுக்கிராண்டும், அயன் அய்வேஜிவிருந்து 100-க்கு 60-ம் கொடுக்கப்படும் என்று பிரசுரமாக இருக்கிறது. இந்த ஏற்பாட்டினால் பற்பல ஜாதிப்பெண்களுக்கும் பிள்ளைகளுக்கும் ஏற்படும் கிராண்டு தொகையின் தராதம்மியம் அடியில்காண்க:—

வகுப்பு.	ஜாதி.	ஆண்.	பெண்.	தராதம்மியம்.	குறிப்பு.
I, II, III.	ஹிந்து	100	120	+ 20	
	மகமதிய	125	120	— 5	
	பறை	150	120	—30	

இதனால் ஹிந்துப்பிள்ளையவிட ஹிந்துப்பெண்ணுக்கு 20 ஜாஸ்திகிடைத்தலாலும், மகமதிய ஆணைவிடப் பெண்ணுக்கு 5 குறைச்சலும், பறை ஆணைவிடப் பெண்ணுக்கு 30 குறைச்சலும் ஏற்படுகிறது. இப்படி பின்னிடைந்த ஜாதிப்பிள்ளையவிடப் பின்னிடைந்த ஜாதிப்பெண்ணுக்கு கிராண்டு தொகை பின்னிடையுமாயின், அவர்களை முன்னுக்குக்கொண்டு வருவதெப்படி? ஏற்கனவே இதைப்பற்றிய விவகாரம் சந்தர்ப்பத்தில் இப்படிப்பட்ட சங்கதியைப்பற்றி எடுத்துக்காட்டவும் இல்லை. எடுத்துக்காட்டும் அவசியம் இதுவரையில் ஏற்படவும் இல்லை. “எந்த ஜாதிப்பெண்களுக்கும் அந்த ஜாதிப்பிள்ளையவிட இரட்டிப்புத்தானே” என்று பொதுவாக விசாரிக்கப்பட்டது. “பெண்களுக்கு எல்லாம், A. B. அட்டவணியில் காட்டிய தொகைக்கு இரட்டிப்பு” என்று தீர்மானிக்கப்பட்டது. இதுவேயொழிய, இப்படி 100க்கு 60 என்று ஏற்பட்டால் இவர்கள் கெதியென்னகெதியாகும் என்று எதிர்பார்த்து யாரேனும் எடுத்துக்காட்டினார்கள் இல்லை. ஆதலால் அடியில்கண்ட மூன்று விதிகளில் ஒன்று இப்போது ஏற்படும்படி செய்யவேண்டியது அவசியம்.

I. “எந்த ஜாதிப்பெண்ணுக்கும், அந்த ஜாதிப்பிள்ளையவிட இரட்டிப்பு.”

II. “எந்த ஜாதிப்பெண்ணுக்கும், ஹிந்து ஜாதிப்பிள்ளைக்கு அவ்வவ் வகுப்புக்கு ஏற்படும், தொகைக்கு இரட்டிப்பு.”

III. “எந்த ஜாதிப்பெண்ணாலும் அவர்களுக்கு A. B. அட்டவணை யில் காட்டியதொகைக்கு இரட்டிப்பு. இது அந்தந்த ஜாதிப் பிள்ளையவிட, அந்தந்த ஜாதிப்பெண்ணுக்கும் அந்தந்த வகுப் புக்கு ஏற்படும் தொகைக்கு எக்காலத்திலும் குறையாதிருக்கட் டும்.”

இம்மூன்றில் முதலே உத்தமம், 2-வது இரண்டாம்பகூடம், மூன்றாவது அதமபகூடம் என்றாலும், அதுவும் இல்லாவிட்டால் கவர்ன்மெண்டார் நோக் கமும் நிறைவேற்றது. முயற்சியுடைய ஊக்கத்துக்கும் தூக்கநேரிடும்.

ஆதலால் இதுவிஷயத்தில் நீவிர்செய்யும் எவ்விதமுயற்சியும் தரும்.

ஓர் அபிமானி.

THE MONTH.

சென்ற மார்கழிமாதம் நடந்த மெட்ரிகுலேஷன் (Matriculation) பரீட்சையில் ஒரு பெரியகுது நடந்தது. டேவிட் என்னும் பெயர்கொண்ட கிறிஸ்தவன் எல்லோரையும் போல் பெல்லாரியில் பரீட்சைக்கு வருவதாக தாக்கல் செய்யப்பட்டான். ஆனால் அவனுக்குப்பதில் பரீட்சை காலத்தில் 1884 வருஷத்தில் பரீட்சையில் தேறின அப்பாசாமி யென்னும் பிராமணன் உட்கார்ந்து பதில் எழுதிக்கொண்டிருந்தான். இச்சங்கதி அறிந்து சென்னையிலிருந்து பெல்லாரிக்கு போலீசார் அனுப்பப்பட்டார்கள். இவர்கள் அங்கு போகுமுன்னமே அப்பாசாமி சங்கதி அறிந்து காற்றாய்ப் பறந்துவிட்டான். ஆனால் இந்த அப்பாசாமி சென்னைக்கருகில் அது முதல் உபாத்திமைத் தொழிலில் அமர்ந்திருந்தும் சென்ற ஜூன்மீன் வரையில் கண்டுபிடிக்கப்படாமல் கடைசியாகத் தண்டிக்கப்பட்டான்.

வருகிற மிடில்ஸ்கூல் பரீட்சைக்கு 6800 பிள்ளைகள் தாக்கல் செய்யப் பட்டிருக்கிறார்கள்.

விசாகப்பட்டணம் மகம்மதிய சங்கத்தின் கோரிக்கையின்படி அவ்வூர்க்கு ஒருமகமதிய இன்ஸ்பெக்டிங் உபாத்தியாயர் நியமிக்க கெவரன் மெண்டில் உத்தரவாயிற்று.

ஹைஸ்கூல் பரீட்சை ஒன்று ஏற்பாடு செய்வதாக முன்னொரு சஞ்சிகையில் கூறியிருக்கிறோம். அது அனுஷ்டானத்துக்குவரின் இப்பொழுது இருக்கப்பட்ட மிடில்ஸ்கூல் பரீட்சை இருக்க வேண்டியதுதானா அல்லது எடுத்தாவிடலாமா வென்று காலேஜ் ஹைஸ்கூல்களின் தலைவர்களின் அபிப்பிராயத்தை வித்தியா விசாரணைத்தலைவர் விரும்புகிறார்.

புதிதாக ஒரு பரீட்சை ஏற்படுத்தாமலே இருப்பது உஜிதம், அதை அது வ்டிக்கு வேண்டுவதுதானென்றால் இப்பொழுது இருப்பதையாவது எடுத்து விடுவது நலம்.

கவரன்மெண்டார் 1889-90 வருஷத்தில் ரிஸல்டு கிராண்டு இப்பொழுது நியமித்திருக்கும் துசையை ஏராளமாய் உயர்த்துவதாக வித்தியா விசாரணைத்தலைவருக்கு அறிவித்திருக்கிறார்கள்.

இதுவும் உண்மைதானோ? ப்னாமரி பாடசாலைகளுக்கும் நல்லகாலம் வந்ததோ?

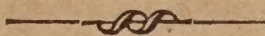
வித்தியாபிவிர்த்தியில் பின்வாங்கியிருக்கும் ஜில்லாக்களிலும் தாலுக்காக்களிலும் நாலாவது மூன்றாவது ஸ்டாண்டர்டுகளுக்கு நிர்ணயத்திருக்கும் முழுத்தொகை வீதமும், மற்றஜில்லாக்களுக்கும் தாலுக்காக்களுக்கும் இப்பொழுது கொடுப்பதைவிட அதிகமாகவும் கொடுக்கப்படுமாம். பாலர் வகுப்பு முதல் இரண்டாவது ஸ்டாண்டர்டுகளுக்கு இவ்விராஜதானிமுழுதும் செல்கிற வருஷத்தில் குறித்திருக்கும் துசையைவிட அதிகமாகவே கொடுக்கப்படும்.

சிலமாதங்களுக்கு முன்பு இறந்துபோன இரண்டு ஜர்மனி நாட்டரசரையுங் குறித்து கவிபாடச்சொல்லி டென்னிஸன் யென்னும் பெயர்கொண்ட ராஜாங்ககவியை, மகாராணியவர்கள் விருப்பி யிருக்கின்றார். இவ்விரண்டு அரசரில் ஒருவர் இம்மாத சிரோன்மணிக்கு மூத்த மருமகன்.

நம் மகாராணியின் மூத்த மருமகனும் ஜர்மனி நாட்டரசருமான மகான் மறிப்பதற்கு முன்செய்த நன்மையிலொன்றாவது தன் நாட்டிலுள்ள உபாத்திமார்களுக்கு சம்பளம் நியமித்து மாணுக்கர்களிடம் பள்ளிக்கூட சம்பளம் வாங்காமல் கல்வி கற்பிக்கும்படி உத்திரவு பிறப்பித்தது.

ஸ்பெஷல் அப்பர் ப்னாமரி பரீட்சைக் கேள்விசளுக்கு விடைகளும், நாணயத்தைக் குறித்த விஷயபாடமும் இடமில்லாமல் அடுத்த மாதத்திற்கு நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

புதுவருஷத்திய சந்தா தொகையை தாமதமின்றி அனுப்பி விடும்படி நமது சந்தாதாரர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறோம்.

FROEBEL.
ப்ரோபெல்.

நான்காவதுகோடை.—இந்த நான்காவது கோடை ஒருவாறு மூன்றாவது கோடையை ஒத்திருக்கும். இதில் ஒருகனத்தை நீட்டுப்போக்கில் சரியான பருமனுள்ள எட்டுத்துண்டுகளாக வகுக்கப்படும். சரியான பருமனும், ஒரே நீளமுமுள்ள இந்த எட்டுத்துண்டுகளினால் எத்தனையோ விதமான உருவங்களைச்செய்யலாம். அன்றியும், இவற்றால் முன்னிலும் அதிகமான இடத்தை அடைக்கலாம். மூன்றாவது கோடையிலும், எட்டுக்

கனங்களைக்கொண்டு உருவங்களைச்செய்யப் பயின்றவர்களுக்கு, இவற்றைக் கொண்டு இன்னும் எத்தனையோ பல உருவங்களை அமைப்பது வருத்தமன்று; ஆனால், நன்றாய் ஊன்றிப் பாராதவர்களுக்கு, முன்னதற்கும் இதற்கும் சிறிதும் வேற்றுமைதோற்றாது; இவ்விரண்டு கொடைகளிலும், கனமானது சரியான எட்டுத் துண்டுகளாக வகுக்கப்பட்டிருக்கின்றமையால், இரண்டும் ஒன்றுதானென்று சாதாரணமாய் நினைக்கிறார்களேயல்லாமல், அதில் சரியளவுள்ள எட்டுச் கனங்களாகவும், இதில் கனமானது நீட்டிப்போக்கான துண்டுகளாகவும் பங்கிடப் பட்டிருக்கிறதென்பதை நினைப்பதில்லை. ஆதலினால், இவ்விரண்டையும் ஒன்றோடொன்று நன்றாய் ஒப்பிட்டுப் பார்ப்பவர்களுக்கு முன்னுவது கொடையினும் நான்காவது பலமடங்கு மேலானதென்று ஐயந்திரிபறவிளங்கும்.

சிறுவர்களின் தோட்டமென்கிற பாலபோதக முறையிலுள்ள தொடைகளின் உட்கருத்தெல்லாம், படிப்படியாய் ஒவ்வொரு கொடையினாலும் மேலே போகபோகச் சிறுவர்களின் அறிவை மேலுமேலும் விருத்திசெய்தற் பொருட்டுென்றே நன்றாய் ஆராய்ந்து கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கின்றமையால், அதன் அருமையும் பெருமையும்

“தோட்டனைத் தூறு மணற்கேணிமாந்தர்க்குக்
கற்றனைத்தூறு மறிவு.”

என்றவண்ணம் பழக்கிப்புகத்தான் நன்றாய்ப் புலப்படும். முதல் முதற் கொண்டே ஒவ்வொருகொடையின் பயனையும் சந்தேக விபரீதமில்லாமற் கற்றுக்கொண்ட தன் பின்புதான் பாலபோதாசிரியர் தமது மாணுக்கர்களுக்கு மேலுள்ள கொடைகளையெடுத்து விளைக்கிக் காட்டவேண்டும். சிறுவர்களுக்கு அதிகமாகச் சொல்லிக்கொடுப்பதை மட்டுப்படுத்தி, அவர்களைத் தாமாகவே விஷயங்களைப்பார்த்து நன்றாய் அறிந்துகொள்ளும்படி பயிற்செய்தே சிறப்புடையது. இப்படிச் செய்வதனால் “விளையும் பயிர்முளையிலே” என்றபடி சிறந்த புத்திசாலிகள் குழந்தைப் பருவந்தொட்டே தங்க ளிடத்துள்ள ஆற்றலுடைமையைக் காட்டுவது நன்றாய்ப் புலப்படும். நான்காவதுகொடையின் கருவிகளைக்கொண்டு பலவாறான குறுக்கள், ஞாபகஸ் தம்பம், சிறுபீடம், ஸ்தம்பவரிசை, கோபுரமுதலிய பலவற்றைச் செய்யலாம்.

ஐந்தாவதுகொடை.—ஐந்தாவதுகொடையும் முன்னுவதின் விரிவேயாம். இதில் கனமானது சரியளவுகொண்ட இருபத்தேழு சரியளவுள்ள கனங்களாகப் பிரிக்கப்படுகின்றது; இவற்றுள் மூன்றுபங்குகள் மீண்டும் தனித்தனியே இரண்டாகப் பகர்க்கப்படுகின்றன; இவ்வாறே இன்னும் வேறு மூன்றுபங்குகள் ஒவ்வொன்றும் நான்கு பிரவுகளாகப் பாகிக்கப்படுகின்றன. இவ்வாறாக இந்தக்கொடையில் கனமானமுன்னெல்லாம் போலல்லாமல், அதிகமாகப் பிரிக்கப்படுகின்றதனால் இவற்றால் திரிகோணமுதலிய பல உருவங்கள் புதிது புதிதாகச் செய்யப்படலாம். எவ்வளவுக்கெவ்வளவு உபாத்தியாயர்களுக்கும் மாணுக்கருக்கும் அறிவும் ஒத்திருக்குமோ அவ்வளவுக்கவ்வளவு அவர் தங்களுக்கிஷ்டமான பல உருவங்களை நன்றாய்ச் செய்துகொள்ளலாம். இது சிறுவர்களுக்குப் பயன் படுகிறதும், வயதுசென்ற மாணுக்கர்களுக்குக் கைகண்டபலனாகும். திரிகோணங்களைச் செய்தல், வீடுகளுக்குக் கூரைகட்டுதல், வீடுகளைக்கட்டுதல் முதலிய விந்தையான பல விஷயங்களை இவற்றின் கருவிகளால் மனதிற்கேற்றபடி செய்யப்பழகலாம். இவற்றால் எவ்விதமான கட்டத்திற்கும் முக்கோண வடிவுமான கூடாமூலாகப்

கற்றுக்கொள்ளுதல் யார்க்கும் மிகவும் எளிதாம். யாரார்க்கு எப்படி எப்படி விருப்பமோ அவ்வகையான வீடுகளை அமைத்துக்கொள்ளுவதற்கு இந்தக் கருவிகள் ஏற்ற விதமாய் உபயோகப்படும். மூன்றாவதுகொடையினால் செய்யத்தக்கதை அனைத்தையும் இதனால் இன்னும் எவ்வளவோ நன்றாகச் செய்துகொள்ளக்கூடும்.

சிறுவர்கள் தங்கள் புத்திக்கெட்டியமட்டும் இவற்றால் உருவங்களைச் செய்தானபின்பு, உபாத்தியாயர் அதினின்று அவர்கள் செய்து பாராதவேறு உருவங்களைச்செய்து காட்டுவது நன்று. அன்றியும், சிறுவர்கள் செய்யும் உருவங்களிலுள்ள பிழைகளைத்திருத்தவும் வேண்டும். இவ்வாறு செய்யப்பயின்றால், நாளடைவில் எதையும் விதிமுறைதவறாது செய்யப்பழகுவார்கள். இவ்வாறு வீடுமுதலியவைற்றைச் சிறுவர்கள் அழகுபெறக் கட்டப் பழகியானபின்பு, உபாத்தியாயர்கள் அவர்களைக்கொண்டே அவற்றின் விஷயமாகக் கதைகளைச் சொல்லச்சொன்னால், அது அவர்களுடைய அறிவை விருத்திசெய்யும். ஒவ்வோர் சமயங்களில் அவர்கள் சொல்லுங் கதைகள் மிகச் சிறந்திருக்கும். ஒரு கட்டடத்தை அமைத்தவுடன் அதைப்பற்றிக் கதைசொல்லச் சொல்லிக்கேட்டு அதைச் சரிப்படுத்தவதே போதும். அதன்பின்பு நேரமிருந்தால் மற்றுமோர் கட்டடத்தைக் கட்டச்சொல்லலாம். நமது நாட்டில் குழந்தைகள் செங்கல் முதலியவற்றால் பற்பல வகையான வீடுகளைக் கட்டிப் பிரிப்பது வெருகாலமாக வழங்கிவரும் வழக்கமேயாம். அவ்வாறு அவர்கள் கட்டடங்களைக் கட்டியானபின்பு அவற்றைப் பளிச்சென்று கீழே தள்ளிவிடும்போது அவர்களுக்கு மிக்க சந்தோஷ முண்டாவதியற்கை. ஆதலினால், இவ்வழக்கத்தை மாற்றுமாறு அவர்கள் ஒரு கட்டடத்தைமாற்றி, மற்றொன்றைக்கட்ட ஆரம்பிப்பதற்குமுன்பே, உபாத்தியாயர் வேறொன்றைச் இன்னவிதமாகக் கட்டவேண்டுமென்று முன்பே சொல்லவேண்டும். அன்றியும், சிறுவர்களுக்கு எண்களைக்கற்றுக் கொடுப்பதற்கு இது ஏற்ற வழியாகும். அதற்கு இரண்டு மூன்றுதாரணங்கள் போதும்:—ஒரு குழந்தையை ஆறு கண்டங்களை யெடுத்து அவற்றுள் ஒவ்வொன்றின்மேலும் அரை கரத்தைவைக்கச்சொல்லி ஆறு குவியல்களுள் முதலாவதில் எவ்வளவு விருக்கிறதென்று கேட்டால், $1\frac{1}{2}$ என்று சொல்லும்; பின்பு இரண்டு குவியல்களைச்சேர்த்து எவ்வளவென்றால், 3 என்று சொல்லும். இவ்வாறே மூன்று சேர்ந்தால் $4\frac{1}{2}$, நாலுசேர்ந்தால் ஆறு, ஐந்துசேர்ந்தால் $7\frac{1}{2}$, ஆறு சேர்ந்தால் 9 என்று எளிதில் நன்றாய் எண்ணிச் சொல்லும். இப்படிக் கூட்டியானபின்பு, மேலிருந்து ஒவ்வொரு கும்பலாய்க் கழிக்கச்சொன்னால், 9, $7\frac{1}{2}$, 6, $4\frac{1}{2}$, 3, $1\frac{1}{2}$ என்று சிறிதும் வருத்தமே யில்லாமற் சொல்லும். இவ்வாறே 12 கண்டங்களை யெடுத்து ஒவ்வொன்றின் மேலும் கால் கனத்தை வைத்து எண்ணச் சொன்னால் $1\frac{1}{4}$, $2\frac{1}{2}$, $3\frac{3}{4}$, 5, $6\frac{1}{4}$, $7\frac{1}{2}$, $8\frac{3}{4}$, 10, $11\frac{1}{4}$, $12\frac{1}{2}$, $13\frac{3}{4}$, 15 என்று தடையின்றி எண்ணிச்சொல்லும். இதைத்திருப்பி மேலிருந்து கழிக்கச்சொன்னால் எளிதில் சொல்லும் வேறெந்த வழியாலுஞ் சொல்வது எளிதன்று. உபாத்தியாயர் நல்ல புத்திமானாக விருந்தால் இந்தக்கொடையினால் சிறந்த உருவங்களைச் செய்து சிறுவர்களுக்கு எந்த விஷயத்தையும் எளிதில் புலப்படும்படி கற்பிப்பது வருத்தமன்று.

